

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag ⁽¹⁾ 1
- ★ Verordening (EG) nr. 2/2003 van de Raad van 19 december 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2248/2001 betreffende bepaalde procedures voor de toepassing van de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds, en de interim-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds 26
- ★ Verordening (EG) nr. 3/2003 van de Raad van 19 december 2002 tot wijziging van Verordening (EG) Nr. 153/2002 betreffende bepaalde procedures voor de toepassing van de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds, en de interimovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds 30
- Verordening (EG) nr. 4/2003 van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 34
- ★ Verordening (EG) nr. 5/2003 van de Commissie van 27 december 2002 tot vaststelling, voor het jaar 2003, van de uitvoeringsbepalingen voor de tariefcontingenten voor de producten van de rundvleessector van oorsprong uit Kroatië, Bosnië-Herzegovina, de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en de Federale Republiek Joegoslavië 36
- ★ Verordening (EG) nr. 6/2003 van de Commissie van 30 december 2002 betreffende de verspreiding van statistieken inzake het goederenvervoer over de weg ⁽¹⁾ 45
- Verordening (EG) nr. 7/2003 van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten 50
- Verordening (EG) nr. 8/2003 van de Commissie van 3 januari 2003 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen 56
- Verordening (EG) nr. 9/2003 van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse 59

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

Prijs: 18 EUR

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 10/2003 van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	61
Verordening (EG) nr. 11/2003 van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de twintigste deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1331/2002	63
Verordening (EG) nr. 12/2003 van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreerde katoen	64
★ Richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen	65

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

2003/1/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 18 december 2002 betreffende de kennisgeving, krachtens artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag, door de Franse Republiek van de nationale bepalingen inzake de beperking van de invoer en het in de handel brengen van bepaalde chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5113)	72
--	-----------

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1/2003 VAN DE RAAD
van 16 december 2002
betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag
(Voor de EER relevante tekst)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 83,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Teneinde een regeling tot stand te brengen waardoor wordt verzekerd dat de mededinging binnen de interne markt niet wordt vervalst, dient voor een doeltreffende en eenvormige toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag in de gehele Gemeenschap te worden gezorgd. Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 81 en 82 ^(*) van het Verdrag ⁽⁴⁾, heeft het mogelijk gemaakt een communautair beleid op het gebied van het mededingingsrecht te ontwikkelen dat tot de verspreiding van een mededingingscultuur in de Gemeenschap heeft bijgedragen. Thans dient deze verordening echter in het licht van de opgedane ervaring te worden vervangen, teneinde te voorzien in bepalingen die aan de uitdagingen van de geïntegreerde markt en de komende uitbreiding van de Gemeenschap zijn aangepast.
- (2) Met name dient opnieuw te worden nagedacht over de wijze waarop de in artikel 81, lid 3, van het Verdrag vervatte uitzondering op het verbod van mededingingsbeperkende overeenkomsten werkt. Hierbij moet volgens artikel 83, lid 2, onder b), van het Verdrag de noodzaak in acht worden genomen enerzijds een doeltreffend toezicht te verzekeren en anderzijds de administratieve controle zo veel mogelijk te vereenvoudigen.
- (3) Het bij Verordening nr. 17 ingevoerde gecentraliseerde stelsel biedt niet langer een garantie voor een evenwicht tussen deze twee doelstellingen. Enerzijds belemmert het de toepassing van de communautaire mededingingsregels door de rechterlijke instanties en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten en behelst het een aanmeldingsregeling die de Commissie belet zich bij voorrang op de bestrafing van de zwaarste inbreuken toe te leggen. Anderzijds brengt het voor de ondernemingen hoge kosten mee.
- (4) Dit stelsel dient bijgevolg te worden vervangen door een stelsel van wettelijke uitzondering, waarin de mededingingsautoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten bevoegd zijn niet alleen artikel 81, lid 1, en artikel 82 van het Verdrag, die volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen rechtstreekse werking hebben, maar ook artikel 81, lid 3, van het Verdrag toe te passen.

⁽¹⁾ PB C 365 E van 19.12.2000, blz. 284.

⁽²⁾ PB C 72 E van 21.3.2002, blz. 305.

⁽³⁾ PB C 155 van 29.5.2001, blz. 73.

^(*) De titel van Verordening 17 werd aangepast om rekening te houden met de hernummering van de artikelen van het EG-Verdrag overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag van Amsterdam; oorspronkelijk verwees die titel naar de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag.

⁽⁴⁾ PB 13 van 21.2.1962, blz. 204/62. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1216/1999 (PB L 148 van 15.6.1999, blz. 5).

- (5) Met het oog op een daadwerkelijke handhaving van de communautaire mededingingsregels onder eerbiediging van de fundamentele rechten van de verdediging, moet deze verordening regels bevatten inzake de bewijslast op grond van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag. Het bewijs van inbreuk op de artikelen 81, lid 1, en 82 van het Verdrag moet rechtens genoegzaam worden geleverd door de partij of de autoriteit die de inbreuk aanvoert. De onderneming of ondernemersvereniging die verweer voert tegen een bewezen inbreuk moet rechtens genoegzaam het bewijs leveren dat aan de voorwaarden is voldaan om dat verweer te laten gelden. Deze verordening doet geen afbreuk aan de nationale voorschriften inzake de bewijsstandaard of aan de plicht van de mededingingsautoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten de relevante feiten van een zaak vast te stellen mits dergelijke voorschriften en plichten verenigbaar zijn met algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.
- (6) Ter verzekering van een doeltreffende toepassing van de communautaire mededingingsregels dienen de nationale mededingingsautoriteiten nauwer bij die toepassing te worden betrokken. Te dien einde moeten zij over de bevoegdheid beschikken het Gemeenschapsrecht toe te passen.
- (7) De nationale rechterlijke instanties vervullen bij de toepassing van de communautaire mededingingsregels een wezenlijke taak. Zij beschermen de uit het Gemeenschapsrecht voortvloeiende subjectieve rechten door geschillen tussen particulieren te beslechten, met name door aan de slachtoffers van inbreuken schadevergoeding toe te kennen. De rol van de nationale rechterlijke instanties is dienaangaande complementair aan die van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten. Het is bijgevolg noodzakelijk hun de bevoegdheid toe te kennen de artikelen 81 en 82 van het Verdrag ten volle toe te passen.
- (8) Teneinde de daadwerkelijke handhaving van de mededingingsregels van de Gemeenschap en de goede werking van de in deze verordening opgenomen samenwerkingsmechanismen te waarborgen, moeten de mededingingsautoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten ertoe verplicht worden ook de artikelen 81 en 82 van het Verdrag toe te passen wanneer ze het nationale mededingingsrecht toepassen op overeenkomsten en praktijken welke de handel tussen lidstaten kunnen beïnvloeden. Om te zorgen voor gelijke spelregels in het kader van overeenkomsten, besluiten van ondernemersverenigingen en onderling afgestemde feitelijke gedragingen binnen de interne markt, moet op grond van artikel 83, lid 2, onder e), van het Verdrag tevens de verhouding tussen de nationale wetgeving en het mededingingsrecht van de Gemeenschap bepaald worden. Daartoe moet worden bepaald dat de toepassing van nationale mededingingswetten op overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de zin van artikel 81, lid 1, van het Verdrag niet mag leiden tot het verbieden van dergelijke overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen indien ze niet ook uit hoofde van het mededingingsrecht van de Gemeenschap verboden zijn. De begrippen overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen zijn autonome concepten uit het mededingingsrecht van de Gemeenschap die van toepassing zijn op gecoördineerd gedrag van ondernemingen op de markt volgens de uitleg van de communautaire rechterlijke instanties. Lidstaten mogen uit hoofde van de onderhavige verordening niet worden belet om op hun grondgebied strengere nationale mededingingswetten aan te nemen en toe te passen die eenzijdige gedragingen van ondernemingen verbieden of bestraffen. Die strengere nationale wetten kunnen bepalingen omvatten die misbruik van economisch afhankelijke ondernemingen verbieden of bestraffen. Voorts is deze verordening niet van toepassing op nationale wetten die strafrechtelijke sancties opleggen aan natuurlijke personen, behalve indien deze sancties het middel vormen waarmee op ondernemingen toepasselijke mededingingsregels worden toegepast.
- (9) Het doel van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag is de bescherming van de mededinging op de markt. Deze verordening, die wordt aangenomen om aan die bepalingen van het Verdrag uitvoering te geven, belet de lidstaten niet om op hun grondgebied nationale wetgeving ten uitvoer te leggen ter bescherming van andere rechtmatige belangen, op voorwaarde dat deze wetgeving verenigbaar is met algemene beginselen en andere bepalingen van het Gemeenschapsrecht. In zoverre deze nationale wetgeving overwegend een ander doel dan de bescherming van de mededinging op de markt nastreeft, mogen de bevoegde mededingingsautoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten deze wetgeving op hun grondgebied toepassen. Dienovereenkomstig mogen lidstaten uit hoofde van deze verordening op hun grondgebied nationale wetgeving ten uitvoer leggen die eenzijdige of contractuele, onder oneerlijke handelspraktijken vallende handelingen verbiedt of bestraft. Een dergelijke wetgeving streeft een specifiek doel na, ongeacht de feitelijke of vermoedelijke effecten van dergelijke handelingen op de mededinging op de markt. Dit is met name het geval voor wetgeving die verbiedt dat ondernemingen hun handelspartners ongerechtvaardigde, onevenredige of ongegronde voorwaarden opleggen, van hen verkrijgen of proberen te verkrijgen.

- (10) Verordeningen van de Raad zoals nr. 19/65/EEG ⁽¹⁾, (EEG) nr. 2821/71 ⁽²⁾, (EEG) nr. 3976/87 ⁽³⁾, (EEG) nr. 1534/91 ⁽⁴⁾ of (EEG) nr. 479/92 ⁽⁵⁾ verlenen de Commissie bevoegdheid om artikel 81, lid 3, van het Verdrag bij verordening toe te passen op bepaalde categorieën overeenkomsten, besluiten van ondernemersverenigingen en onderling afgestemde feitelijke gedragingen. Op de door dergelijke verordeningen gedefinieerde gebieden heeft de Commissie zogenoemde groepsvrijstellingsverordeningen vastgesteld waarbij zij artikel 81, lid 1, van het Verdrag niet van toepassing verklaart op categorieën van overeenkomsten, besluiten en onderlinge afgestemde feitelijke gedragingen en kan zij deze blijven vaststellen. Wanneer overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen waarop deze verordeningen van toepassing zijn desondanks gevolgen hebben die onverenigbaar zijn met artikel 81, lid 3, van het Verdrag, moeten de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten over de bevoegdheid beschikken om in een specifiek geval het voordeel van de groepsvrijstellingsverordening in te trekken.
- (11) Om voor de toepassing van de Verdragsbepalingen te zorgen, moet de Commissie beschikkingen tot ondernemingen en ondernemersverenigingen kunnen richten die ertoe strekken aan inbreuken op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag een einde te maken. Zodra een rechtmatig belang aanwezig is, moet zij ook een beschikking tot vaststelling van een inbreuk kunnen geven wanneer die inbreuk reeds beëindigd is, zelfs zonder een geldboete op te leggen. Voorts dient de bevoegdheid van de Commissie om beschikkingen houdende voorlopige maatregelen te geven, die door het Hof van Justitie is erkend, uitdrukkelijk in deze verordening te worden opgenomen.
- (12) Deze verordening dient uitdrukkelijk te voorzien in de bevoegdheid van de Commissie om, rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel, alle maatregelen ter correctie van gedragingen alsook structurele maatregelen te kunnen opleggen die noodzakelijk zijn om aan de inbreuk daadwerkelijk een einde te maken. Structurele maatregelen dienen alleen te worden opgelegd als er niet een even effectieve maatregel ter correctie van gedragingen bestaat of als een dergelijke maatregel voor de betrokken onderneming belastender zou zijn dan een structurele maatregel. Wijzigingen in de ondernemingsstructuur zoals die vóór het plegen van de inbreuk bestond, zouden slechts evenredig zijn indien een gerede kans bestaat op een voortdurende of herhaalde inbreuk die voortvloeit uit de structuur zelf van de onderneming.
- (13) Wanneer de betrokken ondernemingen in de loop van een procedure die tot een verbodsbeschikking zou kunnen leiden, de Commissie toezeggingen doen om aan haar bezorgdheden tegemoet te komen, moet de Commissie bij beschikking die toezeggingen voor die ondernemingen een verbindend karakter kunnen verlenen. In toezeggingsbeschikkingen moet worden vastgesteld dat er niet langer gronden voor een optreden van de Commissie bestaan, zonder dat wordt geconcludeerd of er al dan niet een inbreuk is gepleegd of nog steeds wordt gepleegd. Toezeggingsbeschikkingen laten de bevoegdheid van de mededingingsautoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten om zo'n inbreuk al dan niet vast te stellen en een beslissing over de zaak te nemen, onverlet. Toezeggingsbeschikkingen zijn niet geschikt als de Commissie voornemens is een boete op te leggen.

⁽¹⁾ Verordening nr. 19/65/EEG van de Raad van 2 maart 1965 betreffende de toepassingen van artikel 81, lid 3 (De titels van deze verordeningen zijn aangepast om rekening te houden met de henummering van de artikelen van het EG-Verdrag, overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag van Amsterdam. Oorspronkelijk verwerzen deze titels naar artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag.), van het Verdrag op groepen van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen (PB 36 van 6.3.1965, blz. 533/65). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1215/1999 (PB L 148 van 15.6.1999, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2821/71 van de Raad van 20 december 1971 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3 (De titels van deze verordeningen zijn aangepast om rekening te houden met de henummering van de artikelen van het EG-Verdrag, overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag van Amsterdam. Oorspronkelijk verwerzen deze titels naar artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag.), van het Verdrag op groepen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen (PB L 285 van 29.12.1971, blz. 46). Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 3976/87 van de Raad van 14 december 1987 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3 (De titels van deze verordeningen zijn aangepast om rekening te houden met de henummering van de artikelen van het EG-Verdrag, overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag van Amsterdam. Oorspronkelijk verwerzen deze titels naar artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag.), van het Verdrag op bepaalde groepen overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector van het luchtvervoer (PB L 374 van 31.12.1987, blz. 9). Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 1534/91 van de Raad van 31 mei 1991 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3 (De titels van deze verordeningen zijn aangepast om rekening te houden met de henummering van de artikelen van het EG-Verdrag, overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag van Amsterdam. Oorspronkelijk verwerzen deze titels naar artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag.), van het Verdrag op bepaalde groepen van overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de verzekeringssector (PB L 143 van 7.6.1991, blz. 1).

⁽⁵⁾ Verordening (EEG) nr. 479/92 van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3 (De titels van deze verordeningen zijn aangepast om rekening te houden met de henummering van de artikelen van het EG-Verdrag, overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag van Amsterdam. Oorspronkelijk verwerzen deze titels naar artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag.), van het Verdrag op bepaalde groepen overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen tussen lijnvaartondernemingen (consortia) (PB L 55 van 29.2.1992, blz. 3). Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

- (14) Het kan ook nuttig zijn dat de Commissie in uitzonderlijke gevallen, wanneer het algemeen belang van de Gemeenschap dat vereist, een beschikking van declaratoire aard geeft waarbij zij vaststelt dat het verbod van artikel 81 of dat van artikel 82 van het Verdrag niet van toepassing is, dit om de rechtsregels te verduidelijken en voor een samenhangende toepassing ervan in de Gemeenschap te zorgen, in het bijzonder ten aanzien van nieuwe soorten overeenkomsten of feitelijke gedragingen waarover in de bestaande jurisprudentie of bestuurspraktijk geen precedënten bestaan.
- (15) De Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten moeten tezamen een netwerk van overheidsinstanties vormen, die de communautaire mededingingsregels in nauwe samenwerking toepassen. Daartoe moeten kennisgevings- en raadplegingsmechanismen in het leven worden geroepen. Verdere modaliteiten voor samenwerking binnen het netwerk worden vastgesteld en herzien door de Commissie, in nauwe samenwerking met de lidstaten.
- (16) Niettegenstaande andersluidende nationale bepalingen moet de uitwisseling van, zelfs vertrouwelijke, gegevens en het gebruik van deze gegevens als bewijsmateriaal mogelijk worden gemaakt tussen de tot het netwerk behorende instanties. De gegevens kunnen worden gebruikt met het oog op de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag en, parallel daarmee, van het nationale mededingingsrecht, mits deze laatste toepassing op dezelfde zaak betrekking heeft en niet tot een verschillend resultaat leidt. Wanneer de uitgewisselde gegevens door de ontvangende autoriteit worden gebruikt om ondernemingen sancties op te leggen, mag er geen andere beperking op het gebruik van deze gegevens staan dan de verplichting ze te gebruiken voor het doel waarvoor ze werden verzameld, aangezien de aan de ondernemingen opgelegde sancties van dezelfde aard zijn in alle rechtssystemen. De rechten van de verdediging die de ondernemingen in de verschillende rechtssystemen genieten, kunnen als voldoende gelijkwaardig worden aangemerkt. Natuurlijke personen kunnen echter in de verschillende rechtssystemen wezenlijk van elkaar verschillende sancties krijgen. In dat geval moet ervoor gezorgd worden dat de gegevens enkel kunnen worden gebruikt indien ze zijn verzameld op een manier die voor de rechten van de verdediging van natuurlijke personen een zelfde mate van bescherming biedt als de nationale regelgeving van de ontvangende autoriteit.
- (17) Zowel om een consequente toepassing van de mededingingsregels te waarborgen als om voor een optimale werking van het netwerk te zorgen, is het volstrekt noodzakelijk de regel te behouden dat een zaak automatisch onttrokken wordt aan de mededingingsautoriteiten van de lidstaten wanneer de Commissie een procedure inleidt. Indien een mededingingsautoriteit van een lidstaat een zaak reeds in behandeling heeft genomen en de Commissie voornemens is een procedure in te stellen, moet zij dit zo spoedig mogelijk doen. Alvorens een procedure in te stellen, dient de Commissie in overleg te treden met de betrokken autoriteit.
- (18) Opdat de meest geschikte autoriteiten binnen het netwerk de zaken zouden behandelen, moet in een algemene bepaling worden vastgelegd dat een mededingingsautoriteit een procedure kan opschorten of afsluiten op grond van het feit dat een andere autoriteit dezelfde zaak behandelt of heeft behandeld, zodat elke zaak door slechts één autoriteit wordt behandeld. Deze bepaling mag niet afdoen aan de in de rechtspraak van het Hof van Justitie erkende mogelijkheid voor de Commissie een klacht wegens het ontbreken van belang voor de Gemeenschap af te wijzen, ook wanneer geen enkele andere mededingingsautoriteit het voornemen te kennen heeft gegeven de zaak in behandeling te nemen.
- (19) De werking van het bij Verordening nr. 17 ingestelde Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities is zeer bevredigend gebleken. Het adviescomité past goed in het nieuwe stelsel van decentrale toepassing. Het is dus aangewezen de bepalingen van Verordening nr. 17 als uitgangspunt te nemen, met dien verstande evenwel dat de werkzaamheden van het adviescomité doelmatiger worden georganiseerd. Het is te dien einde nuttig te bepalen dat bij wege van een schriftelijke procedure advies kan worden uitgebracht. Bovendien moet het adviescomité kunnen dienen als forum waar de bij de mededingingsautoriteiten van de lidstaten lopende zaken worden besproken, hetgeen bijdraagt tot de instandhouding van een samenhangende toepassing van de communautaire mededingingsregels.
- (20) Het adviescomité dient te bestaan uit vertegenwoordigers van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten. Voor vergaderingen waarop algemene zaken worden besproken, moeten de lidstaten een extra vertegenwoordiger kunnen aanwijzen. Dit laat onverlet dat de leden van het comité zich kunnen laten bijstaan door andere deskundigen van de lidstaten.

- (21) Een samenhangende toepassing van de mededingingsregels vereist ook een regeling van de samenwerking tussen de rechterlijke instanties van de lidstaten en de Commissie. Dit geldt voor alle rechterlijke instanties van de lidstaten die de artikelen 81 en 82 van het Verdrag toepassen, ongeacht of zij dit doen in rechtszaken tussen particulieren, als openbare handhavingsinstanties of als beroepsinstanties. Met name moeten de nationale rechterlijke instanties de mogelijkheid hebben zich tot de Commissie te wenden om inlichtingen of adviezen over de toepassing van het communautaire mededingingsrecht te verkrijgen. Anderzijds moeten de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten de bevoegdheid hebben schriftelijke of mondelinge opmerkingen voor de nationale rechterlijke instanties te maken, wanneer hun verzocht wordt artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag toe te passen. Deze opmerkingen moeten worden ingediend binnen het kader van de nationale procedures en praktijken, waaronder die welke de rechten van de partijen vrijwaren. Te dien einde moet ervoor worden gezorgd dat de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten over voldoende gegevens inzake de voor de nationale rechterlijke instanties gevoerde procedures kunnen beschikken.
- (22) Om in een stelsel van parallelle bevoegdheden de eerbiediging van het beginsel van rechtszekerheid en een eenvormige toepassing van de communautaire mededingingsregels te waarborgen, moeten tegenstrijdige uitspraken worden vermeden. Daarom moet, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, duidelijk worden gemaakt wat de gevolgen zijn van Commissiebesluiten en -procedures voor de rechterlijke instanties en mededingingsautoriteiten van de lidstaten. Toezeggingsbeschikkingen van de Commissie laten de bevoegdheid van de rechterlijke instanties en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten onverlet om de artikelen 81 en 82 van het Verdrag toe te passen.
- (23) De Commissie moet in de gehele Gemeenschap de bevoegdheid hebben om de inlichtingen te verlangen die noodzakelijk zijn om door artikel 81 van het Verdrag verboden overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen, alsook door artikel 82 van het Verdrag verboden misbruik van een machtspositie op het spoor te komen. Wanneer zij gevolg geven aan een beschikking van de Commissie kunnen ondernemingen niet worden gedwongen te erkennen dat zij een inbreuk hebben gepleegd, maar zij zijn er steeds toe gehouden vragen over feiten te beantwoorden en documenten te verstrekken, zelfs als die inlichtingen kunnen dienen om ten aanzien van hen of van een andere onderneming het bestaan van een inbreuk aan te tonen.
- (24) De Commissie moet tevens de bevoegdheid hebben om de inspecties te verrichten die noodzakelijk zijn om door artikel 81 van het Verdrag verboden overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen, alsook door artikel 82 van het Verdrag verboden misbruik van een machtspositie op het spoor te komen. De mededingingsautoriteiten van de lidstaten moeten haar bij de uitoefening van deze bevoegdheid actief medewerking verlenen.
- (25) Omdat het steeds moeilijker wordt inbreuken op de mededingingsregels te ontdekken, is het voor een doeltreffende bescherming van de mededinging noodzakelijk dat de onderzoeksbevoegdheden van de Commissie worden uitgebreid. De Commissie moet met name iedere persoon kunnen horen die mogelijk kennis heeft over nuttige informatie beschikt, en zijn verklaringen optekenen. Tijdens een inspectie moeten de gemachtigde functionarissen van de Commissie voor de duur die noodzakelijk is voor de inspectie zegels kunnen aanbrengen. Normaliter zou de verzegeling niet langer dan 72 uur mogen duren. Voorts moeten door de Commissie gemachtigde functionarissen alle informatie kunnen verlangen die met het voorwerp en het doel van de inspectie verband houdt.
- (26) Voorts heeft de ervaring geleerd dat zakelijke bescheiden soms in de woning van bestuurders en medewerkers van ondernemingen worden bewaard. Met het oog op de doeltreffendheid van de inspecties dient het de functionarissen en andere door de Commissie gemachtigde personen daarom te worden toegestaan alle ruimten waar zakelijke bescheiden mogelijk kunnen worden bewaard, met inbegrip van privé-woningen, te betreden. Voor de uitoefening van deze laatste bevoegdheid is evenwel machtiging door een rechterlijke instantie nodig.
- (27) Onverminderd de rechtspraak van het Hof van Justitie, is het zinvol te bepalen hoever het toetsingsrecht van de nationale rechterlijke instantie reikt wanneer die overeenkomstig het nationale recht, eventueel bij wijze van voorzorgsmaatregel, de handhavingsinstanties laat optreden tegen een onderneming die zich zou verzetten of inspecties laat verrichten op andere dan bedrijfslocaties. Uit die rechtspraak vloeit voort dat de nationale rechterlijke instantie de Commissie met name om nadere informatie mag verzoeken die zij voor die toetsing nodig heeft, en dat zij die machtiging kan weigeren indien zij die informatie niet krijgt. De rechtspraak bevestigt ook de bevoegdheid van de nationale rechter om te toetsen of de nationale voorschriften inzake de uitvoering van dwangmaatregelen correct worden toegepast.

- (28) Met het oog op een doeltreffender toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag door de mededingingsautoriteiten van de lidstaten is het nuttig deze autoriteiten toe te staan elkaar bij te staan door middel van inspecties en andere onderzoeksmaatregelen.
- (29) De naleving van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag en de nakoming van de verplichtingen die op grond van deze verordening aan ondernemingen en ondernemersverenigingen worden opgelegd, moeten door middel van geldboeten en dwangsommen kunnen worden afgedwongen. Daartoe moeten ook voor inbreuken op de procedureregels geldboeten op een passend bedrag worden vastgesteld.
- (30) Om te waarborgen dat de geldboeten die aan ondernemingsverenigingen voor door hen begane inbreuken zijn opgelegd, daadwerkelijk worden geïnd, moeten de voorwaarden worden vastgelegd waaronder de Commissie de leden van de vereniging tot betaling van de boete kan aanspreken indien de vereniging insolvent is. Daarbij dient de Commissie rekening te houden met de relatieve grootte van de tot de vereniging behorende ondernemingen en vooral met de situatie van kleine en middelgrote ondernemingen. Betaling van de boete door een of meer leden van een vereniging laat de nationale rechtsregels die voorzien in invordering van het betaalde bedrag bij andere leden van de vereniging, onverlet.
- (31) De verjaring terzake van de oplegging van geldboeten en dwangsommen is geregeld in Verordening (EEG) nr. 2988/74 ⁽¹⁾, die ook betrekking heeft op de sancties welke van toepassing zijn in de vervoerssector. In een stelsel van parallelle bevoegdheden moeten ook de door de mededingingsautoriteit van een lidstaat verrichte autonome procedurehandelingen de verjaring kunnen stuiten. Bijgevolg is het ter verduidelijking van de toepasselijke regelgeving aangewezen, Verordening (EEG) nr. 2988/74 zodanig te wijzigen dat zij niet langer op het door de onderhavige verordening bestreken gebied van toepassing is, en in deze verordening bepalingen betreffende de verjaring op te nemen.
- (32) Het recht van de betrokken ondernemingen om door de Commissie te worden gehoord, moet worden vastgelegd, derden wier belangen door een beschikking kunnen worden geraakt moeten in de gelegenheid worden gesteld voorafgaand opmerkingen te maken, en aan de gegeven beschikkingen moet ruime bekendheid worden gegeven. Het recht van verdediging van de betrokken ondernemingen, met name het recht van inzage van het dossier, moet worden gewaarborgd, zij het dat de bescherming van zakengeheimen van essentieel belang is. Voorts moet de vertrouwelijkheid van de binnen het netwerk uitgewisselde gegevens worden verzekerd.
- (33) Daar alle Commissiebeschikkingen in de zin van deze verordening onder de in het Verdrag vastgestelde voorwaarden aan de rechtsmacht van het Hof van Justitie zijn onderworpen, dient in overeenstemming met artikel 229 van het Verdrag te worden bepaald dat het Hof terzake van beschikkingen waarbij de Commissie geldboeten of dwangsommen oplegt, volledige rechtsmacht bezit.
- (34) De in de artikelen 81 en 82 van het Verdrag vervatte beginselen, als toegepast bij Verordening nr. 17, kennen de organen van de Gemeenschap een centrale plaats toe. Die centrale plaats dient te worden behouden, met dien verstande dat de lidstaten nauwer bij de toepassing van de communautaire mededingingsregels worden betrokken. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om haar doelstelling te verwezenlijken, namelijk een doeltreffende toepassing van de communautaire mededingingsregels.
- (35) Om een behoorlijke handhaving van het communautaire mededingingsrecht te realiseren, moeten de lidstaten autoriteiten aanwijzen en machtigen als openbare handhavingsinstanties voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag. Zij moeten de mogelijkheid hebben om zowel administratieve als gerechtelijke autoriteiten aan te wijzen voor de uitvoering van de diverse taken die krachtens deze verordening aan de mededingingsautoriteiten zijn opgedragen. Deze verordening erkent de grote verscheidenheid van de openbare handhavingssystemen van de lidstaten. De gevolgen van artikel 11, lid 6, van deze verordening zouden van toepassing moeten zijn op alle mededingingsautoriteiten. Als uitzondering op deze algemene regel zou artikel 11, lid 6, van

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2988/74 van de Raad van 26 november 1974 inzake de verjaring van het recht van vervolging en van tenuitvoerlegging op het gebied van het vervoers- en het mededingingsrecht van de Europese Economische Gemeenschap (PB L 319 van 29.11.1974, blz. 1).

deze verordening onder de voorwaarden van artikel 35, lid 4, van deze verordening van toepassing moeten zijn op de vervolgende autoriteit, indien deze een zaak aanhangig maakt bij een aparte rechterlijke instantie. Wordt aan deze voorwaarden niet voldaan, dan dient de algemene regel te worden toegepast. In elk geval mag artikel 11, lid 6, van deze verordening niet worden toegepast ten aanzien van rechterlijke instanties die als beroepsinstantie optreden.

- (36) Daar in de rechtspraak duidelijk is gesteld dat de mededingingsregels op de vervoerssector van toepassing zijn, moet deze sector aan de procedurebepalingen van deze verordening worden onderworpen. Verordening nr. 141 van de Raad van 26 november 1962 houdende niet-toepassing op de vervoerssector van Verordening nr. 17 van de Raad ⁽¹⁾, moet derhalve worden ingetrokken en de Verordeningen (EEG) nr. 1017/68 ⁽²⁾, (EEG) nr. 4056/86 ⁽³⁾ en (EEG) nr. 3975/87 ⁽⁴⁾ dienen te worden gewijzigd, teneinde de daarin opgenomen specifieke procedurebepalingen te schrappen.
- (37) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en is in overeenstemming met de beginselen die met name erkend zijn in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Derhalve dient zij te worden uitgelegd en toegepast in overeenstemming met deze rechten en beginselen.
- (38) Rechtszekerheid voor ondernemingen die onder de mededingingsregels van de Gemeenschap werken, draagt bij tot meer innovatie en meer investeringen. In gevallen die aanleiding geven tot werkelijke onzekerheid omdat hierin nieuwe of onopgeloste vragen betreffende de toepassing van deze regels rijzen, is het mogelijk dat afzonderlijke ondernemingen de Commissie informeel om advies willen vragen. Deze verordening laat de mogelijkheid van de Commissie om zo'n informeel advies te verstrekken onverlet,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

DE BEGINSELEN

Artikel 1

Toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag

1. Overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen als bedoeld in artikel 81, lid 1, van het Verdrag die niet aan de voorwaarden van artikel 81, lid 3, van het Verdrag voldoen, zijn verboden, zonder dat hiertoe een voorafgaande beslissing vereist is.
2. Overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen als bedoeld in artikel 81, lid 1, van het Verdrag die aan de voorwaarden van artikel 81, lid 3, van het Verdrag voldoen, zijn niet verboden, zonder dat hiertoe een voorafgaande beslissing vereist is.
3. Het misbruik maken van een machtspositie als bedoeld in artikel 82 van het Verdrag is verboden, zonder dat hiertoe een voorafgaande beslissing vereist is.

⁽¹⁾ PB 124 van 28.11.1962, blz. 2751/62. Verordening gewijzigd bij Verordening nr. 1002/67/EEG (PB 306 van 16.12.1967, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1017/68 van de Raad van 19 juli 1968 houdende de toepassing van mededingingsregels op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren (PB L 175 van 23.7.1968, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad van 22 december 1986 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de artikelen 81 en 82 (De titel van deze verordening is aangepast om rekening te houden met de hernummering van de artikelen van het EG-Verdrag, overeenkomstig artikel 12 van het Verdrag van Amsterdam. Oorspronkelijk verwees deze titel naar de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag.) van het Verdrag op het zeevervoer (PB L 378 van 31.12.1986, blz. 4). Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 3975/87 van de Raad van 14 december 1987 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de mededingingsregels op ondernemingen in de sector luchtvervoer (PB L 374 van 31.12.1987, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2410/92 (PB L 240 van 24.8.1992, blz. 18).

*Artikel 2***Bewijslast**

In alle nationale of communautaire procedures tot toepassing van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag dient de partij of autoriteit die beweert dat een inbreuk op artikel 81, lid 1, of artikel 82 van het Verdrag is gepleegd, de bewijslast van die inbreuk te dragen. De onderneming of ondernemersvereniging die zich op artikel 81, lid 3, van het Verdrag beroept, dient daarentegen de bewijslast te dragen dat aan de voorwaarden van deze bepaling is voldaan.

*Artikel 3***Verhouding tussen de artikelen 81 en 82 van het Verdrag en het nationale mededingingsrecht**

1. Wanneer de mededingingsautoriteiten van de lidstaten of de nationale rechterlijke instanties nationaal mededingingsrecht toepassen op overeenkomsten, besluiten van ondernemersverenigingen of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de zin van artikel 81, lid 1, van het Verdrag welke de handel tussen de lidstaten in de zin van die bepaling kunnen beïnvloeden, passen zij tevens artikel 81 van het Verdrag toe op deze overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen. Wanneer de mededingingsautoriteiten van de lidstaten of de nationale rechterlijke instanties het nationale mededingingsrecht toepassen op door artikel 82 van het Verdrag verboden misbruiken, passen zij ook artikel 82 van het Verdrag toe.
2. De toepassing van nationaal mededingingsrecht mag niet leiden tot het verbieden van overeenkomsten, besluiten van ondernemersverenigingen of onderling afgestemde feitelijke gedragingen welke de handel tussen lidstaten kunnen beïnvloeden maar de mededinging in de zin van artikel 81, lid 1, van het Verdrag niet beperken, of aan de voorwaarden van artikel 81, lid 3, van het Verdrag voldoen of onder een verordening ter uitvoering van artikel 81, lid 3, van het Verdrag vallen. Lidstaten mag uit hoofde van de onderhavige verordening niet worden belet om op hun grondgebied strengere nationale wetten aan te nemen en toe te passen die eenzijdige gedragingen van ondernemingen verbieden of bestraffen.
3. Onverminderd algemene beginselen en andere bepalingen van het Gemeenschapsrecht, zijn de leden 1 en 2 niet van toepassing wanneer de mededingingsautoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten nationale wetten inzake de controle op fusies toepassen; zij beletten evenmin de toepassing van bepalingen van het nationale recht die overwegend een doelstelling nastreven die verschilt van de in de artikelen 81 en 82 van het Verdrag nagestreefde doelstellingen.

HOOFDSTUK II

BEVOEGDHEDEN*Artikel 4***Bevoegdheid van de Commissie**

De Commissie beschikt met het oog op de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag over de bevoegdheden waarin deze verordening voorziet.

*Artikel 5***Bevoegdheid van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten**

De mededingingsautoriteiten van de lidstaten zijn in individuele gevallen bevoegd tot toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag. Zij kunnen te dien einde, ambtshalve of naar aanleiding van een klacht, de volgende besluiten nemen:

- de beëindiging van een inbreuk bevelen;
- voorlopige maatregelen opleggen;

- toezeggingen aanvaarden;
- geldboeten, dwangsommen of overeenkomstig hun nationaal recht andere sancties opleggen.

Wanneer op grond van de inlichtingen waarover zij beschikken niet aan de voorwaarden voor een verbod is voldaan, kunnen zij ook beslissen dat er voor hen geen reden bestaat om op te treden.

Artikel 6

Bevoegdheid van de nationale rechterlijke instanties

Nationale rechterlijke instanties zijn bevoegd de artikelen 81 en 82 van het Verdrag toe te passen.

HOOFDSTUK III

BESCHIKKINGEN VAN DE COMMISSIE

Artikel 7

Vaststelling en beëindiging van inbreuken

1. Wanneer de Commissie, naar aanleiding van een klacht of ambtshalve, een inbreuk op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag vaststelt, kan zij bij beschikking de betrokken ondernemingen en ondernemersverenigingen gelasten een einde aan de vastgestelde inbreuk te maken. Zij kan hun daartoe alle maatregelen ter correctie van gedragingen of structurele maatregelen opleggen die evenredig zijn aan de gepleegde inbreuk en noodzakelijk zijn om aan de inbreuk daadwerkelijk een einde te maken. Structurele maatregelen kunnen alleen worden opgelegd als er niet een even effectieve maatregel ter correctie van gedragingen bestaat of als een dergelijke even effectieve maatregel voor de betrokken onderneming belastender zou zijn dan de structurele maatregel. De Commissie kan ook een reeds beëindigde inbreuk vaststellen, indien zij hierbij een legitiem belang heeft.

2. Natuurlijke personen en rechtspersonen die een rechtmatig belang kunnen aantonen en de lidstaten, zijn gerechtigd tot het indienen van een klacht in de zin van lid 1.

Artikel 8

Voorlopige maatregelen

1. In dringende gevallen, wanneer de mededinging op ernstige en onherstelbare wijze dreigt te worden geschaad, kan de Commissie, na een onderzoek dat op een vermoedelijke inbreuk wijst, ambtshalve bij beschikking voorlopige maatregelen treffen.

2. Een op grond van lid 1 gegeven beschikking is gedurende een bepaalde periode van kracht en kan worden verlengd in zoverre dit nodig en dienstig is.

Artikel 9

Toezeggingen

1. Wanneer de Commissie voornemens is een beschikking tot beëindiging van een inbreuk te geven, en de betrokken ondernemingen toezeggingen doen om aan de bezorgdheden tegemoet te komen die de Commissie hun in haar voorlopige beoordeling te kennen heeft gegeven, kan de Commissie ten aanzien van deze ondernemingen bij beschikking die toezeggingen een verbindend karakter verlenen. De beschikking kan voor een bepaalde periode worden gegeven en bevat de conclusie dat er niet langer gronden voor een optreden van de Commissie bestaan.

2. De Commissie kan, op verzoek of op eigen initiatief, de procedure heropenen:
 - a) indien er een wezenlijke verandering optreedt in de feiten waarop de beschikking steunt;
 - b) indien de betrokken ondernemingen in strijd met de door hen gedane toezeggingen handelen; of
 - c) indien de beschikking op door de partijen verstrekte onvolledige, onjuiste of misleidende inlichtingen berust.

Artikel 10

Vaststelling van niet-toepasselijkheid

Indien het algemeen belang van de Gemeenschap met betrekking tot de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag dit vereist, kan de Commissie ambtshalve bij beschikking vaststellen dat artikel 81 van het Verdrag niet op een overeenkomst, een besluit van een ondernemersvereniging of een onderling afgestemde feitelijke gedraging van toepassing is, hetzij omdat niet aan de voorwaarden van artikel 81, lid 1, van het Verdrag is voldaan, hetzij omdat aan de voorwaarden van artikel 81, lid 3, van het Verdrag is voldaan.

De Commissie kan ook met betrekking tot artikel 82 van het Verdrag een dergelijke vaststelling doen.

HOOFDSTUK IV

SAMENWERKING

Artikel 11

Samenwerking tussen de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten

1. De Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten passen de communautaire mededingingsregels in nauwe samenwerking toe.
2. De Commissie zendt de mededingingsautoriteiten van de lidstaten een afschrift van de belangrijkste documenten toe die zij met het oog op de toepassing van de artikelen 7, 8, 9, 10 en 29, lid 1, heeft verzameld. Op verzoek van de mededingingsautoriteit van een lidstaat stelt de Commissie afschriften van andere documenten die voor de beoordeling van de zaak noodzakelijk zijn, ter beschikking van die autoriteit.
3. De mededingingsautoriteiten van de lidstaten stellen, wanneer zij op grond van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag optreden, de Commissie hiervan vóór of onverwijld na het begin van de eerste formele onderzoeksmaatregel schriftelijk in kennis. Deze inlichtingen kunnen tevens ter beschikking worden gesteld van de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten.
4. Uiterlijk 30 dagen vóór het aannemen van een beslissing tot beëindiging van een inbreuk, een beslissing tot aanvaarding van toezeggingen of een beslissing tot intrekking van een groepsvrijstelling stellen de mededingingsautoriteiten van de lidstaten de Commissie daarvan in kennis. Daartoe stellen zij de Commissie een samenvatting van de zaak, de beoogde beslissing of, bij ontstentenis daarvan, elk ander document waarin het voorgestelde optreden wordt aangegeven ter beschikking. Deze inlichtingen kunnen tevens ter beschikking worden gesteld van de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten. Op verzoek van de Commissie stelt de handelende mededingingsautoriteit andere documenten die voor de beoordeling van de zaak noodzakelijk zijn, ter beschikking van de Commissie. De aan de Commissie verstrekte inlichtingen kunnen ter beschikking worden gesteld van de mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten. De nationale mededingingsautoriteiten kunnen ook onderling inlichtingen uitwisselen die nodig zijn voor de beoordeling van een zaak die zij behandelen op grond van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag.
5. De mededingingsautoriteiten van de lidstaten kunnen de Commissie over elk geval van toepassing van het Gemeenschapsrecht raadplegen.

6. Wanneer de Commissie een procedure begint die tot het geven van een beschikking op grond van hoofdstuk III moet leiden, ontnemt dit de mededingingsautoriteiten van de lidstaten hun bevoegdheid tot toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag. Indien een mededingingsautoriteit van een lidstaat een zaak reeds in behandeling heeft genomen, begint de Commissie alleen een procedure na overleg met deze autoriteit.

Artikel 12

Uitwisseling van informatie

1. Voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag hebben de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten de bevoegdheid elkaar alle gegevens, zowel van feitelijke als van juridische aard, met inbegrip van vertrouwelijke inlichtingen, mee te delen en deze als bewijsmiddel te gebruiken.

2. De uitgewisselde inlichtingen worden alleen als bewijsmiddel gebruikt voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag en met betrekking tot het onderwerp waarvoor zij door de toezendende autoriteit zijn verzameld. Wanneer nationaal mededingingsrecht in dezelfde zaak en parallel met het EG-mededingingsrecht wordt toegepast en niet tot een verschillend resultaat leidt, kunnen de uit hoofde van dit artikel uitgewisselde inlichtingen ook voor de toepassing van nationaal mededingingsrecht worden gehanteerd.

3. Overeenkomstig lid 1 uitgewisselde gegevens kunnen enkel als bewijs voor het opleggen van sancties ten aanzien van natuurlijke personen worden gebruikt indien:

- de wetgeving van de toezendende autoriteit voorziet in sancties van soortgelijke aard in verband met een inbreuk op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag, of indien dat niet het geval is,
- de gegevens zijn verzameld op een manier die een zelfde mate van bescherming biedt voor de rechten van de verdediging van natuurlijke personen als die welke geboden wordt door de nationale regelgeving van de ontvangende autoriteit. In dit laatste geval mogen de verstrekte gegevens door de ontvangende autoriteit niet gebruikt worden om gevangenisstraffen op te leggen.

Artikel 13

Schorsing of afsluiting van de procedure

1. Wanneer de mededingingsautoriteiten van verschillende lidstaten ten aanzien van eenzelfde overeenkomst, besluit van een ondernemersvereniging of feitelijke gedraging een klacht hebben ontvangen of ambtshalve een procedure uit hoofde van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag zijn begonnen, is het feit dat één autoriteit de zaak behandelt, een voldoende grond voor de andere autoriteiten om de klacht af te wijzen of de door hen gevoerde procedure te schorsen. Ook de Commissie kan een klacht afwijzen op grond van het feit dat een mededingingsautoriteit van een lidstaat de zaak behandelt.

2. Een mededingingsautoriteit van een lidstaat of de Commissie kan een bij haar ingediende klacht betreffende een overeenkomst, een besluit van een ondernemersvereniging of een feitelijke gedraging afwijzen, wanneer deze reeds door een andere mededingingsautoriteit is behandeld.

Artikel 14

Adviescomité

1. De Commissie raadpleegt een adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities alvorens beschikkingen als bedoeld in de artikelen 7, 8, 9, 10 en 23, artikel 24, lid 2, en artikel 29, lid 1, te geven.

2. Voor de bespreking van individuele zaken bestaat het adviescomité uit vertegenwoordigers van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten. Voor vergaderingen waarop andere kwesties dan individuele zaken worden besproken, kan een extra, voor mededingingszaken bevoegde vertegenwoordiger van een lidstaat worden aangewezen. Vertegenwoordigers kunnen in geval van verhinderdheid door andere vertegenwoordigers worden vervangen.

3. De raadpleging kan plaatsvinden tijdens een vergadering die op uitnodiging en onder het voorzitterschap van de Commissie plaatsvindt, ten vroegste 14 dagen na de verzending van de convocaties en van een samenvatting van de zaak, een opgave van de belangrijkste stukken en een voorontwerp van beschikking. Met betrekking tot beschikkingen uit hoofde van artikel 8, kan de vergadering zeven dagen na de verzending van het dispositief van een ontwerp-beschikking worden gehouden. Indien de Commissie een convocatie zendt met een kortere termijn dan de hierboven genoemde termijnen, kan de vergadering op de voorgestelde datum plaatsvinden indien geen lidstaat daartegen bezwaar maakt. Het adviescomité brengt over het voorontwerp van beschikking van de Commissie schriftelijk advies uit. Het kan ook een advies uitbrengen wanneer niet alle leden aanwezig of vertegenwoordigd zijn. Op verzoek van één of meer leden worden de standpunten in het advies gemotiveerd.

4. De raadpleging kan ook plaatsvinden via een schriftelijke procedure. De Commissie belegt evenwel een vergadering indien een lidstaat daarom verzoekt. In geval van een schriftelijke procedure stelt de Commissie een termijn van niet minder dan 14 dagen vast waarbinnen de lidstaten hun opmerkingen moeten maken, die aan de overige lidstaten worden toegezonden. In het geval van beschikkingen uit hoofde van artikel 8, bedraagt de termijn zeven in plaats van 14 dagen. Indien de Commissie voor de schriftelijke procedure een termijn vaststelt die korter is dan de bovengenoemde termijnen, zal deze voorgestelde termijn worden toegepast indien geen lidstaat daartegen bezwaar maakt.

5. De Commissie houdt zo veel mogelijk rekening met het door het adviescomité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

6. Wanneer het adviescomité schriftelijk advies uitbrengt, wordt dit advies bij het ontwerp van beschikking gevoegd. Indien het adviescomité de bekendmaking van het advies aanbeveelt, draagt de Commissie daarvoor zorg, rekening houdend met het rechtmatige belang dat ondernemingen bij het bewaren van hun zakengeheimen hebben.

7. Op verzoek van een mededingingsautoriteit van een lidstaat plaatst de Commissie lopende zaken die op grond van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag door een mededingingsautoriteit van een lidstaat worden behandeld op de agenda van het adviescomité. De Commissie kan dit ook op eigen initiatief doen. In elk geval stelt de Commissie, vooraleer zij dit doet, de betrokken mededingingsautoriteit daarvan in kennis.

Een mededingingsautoriteit van een lidstaat kan met name een verzoek doen voor een zaak waarin de Commissie voornemens is een procedure in te leiden die de gevolgen van artikel 11, lid 6, teweegbrengt.

Het adviescomité brengt geen adviezen uit over zaken die door de mededingingsautoriteiten van de lidstaten worden behandeld. Het adviescomité kan ook algemene kwesties met betrekking tot het communautaire mededingingsrecht bespreken.

Artikel 15

Samenwerking met de nationale rechterlijke instanties

1. De rechterlijke instanties van de lidstaten kunnen naar aanleiding van procedures tot toepassing van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag de Commissie verzoeken inlichtingen waarover zij beschikt, of haar advies betreffende de toepassing van de communautaire mededingingsregels, aan hen te bezorgen.

2. De lidstaten zenden de Commissie een afschrift toe van schriftelijke beslissingen van nationale rechterlijke instanties met betrekking tot de toepassing van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag. Dit afschrift wordt onverwijld toegezonden nadat de volledige uitspraak aan de partijen is betekend.

3. De mededingingsautoriteiten van de lidstaten kunnen eigener beweging voor de rechterlijke instanties in hun lidstaat schriftelijke opmerkingen maken betreffende onderwerpen in verband met de toepassing van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag. Met de toestemming van de betrokken rechterlijke instantie kunnen zij voor de nationale rechterlijke instanties in hun lidstaat ook mondelinge opmerkingen maken. Indien de coherente toepassing van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag zulks vereist, kan de Commissie, eigener beweging, schriftelijke opmerkingen bij de rechterlijke instanties van de lidstaten indienen. Met de toestemming van de betrokken rechterlijke instantie kan zij ook mondelinge opmerkingen maken.

Enkel met het oog op de formulering van hun opmerkingen kunnen de mededingingsautoriteiten van de lidstaten en de Commissie de betrokken rechterlijke instantie van de lidstaat verzoeken hun alle voor de beoordeling van de zaak noodzakelijke stukken toe te zenden of te laten toezenden.

4. Dit artikel doet geen afbreuk aan verdergaande bevoegdheden die op grond van het nationale recht van de betrokken lidstaat aan de mededingingsautoriteiten worden verleend om opmerkingen voor rechterlijke instanties te formuleren.

Artikel 16

Uniforme toepassing van het communautaire mededingingsrecht

1. Wanneer nationale rechterlijke instanties artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag toepassen op overeenkomsten, besluiten of gedragingen die reeds het voorwerp uitmaken van een beschikking van de Commissie, kunnen zij geen beslissingen nemen die in strijd zijn met de door de Commissie gegeven beschikking. Ook moeten zij vermijden beslissingen te nemen die in strijd zouden zijn met een beschikking die de Commissie overweegt te geven in een door haar gestarte procedure. Te dien einde kan de nationale rechterlijke instantie de afweging maken of het nodig is haar procedure op te schorten. Deze verplichting laat de rechten en verplichtingen op grond van artikel 234 van het Verdrag onverlet.

2. Wanneer mededingingsautoriteiten van de lidstaten artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag toepassen op overeenkomsten, besluiten of gedragingen die reeds het voorwerp uitmaken van een beschikking van de Commissie, kunnen zij geen beslissingen nemen die in strijd zijn met de door de Commissie gegeven beschikking.

HOOFDSTUK V

ONDERZOEKSBEVOEGDHEDEN

Artikel 17

Onderzoek naar bepaalde sectoren van de economie en van soorten overeenkomsten

1. Wanneer de ontwikkeling van de handel tussen lidstaten, de starheid van de prijzen of andere omstandigheden doen vermoeden dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wellicht wordt beperkt of vervalst, kan de Commissie onderzoek doen naar een bepaalde sector van de economie of naar een bepaald soort overeenkomsten over verschillende sectoren heen. In het kader van dat onderzoek kan de Commissie de betrokken ondernemingen of ondernemersverenigingen om alle inlichtingen verzoeken, alsook alle inspecties verrichten die voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag noodzakelijk zijn.

De Commissie kan met name de betrokken ondernemingen en ondernemersverenigingen verzoeken haar van alle overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in kennis te stellen.

De Commissie kan een verslag over het resultaat van haar onderzoek naar bepaalde sectoren van de economie of bepaalde soorten overeenkomsten binnen verschillende sectoren bekendmaken en de belanghebbenden om opmerkingen verzoeken.

2. De artikelen 14, 18, 19, 20, 22, 23 en 24 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

Verzoeken om inlichtingen

1. Ter vervulling van de haar bij deze verordening opgedragen taken kan de Commissie met een eenvoudig verzoek of bij beschikking de ondernemingen en ondernemersverenigingen vragen alle nodige inlichtingen te verstrekken.

2. Bij het toezenden van een eenvoudig verzoek om inlichtingen aan een onderneming of ondernemersvereniging vermeldt de Commissie de rechtsgrond voor en het doel van het verzoek, specificeert zij welke inlichtingen vereist zijn en stelt zij de termijn vast waarbinnen de inlichtingen moeten worden verstrekt, alsmede de sancties die bij artikel 23 op het verstrekken van onjuiste of misleidende inlichtingen zijn gesteld.

3. Wanneer de Commissie bij beschikking van ondernemingen en ondernemersverenigingen verlangt dat zij inlichtingen verstrekken, vermeldt zij de rechtsgrond voor en het doel van het verzoek, specificeert welke inlichtingen vereist zijn en stelt de termijn vast voor het verstrekken van deze inlichtingen. De beschikking vermeldt ook de sancties bedoeld in artikel 23 en vermeldt de sancties bedoeld in artikel 24 of legt deze laatste sancties op. De beschikking vermeldt tevens het recht om bij het Hof van Justitie beroep tegen de beschikking in te stellen.

4. De eigenaren van de ondernemingen of hun vertegenwoordigers en, in het geval van rechtspersonen, bedrijven en firma's of verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, de krachtens de wet of de statuten tot vertegenwoordiging bevoegde personen zijn gehouden de gevraagde inlichtingen namens de betrokken onderneming of ondernemersvereniging te verstrekken. Naar behoren gemachtigde advocaten kunnen namens hun opdrachtgevers de gevraagde inlichtingen verstrekken. De opdrachtgevers blijven volledig verantwoordelijk indien de verstrekte inlichtingen onvolledig, onjuist of misleidend zijn.

5. De Commissie zendt onverwijld een afschrift van het eenvoudig verzoek of van de beschikking aan de mededingingsautoriteit van de lidstaat op wiens grondgebied de zetel van de onderneming of ondernemersvereniging gevestigd is en aan de mededingingsautoriteit van de lidstaat wiens grondgebied wordt geraakt.

6. Op verzoek van de Commissie verstrekken de regeringen en mededingingsautoriteiten van de lidstaten de Commissie alle inlichtingen die zij nodig heeft om de haar bij deze verordening opgedragen taken te vervullen.

Artikel 19

Bevoegdheid tot het opnemen van verklaringen

1. Ter vervulling van de haar bij deze verordening opgedragen taken kan de Commissie alle natuurlijke personen of rechtspersonen horen die daarin toestemmen, teneinde inlichtingen te verzamelen over het onderwerp van het onderzoek.

2. Wanneer het op grond van lid 1 afgenomen verhoor in de gebouwen van een onderneming geschiedt, wordt de mededingingsautoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan het verhoor plaatsvindt, hiervan door de Commissie op de hoogte gesteld. Indien de mededingingsautoriteit van die lidstaat hierom verzoekt, mogen functionarissen van deze mededingingsautoriteit de functionarissen en andere begeleidende personen die door de Commissie zijn gemachtigd om het verhoor af te nemen, bijstaan.

Artikel 20

Bevoegdheid van de Commissie tot inspectie

1. Ter vervulling van de haar bij deze verordening opgedragen taken kan de Commissie bij ondernemingen en ondernemersverenigingen alle noodzakelijke inspecties verrichten.

2. De door de Commissie tot het verrichten van een inspectie gemachtigde functionarissen en andere begeleidende personen beschikken over de volgende bevoegdheden:

- a) het betreden van alle lokalen, terreinen en vervoermiddelen van ondernemingen en ondernemersverenigingen;
- b) het controleren van de boeken en alle andere bescheiden in verband met het bedrijf, ongeacht de aard van de drager van die bescheiden;
- c) het maken of verkrijgen van afschriften of uittreksels, in welke vorm ook, van die boeken en bescheiden;
- d) het verzegelen van lokalen en boeken of andere bescheiden van het bedrijf voor de duur van, en voorzover nodig voor, de inspectie;
- e) het verzoeken van vertegenwoordigers of personeelsleden van de betrokken onderneming of ondernemersvereniging om toelichting bij feiten of documenten die verband houden met het voorwerp en het doel van de inspectie, en het optekenen van hun antwoorden.

3. De door de Commissie tot het verrichten van een inspectie gemachtigde functionarissen en andere begeleidende personen oefenen hun bevoegdheden uit op vertoon van een schriftelijke machtiging waarin het voorwerp en het doel van de inspectie worden vermeld en waarin wordt gewezen op de sanctie, bedoeld in artikel 23, ingeval de gevraagde boeken of andere bescheiden in verband met het bedrijf niet volledig worden getoond of de antwoorden op de overeenkomstig lid 2 gestelde vragen onjuist of misleidend zijn. De Commissie stelt de mededingingsautoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de inspectie zal worden verricht, geruime tijd vóór de inspectie hiervan in kennis.

4. Wanneer de Commissie bij beschikking een inspectie gelast, zijn de betrokken ondernemingen en ondernemersverenigingen verplicht zich aan die inspectie te onderwerpen. In de beschikking wordt vermeld wat het voorwerp en het doel van de inspectie zijn en op welke datum de inspectie een aanvang neemt, en wordt gewezen op de sancties bedoeld in de artikelen 23 en 24, alsook op het recht om bij het Hof van Justitie beroep tegen de beschikking in te stellen. De Commissie geeft de beschikking na de mededingingsautoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de inspectie zal worden verricht, te hebben gehoord.

5. De functionarissen van de mededingingsautoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de inspectie zal worden verricht alsook de door die autoriteit gemachtigde of aangewezen functionarissen, verlenen, wanneer deze autoriteit of de Commissie hierom verzoekt, de door de Commissie gemachtigde functionarissen en andere begeleidende personen actief bijstand. Zij beschikken te dien einde over de in lid 2 omschreven bevoegdheden.

6. Wanneer de door de Commissie gemachtigde functionarissen en andere begeleidende personen vaststellen dat een onderneming zich tegen een op grond van dit artikel gelaste inspectie verzet, verleent de betrokken lidstaat hun de nodige bijstand om hen in staat te stellen hun inspectie te verrichten, zo nodig door een beroep te doen op de politie of een gelijkwaardige wetshandhavingsautoriteit.

7. Indien het nationale recht voorschrijft dat voor de in lid 6 bedoelde bijstand de toestemming van een rechterlijke instantie vereist is, moet die toestemming worden gevraagd. Een dergelijke toestemming kan tevens bij wijze van voorzorgsmaatregel worden gevraagd.

8. Wanneer wordt verzocht om toestemming als bedoeld in lid 7, toetst de nationale rechterlijke instantie de beschikking van de Commissie op haar authenticiteit en gaat zij na of de voorgenomen dwangmaatregelen niet willekeurig zijn noch buitensporig in verhouding tot het voorwerp van de inspectie. Bij de toetsing van de proportionaliteit van de dwangmaatregelen mag de nationale rechterlijke instantie de Commissie rechtstreeks of via de mededingingsautoriteit van de lidstaat om nadere uitleg verzoeken, met name over de redenen die de Commissie heeft om aan te nemen dat inbreuk is gepleegd op de artikelen 81 en 82 van het Verdrag, en over de ernst van de vermeende inbreuk en de aard van de betrokkenheid van de betreffende onderneming. De nationale rechterlijke instantie mag evenwel niet de noodzakelijkheid van de inspectie in twijfel trekken, noch gegevens uit het Commissiedossier verlangen. Uitsluitend het Hof van Justitie kan de beschikking van de Commissie op haar legitimiteit toetsen.

Artikel 21

Inspectie van andere lokalen

1. Indien er een redelijk vermoeden bestaat dat boeken of andere bescheiden in verband met het bedrijf en het voorwerp van de inspectie, die relevant kunnen zijn om een ernstige inbreuk op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag te bewijzen, worden bewaard in andere gebouwen, terreinen en vervoermiddelen, waaronder de woningen van directeurs, bestuurders en andere personeelsleden van de betrokken ondernemingen en ondernemersverenigingen, kan de Commissie bij beschikking een inspectie in deze andere gebouwen, terreinen en vervoermiddelen gelasten.

2. In de beschikking wordt vermeld wat het voorwerp en het doel van de inspectie zijn en op welke datum de inspectie een aanvang neemt, en wordt gewezen op het recht om bij het Hof van Justitie beroep tegen de beschikking in te stellen. In het bijzonder worden de redenen genoemd waaruit de Commissie heeft geconcludeerd dat er een vermoeden in de zin van lid 1 bestaat. De Commissie geeft de beschikking na de mededingingsautoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de inspectie zal worden verricht, te hebben gehoord.

3. Een krachtens lid 1 gegeven beschikking kan niet worden uitgevoerd zonder voorafgaande toestemming van de nationale rechterlijke instantie van de betrokken lidstaat. De nationale rechterlijke instantie toetst de beschikking van de Commissie op haar authenticiteit en gaat na of de voorgenomen dwangmaatregelen niet willekeurig zijn noch buitensporig in verhouding tot met name de ernst van de vermeende inbreuk, het belang van het gezochte bewijsmateriaal, de betrokkenheid van de betreffende onderneming en de redelijke kans dat boeken en bescheiden die verband houden met het voorwerp van de inspectie worden bewaard op de locaties waarvoor om toestemming is verzocht. De nationale rechterlijke instantie mag de Commissie rechtstreeks of via de mededingingsautoriteit van de lidstaat om nadere uitleg verzoeken over de elementen die zij nodig heeft om de proportionaliteit van de beoogde dwangmaatregelen te toetsen.

De nationale rechterlijke instantie mag evenwel niet de noodzakelijkheid van de inspectie in twijfel trekken, noch gegevens uit het Commissiedossier verlangen. De beschikking van de Commissie kan uitsluitend door het Hof van Justitie op haar legitimiteit getoetst worden.

4. De functionarissen en andere begeleidende personen die door de Commissie tot het verrichten van een overeenkomstig lid 1 gelaste inspectie gemachtigd zijn, hebben de in artikel 20, lid 2, onder a), b) en c), genoemde bevoegdheden. Artikel 20, leden 5 en 6, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

Onderzoeken door de mededingingsautoriteiten van de lidstaten

1. De mededingingsautoriteit van een lidstaat kan op het grondgebied van deze lidstaat overeenkomstig het nationale recht elke inspectie of andere onderzoeksmaatregelen uitvoeren namens en voor rekening van de mededingingsautoriteit van een andere lidstaat, om uit te maken of er een inbreuk op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag is gepleegd. Elke uitwisseling of gebruik van de verkregen inlichtingen geschiedt overeenkomstig artikel 12.

2. De mededingingsautoriteiten van de lidstaten verrichten op verzoek van de Commissie de inspecties die deze overeenkomstig artikel 20, lid 1, noodzakelijk acht of die zij overeenkomstig artikel 20, lid 4, bij beschikking heeft gelast. De functionarissen van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten die met het verrichten van een inspectie zijn belast, alsook de door die autoriteiten gemachtigde of aangewezen functionarissen, oefenen hun bevoegdheden uit overeenkomstig hun nationale wetgeving.

De door de Commissie gemachtigde functionarissen en andere begeleidende personen kunnen, op verzoek van de Commissie of van de mededingingsautoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de inspectie moet worden verricht, de functionarissen van deze autoriteit bijstand verlenen.

HOOFDSTUK VI

SANCTIES

Artikel 23

Geldboeten

1. De Commissie kan bij beschikking aan ondernemingen en ondernemersverenigingen geldboeten van ten hoogste 1 % van de in het voorafgaande boekjaar behaalde totale omzet opleggen, wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid:

- a) in antwoord op een verzoek overeenkomstig artikel 17 of artikel 18, lid 2, onjuiste of misleidende inlichtingen verstrekken;
- b) in antwoord op een verzoek bij een beschikking overeenkomstig artikel 17 of artikel 18, lid 3, onvolledige, onjuiste of misleidende inlichtingen verstrekken, dan wel de inlichtingen niet verstrekken binnen de vastgestelde termijn;
- c) tijdens een inspectie overeenkomstig artikel 20 geen volledige inzage geven in de daartoe gevraagde boeken of andere bescheiden in verband met het bedrijf, dan wel zich niet aan een overeenkomstig artikel 20, lid 4, bij beschikking gelaste inspectie onderwerpen;

- d) in antwoord op een overeenkomstig artikel 20, lid 2, onder e), gestelde vraag
 - een onjuist of misleidend antwoord geven, dan wel
 - nalaten binnen de door de Commissie vastgestelde termijn een door een personeelslid gegeven onjuist, onvolledig of misleidend antwoord te corrigeren, of
 - nalaten of weigeren een volledig antwoord te geven met betrekking tot feiten in verband met het voorwerp en het doel van een inspectie waartoe opdracht is gegeven bij wege van een beschikking overeenkomstig artikel 20, lid 4;
- e) zegels die door de door de Commissie gemachtigde functionarissen of andere begeleidende personen overeenkomstig artikel 20, lid 2, onder d), zijn aangebracht, verbreken.

2. De Commissie kan bij beschikking geldboetes opleggen aan ondernemingen en ondernemersverenigingen wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid:

- a) inbreuk maken op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag; of
- b) in strijd handelen met een beschikking waarbij uit hoofde van artikel 8 voorlopige maatregelen gelast worden; of
- c) een toezegging waaraan overeenkomstig artikel 9 bij beschikking een verbindend karakter is verleend, niet nakomen.

Voor elke bij de inbreuk betrokken onderneming en ondernemersvereniging is de geldboete niet groter dan 10 % van de totale omzet die in het voorafgaande boekjaar is behaald.

Wanneer de inbreuk van een vereniging betrekking heeft op de activiteiten van haar leden is de geldboete niet groter dan 10 % van de som van de totale omzet van elk lid dat actief is op de markt die door de inbreuk van de vereniging geraakt wordt.

3. Bij de vaststelling van het bedrag van de geldboete wordt zowel met de ernst, als met de duur van de inbreuk rekening gehouden.

4. Wanneer aan een ondernemersvereniging een geldboete is opgelegd rekening houdend met de totale omzet van haar leden en deze vereniging insolvent is, is de vereniging verplicht om van haar leden bijdragen te vragen om de geldboete te kunnen betalen.

Wanneer die bijdragen niet binnen een door de Commissie vastgestelde termijn aan de vereniging zijn betaald, kan de Commissie elke onderneming waarvan de vertegenwoordigers lid waren van de betrokken besluitvormende organen van de vereniging, rechtstreeks tot betaling van de boete aanspreken.

Nadat de Commissie betaling heeft geëist op grond van de tweede alinea, kan de Commissie, indien dat nodig is om de volledige betaling van de boete te waarborgen elk lid van de vereniging dat actief was op de markt waarop de inbreuk heeft plaatsgevonden, tot betaling van het saldo aanspreken.

De Commissie mag echter geen betaling uit hoofde van de tweede en derde alinea eisen van ondernemingen die aantonen dat zij de inbreukmakende beslissing van de vereniging niet hebben uitgevoerd en hetzij niet op de hoogte waren van het bestaan ervan, hetzij er actief afstand van hebben genomen vóór de aanvang van het onderzoek van de Commissie naar de zaak.

De financiële aansprakelijkheid van elke onderneming met betrekking tot de betaling van de boete bedraagt niet meer dan 10 % van haar totale omzet in het vorige boekjaar.

5. De op grond van lid 1 of lid 2 gegeven beschikkingen hebben geen strafrechtelijk karakter.

Artikel 24

Dwangsommen

1. De Commissie kan bij beschikking aan ondernemingen en ondernemersverenigingen dwangsommen opleggen van ten hoogste 5 % van de gemiddelde dagelijkse omzet in het voorafgaande boekjaar voor elke dag waarmee de in haar beschikking vastgestelde termijn wordt overschreden, teneinde hen te dwingen:

- a) overeenkomstig een op grond van artikel 7 gegeven beschikking een einde te maken aan een inbreuk op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag;

- b) een op grond van artikel 8 gegeven beschikking houdende voorlopige maatregelen na te leven;
 - c) een toezegging waaraan overeenkomstig artikel 9 bij beschikking een verbindend karakter is verleend, na te komen;
 - d) in antwoord op een overeenkomstig artikel 17 of artikel 18, lid 3, bij beschikking gedaan verzoek volledige en juiste inlichtingen te verstrekken;
 - e) zich aan een overeenkomstig artikel 20, lid 4, bij beschikking gelaste inspectie te onderwerpen.
2. Wanneer de ondernemingen of ondernemersverenigingen de verplichting zijn nagekomen ter afdwining waarvan de dwangsom was opgelegd, kan de Commissie de uiteindelijk verschuldigde dwangsom op een bedrag vaststellen dat lager is dan het uit de oorspronkelijke beschikking voortvloeiende bedrag. Artikel 23, lid 4, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII

VERJARING

Artikel 25

Verjaring terzake van de oplegging van sancties

1. De bevoegdheid van de Commissie overeenkomstig de artikelen 23 en 24 verjaart
 - a) na drie jaar bij inbreuken op de bepalingen betreffende het inwinnen van inlichtingen en het verrichten van inspecties;
 - b) na vijf jaar bij de overige inbreuken.
2. De verjaringstermijn gaat in op de dag waarop de inbreuk is gepleegd. Bij voortdurende of voortgezette inbreuken gaat de verjaringstermijn echter pas in op de dag waarop de inbreuk is beëindigd.
3. De verjaring terzake van de oplegging van geldboeten en dwangsommen wordt gestuit door elke handeling van de Commissie of van de mededingingsautoriteit van een lidstaat ter instructie of vervolging van de inbreuk. De stuiting van de verjaring treedt in op de dag waarop van de handeling kennis wordt gegeven aan ten minste één onderneming of ondernemersvereniging die aan de inbreuk heeft deelgenomen. Handelingen die de verjaring stuiten, zijn met name:
 - a) een schriftelijk verzoek om inlichtingen van de Commissie of de mededingingsautoriteit van een lidstaat;
 - b) een door de Commissie of de mededingingsautoriteit van een lidstaat aan haar functionarissen verstrekte schriftelijke opdracht tot inspectie;
 - c) de inleiding van een procedure door de Commissie of de mededingingsautoriteit van een lidstaat;
 - d) de mededeling van punten van bezwaar door de Commissie of door de mededingingsautoriteit van een lidstaat.
4. De stuiting van de verjaring geldt ten aanzien van alle ondernemingen en ondernemersverenigingen die aan de inbreuk hebben deelgenomen.
5. Na iedere stuiting begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen. De verjaring treedt echter ten laatste in op de dag waarop een termijn gelijk aan tweemaal de verjaringstermijn is verstreken zonder dat de Commissie een geldboete of een dwangsom heeft opgelegd. Deze termijn wordt verlengd met de periode gedurende welke de verjaring in overeenstemming met lid 6 wordt geschorst.
6. De verjaring terzake van de oplegging van geldboeten en dwangsommen wordt geschorst zolang de beschikking van de Commissie het voorwerp vormt van een procedure bij het Hof van Justitie.

*Artikel 26***Verjaring terzake van de tenuitvoerlegging van sancties**

1. De bevoegdheid van de Commissie tot tenuitvoerlegging van op grond van de artikelen 23 en 24 gegeven beschikkingen verjaart na vijf jaar.
2. De verjaringstermijn gaat in op de dag waarop de beschikking niet meer kan worden aangevochten.
3. De verjaring terzake van de tenuitvoerlegging wordt gestuit:
 - a) door de kennisgeving van een beschikking waarbij het oorspronkelijke bedrag van de geldboete of de dwangsom wordt gewijzigd of waarbij een daartoe strekkend verzoek wordt afgewezen;
 - b) door elke handeling van de Commissie of van een lidstaat op verzoek van de Commissie tot inning van de geldboete of de dwangsom.
4. Na iedere stuiting begint een nieuwe verjaringstermijn te lopen.
5. De verjaring terzake van de tenuitvoerlegging van sancties wordt geschorst:
 - a) zolang betalingsfaciliteiten worden toegestaan;
 - b) zolang de tenuitvoerlegging krachtens een beslissing van het Hof van Justitie is opgeschort.

HOOFDSTUK VIII

HOORZITTINGEN EN GEHEIMHOUDINGSPLICHT*Artikel 27***Het horen van partijen, klagers en derden**

1. Alvorens een beschikking op grond van de artikelen 7, 8, 23 of artikel 24, lid 2, te geven, stelt de Commissie ondernemingen en ondernemersverenigingen die het voorwerp van haar procedure uitmaken in de gelegenheid hun standpunt ten aanzien van de door haar in aanmerking genomen bezwaren kenbaar te maken. De Commissie doet haar beschikkingen slechts steunen op de punten van bezwaar waarover de partijen opmerkingen hebben kunnen maken. De klagers worden nauw bij de procedure betrokken.
2. Het recht van verdediging van de partijen wordt in de loop van de procedure ten volle geëerbiedigd. De partijen hebben het recht tot inzage van het dossier van de Commissie, onder voorbehoud van het rechtmatige belang van de ondernemingen dat hun zakengeheimen niet aan de openbaarheid prijs worden gegeven. Het recht tot inzage van het dossier geldt niet voor vertrouwelijke inlichtingen en interne documenten van de Commissie of de mededingingsautoriteiten van de lidstaten. Met name geldt het recht tot inzage niet voor de briefwisseling tussen de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten of tussen die autoriteiten, waaronder documenten opgesteld uit hoofde van de artikelen 11 en 14. Niets in dit lid belet de Commissie om voor het bewijs van een inbreuk noodzakelijke inlichtingen bekend te maken of te gebruiken.
3. Indien de Commissie dit nodig acht, kan zij andere natuurlijke personen of rechtspersonen horen. Wanneer natuurlijke personen of rechtspersonen verzoeken te worden gehoord, en een voldoende belang aantonen, moet hun verzoek worden ingewilligd. Ook de mededingingsautoriteiten van de lidstaten kunnen de Commissie vragen andere natuurlijke personen of rechtspersonen te horen.
4. Wanneer de Commissie van plan is een beschikking uit hoofde van artikel 9 of 10 aan te nemen, maakt zij een beknopte samenvatting van de zaak en de hoofdlijnen van de toezeggingen of het voorgestelde optreden bekend. Belanghebbende derden kunnen hun opmerkingen meedelen binnen een periode van ten minste één maand die de Commissie bij de bekendmaking vaststelt. Bij de bekendmaking wordt rekening gehouden met het rechtmatige belang van de ondernemingen dat hun zakengeheimen niet aan de openbaarheid worden prijsgegeven.

*Artikel 28***Geheimhoudingsplicht**

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 12 en 15, mogen de overeenkomstig de artikelen 17 tot en met 22 verkregen inlichtingen slechts voor het doel worden gebruikt waarvoor zij zijn ingewonnen.
2. Onverminderd de uitwisseling en het gebruik van gegevens zoals bepaald in de artikelen 11, 12, 14, 15 en 27 mogen de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten, hun functionarissen, personeelsleden en andere onder het toezicht van deze autoriteiten werkende personen, alsook functionarissen en ambtenaren van andere autoriteiten van de lidstaten geen inlichtingen openbaar maken die zij uit hoofde van deze verordening hebben verkregen of uitgewisseld en die naar hun aard onder de geheimhoudingsplicht vallen. Deze plicht geldt ook voor alle vertegenwoordigers en deskundigen van lidstaten die uit hoofde van artikel 14 vergaderingen van het adviescomité bijwonen.

HOOFDSTUK IX

VRIJSTELLINGSVERORDENINGEN*Artikel 29***Individuele intrekking**

1. Wanneer de Commissie, op grond van de bevoegdheid die haar is verleend bij een verordening van de Raad, zoals de Verordeningen nr. 19/65/EEG, (EEG) nr. 2821/71, (EEG) nr. 3976/87, (EEG) nr. 1534/91 of (EEG) nr. 479/92 om artikel 81, lid 3, van het Verdrag bij verordening toe te passen, artikel 81, lid 1, van het Verdrag buiten toepassing heeft verklaard op bepaalde overeenkomsten, besluiten van ondernemersverenigingen of onderlinge afgestemde feitelijke gedragingen, kan zij, ambtshalve of naar aanleiding van een klacht, een dergelijke groepsvrijstelling intrekken, wanneer zij van oordeel is dat in een bepaald geval een overeenkomst, besluit of onderling afgestemde feitelijke gedraging waarop de vrijstellingsverordening van toepassing is, bepaalde met artikel 81, lid 3, van het Verdrag onverenigbare gevolgen heeft.
2. Wanneer in een bepaald geval overeenkomsten, besluiten van ondernemersverenigingen of onderling afgestemde feitelijke gedragingen die onder toepassing van een Commissieverordening als bedoeld in lid 1 vallen, op het grondgebied, of een gedeelte van het grondgebied, van een lidstaat dat alle kenmerken van een afzonderlijke geografische markt vertoont, met artikel 81, lid 3, van het Verdrag onverenigbare gevolgen hebben, kan de mededingingsautoriteit van die lidstaat de groepsvrijstelling op het betrokken grondgebied intrekken.

HOOFDSTUK X

ALGEMENE BEPALINGEN*Artikel 30***Bekendmaking van beschikkingen**

1. De Commissie maakt de beschikkingen die zij overeenkomstig de artikelen 7 tot en met 10 en 23 en 24 geeft, bekend.
2. In de bekendmaking worden de namen van de partijen en de belangrijkste punten van de beschikking, waaronder de opgelegde sancties, vermeld. Bij de bekendmaking wordt rekening gehouden met het rechtmatige belang van de ondernemingen dat hun zakengeheimen niet aan de openbaarheid worden prijsgegeven.

*Artikel 31***Rechtsmacht van het Hof van Justitie**

Het Hof van Justitie heeft volledige rechtsmacht terzake van beroep tegen beschikkingen van de Commissie waarin een geldboete of een dwangsom wordt vastgesteld. Het kan de opgelegde geldboete of dwangsom intrekken, verlagen of verhogen.

*Artikel 32***Niet onder het toepassingsgebied vallende aangelegenheden**

Deze verordening is niet van toepassing op:

- a) internationale wilde vaart als gedefinieerd in artikel 1, lid 3, onder a), van Verordening (EEG) nr. 4056/86;
- b) zeevervoer dat uitsluitend tussen de havens van eenzelfde lidstaat plaatsvindt, zoals bepaald in artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4056/86;
- c) luchtvervoer tussen luchthavens van de Gemeenschap en derde landen.

*Artikel 33***Uitvoeringsbepalingen**

1. De Commissie is bevoegd alle dienstige bepalingen tot uitvoering van deze verordening vast te stellen. Deze bepalingen kunnen onder meer betrekking hebben op:

- a) de vorm, de inhoud en de overige bijzonderheden van de overeenkomstig artikel 7 ingediende klachten, alsook de procedure voor de afwijzing van klachten;
- b) de nadere regeling van de uitwisseling van inlichtingen en de raadpleging, bedoeld in artikel 11;
- c) de nadere regeling van de in artikel 27 bedoelde hoorzittingen.

2. Alvorens bepalingen uit hoofde van lid 1 vast te stellen, maakt de Commissie het ontwerp daarvan bekend en verzoekt zij alle belanghebbende partijen haar hun opmerkingen te doen toekomen binnen de termijn die zij vaststelt en die niet korter mag zijn dan een maand. Voordat de Commissie een ontwerp-bepaling bekendmaakt en voordat zij deze vaststelt, raadpleegt zij het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities.

HOOFDSTUK XI

OVERGANGS-, WIJZIGINGS- EN SLOTBEPALINGEN*Artikel 34***Overgangsbepalingen**

1. De krachtens artikel 2 van Verordening nr. 17 bij de Commissie ingediende verzoeken en de krachtens de artikelen 4 en 5 van Verordening nr. 17 verrichte aanmeldingen, alsook de overeenkomstige, krachtens de Verordeningen (EEG) nr. 1017/68, (EEG) nr. 4056/86 en (EEG) nr. 3975/87 gedane verzoeken en aanmeldingen vervallen op de datum waarop de onderhavige verordening van toepassing wordt.

2. De overeenkomstig Verordening nr. 17 en overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 1017/68, (EEG) nr. 4056/86 en (EEG) nr. 3975/87 verrichte procedurehandelingen blijven met het oog op de toepassing van de onderhavige verordening effect sorteren.

*Artikel 35***Aanwijzing van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten**

1. De lidstaten wijzen de mededingingsautoriteit of -autoriteiten die bevoegd is (zijn) de artikelen 81 en 82 van het Verdrag toe te passen, zodanig aan dat op afdoende wijze voldaan wordt aan de bepalingen van deze verordening. De maatregelen die nodig zijn om deze instanties de bevoegdheid tot toepassing van voornoemde artikelen toe te kennen, worden vóór 1 mei 2004 getroffen. De aangewezen autoriteiten kunnen rechterlijke instanties zijn.

2. Indien de nationale bestuurlijke en rechterlijke instanties belast zijn met de handhaving van de communautaire mededingingswetgeving, mogen de lidstaten verschillende bevoegdheden en taken toewijzen aan deze verschillende, bestuurlijke en/of rechterlijke nationale autoriteiten.

3. Het bepaalde in artikel 11, lid 6, vindt toepassing op de door de lidstaten aangewezen autoriteiten, met inbegrip van de rechterlijke instanties die betrokken zijn bij de voorbereiding en de vaststelling van de beslissingen in de zin van artikel 5. Het bepaalde in artikel 11, lid 6, is niet van toepassing op rechterlijke instanties in zoverre zij optreden als rechterlijke instanties terzake van beroep tegen de in artikel 5 bedoelde beslissingen.

4. Niettegenstaande het bepaalde in lid 3 is, in die lidstaten waar voor de vaststelling van bepaalde in artikel 5 bedoelde beslissingen een autoriteit een zaak voor een rechterlijke instantie brengt die afzonderlijk en onderscheiden is van de vervolgende autoriteit, en voorzover voldaan wordt aan de voorwaarden van dit lid, het bepaalde in artikel 11, lid 6, alleen van toepassing op de vervolgende autoriteit die haar eis voor de rechterlijke instantie moet intrekken zodra de Commissie een procedure instelt en deze intrekking daadwerkelijk een einde maakt aan de nationale procedures.

Artikel 36

Wijziging van Verordening (EEG) nr. 1017/68

Verordening (EEG) nr. 1017/68 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 2 wordt ingetrokken;
2. in artikel 3, lid 1, wordt „Het verbod van artikel 2” vervangen door „Het verbod van artikel 81, lid 1, van het Verdrag”;
3. artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) in lid 1 wordt „De in artikel 2 bedoelde overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen” vervangen door „Overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen overeenkomstig artikel 81, lid 1, van het Verdrag”;
 - b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Indien de uitvoering van de in lid 1 bedoelde overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen in bepaalde gevallen gevolgen met zich meebrengt die onverenigbaar zijn met de voorwaarden van artikel 81, lid 3, van het Verdrag, kunnen de ondernemingen en ondernemersverenigingen verplicht worden aan deze gevolgen een einde te maken.”
4. de artikelen 5 tot en met 29 worden ingetrokken, met uitzondering van artikel 13, lid 3, dat van toepassing blijft op beschikkingen die vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1017/68 zijn aangenomen, tot de datum waarop die beschikkingen vervallen;
5. in artikel 30 worden de leden 2, 3 en 4 geschrapt.

Artikel 37

Wijziging van Verordening (EEG) nr. 2988/74

In Verordening (EEG) nr. 2988/74 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 7 bis

Uitsluiting van het toepassingsgebied

Deze verordening is niet van toepassing op de maatregelen die op grond van Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (*) worden getroffen.

(*) PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1.”

Artikel 38

Wijziging van Verordening (EEG) nr. 4056/86

Verordening (EEG) nr. 4056/86 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Inbreuk op een verplichting

Indien de betrokkenen inbreuk maken op een verplichting die volgens artikel 5 is verbonden aan de in artikel 3 bedoelde vrijstelling, kan de Commissie, om deze inbreuken te beëindigen en onder de in Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (*) gestelde voorwaarden, een beschikking geven waarin hun bepaalde handelingen worden verboden of gelast, dan wel hun het voordeel van de groepsvrijstelling wordt ontnomen.

(*) PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1.”

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) in punt a) worden de woorden „onder de in afdeling II gestelde voorwaarden” vervangen door de woorden „onder de in Verordening (EG) nr. 1/2003 vastgestelde voorwaarden”;

ii) in punt c), i), tweede alinea, komt de tweede zin als volgt te luiden:

„Terzelfder tijd kan zij beslissen of zij onder de in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1/2003 vastgestelde voorwaarden door de betrokken ondernemingen gedane toezeggingen aanvaardt, onder meer teneinde voor outsiders toegang tot de markt te verkrijgen.”

2. artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt geschrapt;

b) in lid 2 wordt „uit hoofde van artikel 10” vervangen door „uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1/2003”;

c) lid 3 wordt geschrapt;

3. artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 worden de woorden „het in artikel 15 genoemde adviescomité” vervangen door de woorden „het in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1/2003 bedoelde adviescomité”;

b) in lid 2 worden de woorden „het in artikel 15 genoemde adviescomité” vervangen door de woorden „het in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1/2003 bedoelde adviescomité”;

4. de artikelen 10 tot en met 25 worden ingetrokken, met uitzondering van artikel 13, lid 3, dat van toepassing blijft op beschikkingen die vóór de datum waarop deze verordening van toepassing wordt overeenkomstig artikel 81, lid 3, van het Verdrag zijn aangenomen, tot de datum waarop die beschikkingen vervallen;

5. in artikel 26 wordt de zinsnede „, tot vorm, inhoud en overige bijzonderheden van de in artikel 10 bedoelde klachten, de in artikel 12 bedoelde verzoeken, en met betrekking tot het horen van belanghebbenden en derden, als bepaald in artikel 23, leden 1 en 2” geschrapt.

Artikel 39

Wijziging van Verordening (EEG) nr. 3975/87

De artikelen 3 tot en met 19 van Verordening (EEG) nr. 3975/87 worden ingetrokken, met uitzondering van artikel 6, lid 3, dat van toepassing blijft op beschikkingen die vóór de datum waarop deze verordening van toepassing wordt overeenkomstig artikel 81, lid 3, van het Verdrag zijn aangenomen, tot de datum waarop die beschikkingen vervallen.

*Artikel 40***Wijziging van de Verordeningen nr. 19/65/EEG, (EEG) nr. 2821/71 en (EEG) nr. 1534/91**

Artikel 7 van Verordening nr. 19/65/EEG, artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2821/71 en artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1534/91 worden ingetrokken.

*Artikel 41***Wijziging van Verordening (EEG) nr. 3976/87**

Verordening (EEG) nr. 3976/87 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

De Commissie raadpleegt het in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (*) bedoelde adviescomité alvorens zij een ontwerp-verordening bekendmaakt en alvorens zij een verordening aanneemt.

(*) PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1.”

2. artikel 7 wordt ingetrokken.

*Artikel 42***Wijziging van Verordening (EEG) nr. 479/92**

Verordening (EEG) nr. 479/92 wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 5 wordt vervangen door:

„Artikel 5

Alvorens zij de ontwerp-verordening bekendmaakt en alvorens zij de verordening aanneemt, raadpleegt de Commissie het in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (*) bedoelde adviescomité.

(*) PB L 1 van 4.1.2003, blz. 1.”

2. artikel 6 wordt ingetrokken.

*Artikel 43***Intrekking van Verordeningen nr. 17 en nr. 141**

1. Verordening nr. 17 wordt ingetrokken, met uitzondering van artikel 8, lid 3, dat van toepassing blijft op beschikkingen die vóór de datum waarop deze verordening van toepassing wordt overeenkomstig artikel 81, lid 3, van het Verdrag zijn aangenomen, tot de datum waarop die beschikkingen vervallen.
2. Verordening nr. 141 wordt ingetrokken.
3. Verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen worden gelezen als verwijzingen naar de onderhavige verordening.

*Artikel 44***Verslag over de toepassing van de verordening**

Vijf jaar na de datum van toepassing van deze verordening brengt de Commissie verslag uit bij het Europees Parlement en de Raad over de werking van deze verordening, met name over de toepassing van artikel 11, lid 6, en artikel 17.

Op grond van dit verslag gaat de Commissie na of het dienstig is om de Raad een herziening van deze verordening voor te stellen.

*Artikel 45***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 mei 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

M. FISCHER BOEL

VERORDENING (EG) Nr. 2/2003 VAN DE RAAD
van 19 december 2002

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2248/2001 betreffende bepaalde procedures voor de toepassing van de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds, en de interim-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 133,

Artikel 1

Gezien het voorstel van de Commissie,

In Verordening (EG) nr. 2248/2001 worden de volgende artikelen ingevoegd:

Overwegende hetgeen volgt:

„Artikel 7 bis

Algemene vrijwaringsclausule en tekortclausule

- (1) De Raad werkt thans aan de sluiting van een stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds, die op 29 oktober 2001 te Luxemburg is ondertekend („de stabilisatie- en associatieovereenkomst”).
- (2) Op 29 oktober 2001 heeft de Raad voorts een interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds ⁽¹⁾ („de interimovereenkomst”) gesloten. Deze interim-overeenkomst is op 1 maart 2002 in werking getreden en werd sinds 1 januari 2002 voorlopig toegepast.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 2248/2001 ⁽²⁾ worden bepaalde procedures vastgesteld voor de toepassing van enkele bepalingen van deze overeenkomsten. Voor de toepassing van enkele andere bepalingen van deze overeenkomsten moeten echter nog procedures worden vastgesteld.
- (4) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (5) Er dienen bepalingen op het gebied van de handelsbescherming te worden vastgesteld met betrekking tot de algemene voorschriften die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽⁴⁾.
- (6) Deze verordening dient na de inwerkingtreding van de stabilisatie- en associatieovereenkomst van toepassing te blijven,

1. Een lidstaat die de Commissie verzoekt maatregelen te nemen zoals bedoeld in de artikelen 25 en 26 van de interim-overeenkomst of later de artikelen 38 en 39 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, verstrekt de Commissie ter ondersteuning van zijn verzoek de gegevens op grond waarvan zij dergelijke maatregelen kan nemen.
2. De Commissie wordt bijgestaan door het raadgevend comité dat is ingesteld bij artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad (*) („het comité”).
3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.
4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.
5. Wanneer de Commissie, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, vaststelt dat de in de artikelen 25 en 26 van de interim-overeenkomst of later de artikelen 38 en 39 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst bedoelde omstandigheden zich voordoen:
 - stelt zij de lidstaten daarvan terstond in kennis wanneer zij op eigen initiatief handelt, of binnen vijf werkdagen na de datum van ontvangst van het verzoek, indien zij op verzoek van een lidstaat handelt;
 - raadpleegt zij het comité over de voorgestelde maatregelen;
 - stelt zij tegelijkertijd Kroatië hiervan in kennis en deelt zij Kroatië mee dat overleg wordt geopend in het Interim-comité of later de Stabilisatie- en Associatieraad, zoals bedoeld in artikel 25, lid 4, en artikel 26, lid 3, van de interim-overeenkomst of later artikel 38, lid 4, en artikel 39, lid 3, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst;
 - verstrekt zij tegelijkertijd het Interim-comité of later de Stabilisatie- en Associatieraad alle voor dit overleg nodige informatie, zoals bedoeld in artikel 25, lid 3, en artikel 26, lid 3, van de interim-overeenkomst of later artikel 38, lid 3, en artikel 39, lid 3, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

⁽¹⁾ PB L 330 van 14.12.2001, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 304 van 21.11.2001, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1).

6. Na het overleg kan de Commissie, indien geen andere regeling kan worden getroffen, na raadpleging van het comité besluiten tot passende maatregelen zoals bedoeld in de artikelen 25 en 26 van de interim-overeenkomst of later de artikelen 38 en 39 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Dit besluit wordt onmiddellijk meegedeeld aan de Raad en tevens aan het Interim-comité en later de Stabilisatie- en Associatieraad.

Het besluit is met onmiddellijke ingang van toepassing.

7. Iedere lidstaat kan het in lid 6 bedoelde besluit van de Commissie binnen tien werkdagen na de kennisgeving voorleggen aan de Raad.

De Raad kan binnen twee maanden met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

8. Indien de Commissie besluit de maatregelen waarin is voorzien in de artikelen 25 en 26 van de interim-overeenkomst of later de artikelen 38 en 39 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst niet te nemen, deelt zij dit binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek van de lidstaat aan de Raad mee.

Iedere lidstaat kan dit besluit van de Commissie binnen tien werkdagen na de mededeling aan de Raad voorleggen.

Indien de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen het voornemen te kennen geeft een ander besluit te nemen, deelt de Commissie dit terstond aan Kroatië mee en stelt zij Kroatië in kennis van de opening van het overleg in het Interim-comité of later de Stabilisatie- en Associatieraad zoals bedoeld in artikel 25, leden 3 en 4, en artikel 26, lid 3, van de interim-overeenkomst of later artikel 38, leden 3 en 4, en artikel 39, lid 3, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

9. De Raad kan binnen twee maanden na de afsluiting van de besprekingen met Kroatië in het Interimcomité of later de Stabilisatie- en Associatieraad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

10. Het overleg in het Interim-comité of later de Stabilisatie- en Associatieraad wordt als beëindigd beschouwd bij het verstrijken van een termijn van 30 dagen vanaf de in de leden 5 en 8 bedoelde kennisgeving.

Artikel 7 ter

Uitzonderlijke en kritieke omstandigheden

1. In uitzonderlijke en kritieke omstandigheden in de zin van artikel 25, lid 4, onder b), en artikel 26, lid 4, van de interim-overeenkomst of later artikel 38, lid 4, onder b), en artikel 39, lid 4, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, kan de Commissie onmiddellijk de maatregelen treffen waarin is voorzien in de artikelen 25 en 26 van de interim-overeenkomst of later de artikelen 38 en 39 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Indien een lidstaat een verzoek voorlegt aan de Commissie, beslist deze hierover binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek.

2. De Commissie stelt de Raad van haar besluit in kennis.

3. Iedere lidstaat kan het besluit van de Commissie binnen tien werkdagen na de kennisgeving aan de Raad voorleggen.

De Raad kan binnen twee maanden met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

Artikel 7 quater

Vrijwaringsmaatregelen in verband met landbouw- en visserijproducten

Noodzakelijke maatregelen met betrekking tot landbouwproducten of visserijproducten uit hoofde van artikel 18 of 25 van de interim-overeenkomst of later artikel 31 of 38 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst of uit hoofde van de bepalingen in de bijlagen met betrekking tot deze producten of uit hoofde van Protocol nr. 3 worden onverminderd de procedures in de artikelen 7 bis en 7 ter vastgesteld volgens de procedures van de verordeningen tot instelling van een gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten of de markten voor visserij- en aquacultuurproducten, of de bijzondere voorschriften die zijn vastgesteld op grond van artikel 308 van het Verdrag en die van toepassing zijn op door verwerking van landbouwproducten of visserijproducten verkregen producten, mits wordt voldaan aan de voorwaarden die zijn gesteld in artikel 18 van de interim-overeenkomst of later artikel 31 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst en in artikel 25, leden 3, 4 en 5, van de interim-overeenkomst of later artikel 38, leden 3, 4 en 5, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Artikel 7 quinquies

Dumping

Wanneer zich praktijken voordoen die aanleiding kunnen geven tot toepassing door de Gemeenschap van de maatregelen waarin is voorzien in artikel 24, lid 1, van de interim-overeenkomst of later artikel 37, lid 1, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, wordt over de instelling van antidumpingmaatregelen besloten overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (**) en de procedure waarin is voorzien in artikel 24, lid 2, van de interim-overeenkomst of later artikel 37, lid 2, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Artikel 7 sexies

Mededinging

1. Praktijken die het nemen van maatregelen op grond van artikel 35 van de interim-overeenkomst of later artikel 70 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst door de Gemeenschap kunnen rechtvaardigen, worden door de Commissie op eigen initiatief of op verzoek van een lidstaat onderzocht, waarna de Commissie besluit of die praktijken in overeenstemming zijn met de overeenkomst. De Raad handelt overeenkomstig de in artikel 133 van het Verdrag omschreven procedures, behalve in geval van steun waarop Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap zijn (***) van toepassing is, wanneer maatregelen overeenkomstig de in die verordening omschreven

procedures moeten worden genomen. Maatregelen mogen uitsluitend worden genomen met inachtneming van het bepaalde in artikel 35, lid 9, van de interim-overeenkomst of later artikel 70, lid 9, van de stabilisatie- en associatie-overeenkomst.

2. Praktijken die op grond van artikel 35 van de interim-overeenkomst of later artikel 70 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst aanleiding kunnen geven tot het nemen van maatregelen door Kroatië ten aanzien van de Gemeenschap, worden door de Commissie onderzocht, waarna deze besluit of die praktijken in overeenstemming zijn met de beginselen van de interim-overeenkomst respectievelijk de stabilisatie- en associatieovereenkomst. Indien nodig neemt zij de nodige besluiten op grond van criteria die uit de toepassing van de artikelen 81, 82 en 87 van het Verdrag voortvloeien.

Artikel 7 septies

Fraude of niet-verlening van administratieve medewerking

1. Voor de toepassing van artikel 30 van de interim-overeenkomst of later artikel 43 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst wordt onder niet verlenen van administratieve medewerking, zoals vereist voor de verificatie van het bewijs van oorsprong, onder meer verstaan:

- het uitblijven van administratieve medewerking, zoals het niet verstrekken van de namen en adressen van de douane- of overheidsinstanties die belast zijn met de afgifte en de controle van certificaten van oorsprong, het niet verstrekken van specimina van stempels die in gebruik zijn voor het waarmaken van deze certificaten, of het niet meedelen van wijzigingen in deze gegevens;
- herhaaldelijk ontoereikend of ondeugdelijk handelen bij de verificatie van de oorsprong van producten en de naleving van andere verplichtingen in het kader van Protocol nr. 4 bij de overeenkomsten, of bij vaststelling of voorkoming van overtredingen van de oorsprongsregels;
- herhaaldelijk weigeren om op verzoek van de Commissie controles achteraf van het bewijs van de oorsprong te verrichten en de resultaten daarvan tijdig mee te delen, of systematisch met onnodige vertraging op een dergelijk verzoek ingaan;
- herhaaldelijk weigeren toestemming te geven om onderzoek op het gebied van administratieve medewerking te verrichten in Kroatië met het oog op verificatie van de echtheid van documenten of de juistheid van gegevens die van belang zijn voor de toekenning van de preferentiële behandeling waarin de overeenkomsten voorzien, of om passend onderzoek uit te voeren of te doen uitvoeren tot vaststelling of ter voorkoming van overtreding van de oorsprongsregels, dan wel systematisch met onnodige vertraging een dergelijke toestemming geven;

— herhaaldelijk niet voldoen aan de bepalingen van Protocol nr. 5 inzake wederzijdse bijstand in douane-zaken, voorzover dit betrekking heeft op de toepassing van de handelsbepalingen van de interim-overeenkomst en vervolgens de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

2. Indien de Commissie, op grond van gegevens verstrekt door een lidstaat of op eigen initiatief, vaststelt dat de omstandigheden bedoeld in artikel 30 van de interim-overeenkomst of later artikel 43 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, zich voordoen, doet zij het volgende:

- zij informeert de Raad;
- zij treedt onmiddellijk in overleg met Kroatië om een passende oplossing te vinden overeenkomstig die bepalingen.

Bovendien kan zij:

- de lidstaten verzoeken de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen om de financiële belangen van de Gemeenschap veilig te stellen;
- in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een bericht publiceren waarin wordt meegedeeld dat er gegronde twijfel is over de toepassing van artikel 30 van de interim-overeenkomst of later artikel 43 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

3. Zolang bij het in lid 2 bedoelde overleg geen bevredigende oplossing is gevonden, kan de Commissie besluiten andere maatregelen die zij passend acht, te nemen overeenkomstig artikel 30 van de interim-overeenkomst of later artikel 43 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst en overeenkomstig de procedure van lid 5.

4. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité douanewetboek, dat is ingesteld bij artikel 248 bis van Verordening (EEG) nr. 2913/92 (****).

5. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

6. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 7 octies

Kennisgeving

De Commissie doet namens de Gemeenschap de in de interim-overeenkomst of later de stabilisatie- en associatieovereenkomst bedoelde kennisgevingen aan het Interim-comité respectievelijk de Stabilisatie- en Associatieraad.

(*) PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2474/2000 (PB L 286 van 11.11.2000, blz. 1).

(**) PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1).

(***) PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1973/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 4).

(****) PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 (PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17)."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

L. ESPERSEN

**VERORDENING (EG) Nr. 3/2003 VAN DE RAAD
van 19 december 2002**

tot wijziging van Verordening (EG) Nr. 153/2002 betreffende bepaalde procedures voor de toepassing van de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds, en de interimovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 133,

Artikel 1

Gezien het voorstel van de Commissie,

In Verordening (EG) nr. 153/2002 worden de volgende artikelen ingevoegd:

Overwegende hetgeen volgt:

„Artikel 7 bis

Algemene vrijwaringsclausule en tekortclausule

- (1) De Raad werkt thans aan de sluiting van de Stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds, die op 9 april 2001 te Luxemburg is ondertekend (hierna „stabilisatie- en associatieovereenkomst” genoemd).
- (2) Op 9 april 2001 heeft de Raad voorts een Interimovereenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds ⁽¹⁾, gesloten, die voorziet in vervroegde inwerkingtreding van de handelsbepalingen en handelsgerelateerde bepalingen van de stabilisatie- en associatieovereenkomst. De interimovereenkomst is op 1 juni 2001 in werking getreden.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 153/2002 ⁽²⁾ worden bepaalde procedures vastgesteld voor de toepassing van enkele bepalingen van deze overeenkomsten. Voor de toepassing van enkele andere bepalingen van deze overeenkomsten moeten echter nog procedures worden vastgesteld.
- (4) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾.
- (5) Er dienen bepalingen op het gebied van de handelsbescherming te worden vastgesteld met betrekking tot de algemene voorschriften die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽⁴⁾.
- (6) Deze verordening dient na de inwerkingtreding van de stabilisatie- en associatieovereenkomst van toepassing te blijven,

1. Een lidstaat die de Commissie verzoekt maatregelen te nemen als bedoeld in de artikelen 24 en 25 van de interimovereenkomst of later de artikelen 37 en 38 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, verstrekt de Commissie ter ondersteuning van zijn verzoek de gegevens op grond waarvan zij dergelijke maatregelen kan nemen.
2. De Commissie wordt bijgestaan door het raadgevend comité dat is ingesteld bij artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3285/94 ^(*) (hierna „het comité” genoemd).
3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.
4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.
5. Wanneer de Commissie, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, vaststelt dat de in de artikelen 24 en 25 van de interimovereenkomst of later de artikelen 37 en 38 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst bedoelde omstandigheden zich voordoen:
 - stelt zij de lidstaten daarvan terstond in kennis wanneer zij op eigen initiatief handelt, of binnen vijf werkdagen na de datum van ontvangst van het verzoek, indien zij op verzoek van een lidstaat handelt;
 - raadpleegt zij het comité over de voorgestelde maatregelen;
 - stelt zij tegelijkertijd de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië hiervan in kennis en deelt zij het land mede dat overleg wordt geopend in de samenwerkingsraad of later het stabilisatie- en associatiecomité, zoals bedoeld in artikel 24, lid 4, en artikel 25, lid 3, van de interimovereenkomst respectievelijk artikel 37, lid 4, en artikel 38, lid 3, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst;
 - verstrekt zij tegelijkertijd de samenwerkingsraad of later het stabilisatie- en associatiecomité alle voor dit overleg nodige informatie, zoals bedoeld in artikel 24, lid 3, en artikel 25, lid 3, van de interimovereenkomst, respectievelijk artikel 37, lid 3, en artikel 38, lid 3, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

⁽¹⁾ PB L 124 van 4.5.2001, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 25 van 29.1.2002, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1).

6. Na het overleg kan de Commissie, indien geen andere regeling kan worden getroffen, na raadpleging van het comité besluiten tot passende maatregelen als bedoeld in de artikelen 24 en 25 van de interimovereenkomst of later de artikelen 37 en 38 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Dit besluit wordt onmiddellijk medegedeeld aan de Raad en tevens aan de samenwerkingsraad en later het stabilisatie- en associatiecomité.

Het besluit is met onmiddellijke ingang van toepassing.

7. Iedere lidstaat kan het in lid 6 bedoelde besluit van de Commissie binnen tien werkdagen na de kennisgeving ervan voorleggen aan de Raad.

De Raad kan binnen twee maanden met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

8. Indien de Commissie besluit de maatregelen waarin is voorzien in de artikelen 24 en 25 van de interimovereenkomst of later de artikelen 37 en 38 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst niet te nemen, deelt zij dit binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek van de lidstaat aan de Raad mede.

Iedere lidstaat kan dit besluit van de Commissie binnen tien werkdagen na de mededeling aan de Raad voorleggen.

Indien de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen het voornemen te kennen geeft een ander besluit te nemen, deelt de Commissie dit terstond aan de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië mede en stelt zij het land in kennis van de opening van het overleg in de samenwerkingsraad of later het stabilisatie- en associatiecomité, als bedoeld in artikel 24, leden 3 en 4, en artikel 25, lid 3, van de interimovereenkomst respectievelijk artikel 37, leden 3 en 4, en artikel 38, lid 3, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

9. De Raad kan binnen twee maanden na de afsluiting van de besprekingen met de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië in de samenwerkingsraad of later het stabilisatie- en associatiecomité met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

10. Het overleg in de samenwerkingsraad of later het stabilisatie- en associatiecomité wordt als beëindigd beschouwd bij het verstrijken van een termijn van 30 dagen vanaf de in de leden 5 en 8 bedoelde kennisgeving.

Artikel 7 ter

Uitzonderlijke en kritieke omstandigheden

1. In uitzonderlijke en kritieke omstandigheden in de zin van artikel 24, lid 4, onder b), en artikel 25, lid 4, van de interimovereenkomst of later artikel 37, lid 4, onder b), en artikel 38, lid 4, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, kan de Commissie onmiddellijk de maatregelen treffen waarin is voorzien in de artikelen 24 en 25 van de interimovereenkomst respectievelijk de artikelen 37 en 38 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Indien een lidstaat een verzoek voorlegt aan de Commissie, beslist deze hierover binnen vijf werkdagen na ontvangst van het verzoek.

2. De Commissie stelt de Raad van haar besluit in kennis.

3. Iedere lidstaat kan het besluit van de Commissie binnen tien werkdagen na de kennisgeving aan de Raad voorleggen.

De Raad kan binnen twee maanden met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een ander besluit nemen.

Artikel 7 quater

Vrijwaringsmaatregelen in verband met landbouw- en visserijproducten

Noodzakelijke maatregelen met betrekking tot landbouwproducten of visserijproducten uit hoofde van de artikelen 17 of 24 van de interimovereenkomst respectievelijk de artikelen 30 of 37 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, of uit hoofde van de bepalingen in de bijlagen met betrekking tot deze producten of uit hoofde van protocol nr. 3, worden onverminderd de procedures in de artikelen 7 bis en 7 ter vastgesteld volgens de procedures van de verordeningen tot instelling van een gemeenschappelijke ordening der landbouwmakten of de makten voor visserij- en aquacultuurproducten, of de bijzondere voorschriften die zijn vastgesteld op grond van artikel 308 van het Verdrag en die van toepassing zijn op door verwerking van landbouwproducten of visserijproducten verkregen producten, mits wordt voldaan aan de voorwaarden die zijn gesteld in artikel 17 van de interimovereenkomst respectievelijk artikel 30 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, of in artikel 24, leden 3, 4 en 5, van de interimovereenkomst respectievelijk artikel 37, leden 3, 4 en 5, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Artikel 7 quinquies

Dumping

Wanneer zich praktijken voordoen die aanleiding kunnen geven tot toepassing door de Gemeenschap van de maatregelen waarin is voorzien in artikel 23, lid 1, van de interimovereenkomst of artikel 36, lid 1, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, wordt over de instelling van antidumpingmaatregelen besloten overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (**) en de procedure waarin is voorzien in artikel 23, lid 2, van de interimovereenkomst respectievelijk artikel 36, lid 2, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

Artikel 7 sexties

Mededinging

1. Praktijken die het nemen van maatregelen op grond van artikel 33 van de interimovereenkomst of artikel 69 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst door de Gemeenschap kunnen rechtvaardigen, worden door de Commissie op eigen initiatief of op verzoek van een lidstaat onderzocht, waarna de Commissie besluit of die praktijken in overeenstemming zijn met de overeenkomst. De Raad handelt overeenkomstig de in artikel 133 van het Verdrag omschreven procedures, behalve in geval van steun waarop Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid van de Europese Gemeenschap zijn (***) van toepassing is, wanneer maatregelen overeenkomstig de in die verordening omschreven procedures moeten worden genomen. Maatregelen mogen uitsluitend

worden genomen met inachtneming van het bepaalde in artikel 33, lid 5, van de interimovereenkomst of artikel 69, lid 5, van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

2. Praktijken die op grond van artikel 33 van de interimovereenkomst of later artikel 69 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst aanleiding kunnen geven tot het nemen van maatregelen door de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië ten aanzien van de Gemeenschap, worden door de Commissie onderzocht, waarna deze besluit of die praktijken in overeenstemming zijn met de beginselen van de interimovereenkomst respectievelijk de stabilisatie- en associatieovereenkomst. Indien nodig neemt zij de nodige besluiten op grond van criteria die uit de toepassing van de artikelen 81, 82 en 87 van het Verdrag voortvloeien.

Artikel 7 septies

Fraude of niet-verlening van administratieve medewerking

1. Voor de toepassing van artikel 29 van de interimovereenkomst of later artikel 42 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst wordt onder systematisch niet verlenen van administratieve medewerking, zoals vereist voor de verificatie van het bewijs van oorsprong, onder meer verstaan:

- het uitblijven van administratieve medewerking, zoals het niet verstrekken van de namen en adressen van de douane- of overheidsinstanties die belast zijn met de afgifte en de controle van certificaten van oorsprong, het niet verstrekken van specimina van stempels die in gebruik zijn voor het waarmerken van deze certificaten, of het niet mededelen van wijzigingen in deze gegevens;
- herhaaldelijk ontoereikend of ondeugdelijk handelen bij de verificatie van de oorsprong van producten en de naleving van andere verplichtingen in het kader van Protocol nr. 4 bij de overeenkomsten, of bij vaststelling of voorkoming van overtredingen van de oorsprongsregels;
- herhaaldelijk weigeren om op verzoek van de Commissie controles achteraf van het bewijs van de oorsprong te verrichten en de resultaten daarvan tijdig mede te delen, of systematisch met onnodige vertraging op een dergelijk verzoek ingaan;
- herhaaldelijk weigeren toestemming te geven om onderzoek op het gebied van administratieve medewerking te verrichten in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië met het oog op verificatie van de echtheid van documenten of de juistheid van gegevens die van belang zijn voor de toekenning van de preferentiële behandeling waarin de overeenkomsten voorzien, of om passend onderzoek uit te voeren of te doen uitvoeren tot vaststelling of ter voorkoming van overtreding van de oorsprongsregels, dan wel systematisch met onnodige vertraging dergelijke toestemming geven;
- een herhaaldelijk niet-voldoen aan de bepalingen van artikel 5 betreffende wederzijdse bijstand in douanezaken, voorzover dit betrekking heeft op de toepassing

van de handelsbepalingen van de interimovereenkomst, en vervolgens de stabilisatie- en associatieovereenkomst, ofwel op grond van informatie verstrekt door een lidstaat, ofwel op eigen initiatief.

2. Indien de Commissie vaststelt dat de omstandigheden bedoeld in artikel 29 van de interimovereenkomst of later artikel 42 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, zich voordoen, doet zij het volgende:

- zij informeert de Raad;
- zij treedt onmiddellijk in overleg met de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië om een passende oplossing te vinden overeenkomstig die bepalingen.

Bovendien kan zij:

- de lidstaten verzoeken de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen om de financiële belangen van de Gemeenschap veilig te stellen;
- in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* een bericht publiceren waarin wordt medegedeeld dat er gegronde twijfel is over de toepassing van artikel 29 van de interimovereenkomst respectievelijk artikel 42 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst.

3. Zolang bij het in lid 2 bedoelde overleg geen bevredigende oplossing is gevonden, kan de Commissie besluiten andere maatregelen die zij passend acht te nemen overeenkomstig artikel 29 van de interimovereenkomst of later artikel 42 van de stabilisatie- en associatieovereenkomst en overeenkomstig de procedure van lid 5.

4. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité Douanewetboek, dat is ingesteld bij artikel 248 bis van Verordening (EEG) nr. 2913/92 (****).

5. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

6. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 7 octies

Kennisgeving

De Commissie doet namens de Gemeenschap de in de interimovereenkomst of later de stabilisatie- en associatieovereenkomst bedoelde kennisgevingen aan de samenwerkingsraad of later de stabilisatie- en associatieraad respectievelijk het stabilisatie- en associatiecomité.

(*) PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2474/2000 (PB L 286 van 11.11.2000, blz. 1).

(**) PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1).

(***) PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1973/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 4).

(****) PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 (PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17.)

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 19 december 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

L. ESPERSEN

VERORDENING (EG) Nr. 4/2003 VAN DE COMMISSIE**van 3 januari 2003****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 januari 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	50,6
	204	29,2
	999	39,9
0707 00 05	052	125,1
	999	125,1
0709 90 70	052	116,8
	204	41,9
	999	79,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,5
	204	60,8
	999	55,6
0805 20 10	204	70,9
	999	70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,8
	999	66,8
0805 50 10	052	69,4
	600	72,4
	999	70,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	37,4
	400	99,3
	404	107,1
	720	124,1
	999	92,0
0808 20 50	052	157,0
	400	87,5
	999	122,3

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

**VERORDENING (EG) Nr. 5/2003 VAN DE COMMISSIE
van 27 december 2002**

tot vaststelling, voor het jaar 2003, van de uitvoeringsbepalingen voor de tariefcontingenten voor de producten van de rundvleessector van oorsprong uit Kroatië, Bosnië-Herzegovina, de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en de Federale Republiek Joegoslavië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2007/2000 van de Raad van 18 september 2000 tot vaststelling van uitzonderlijke handelsmaatregelen ten behoeve van de landen en gebieden die deelnemen aan of verbonden zijn met het stabilisatie- en associatieproces van de Europese Unie, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2820/98 en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 1763/1999 en (EG) nr. 6/2000 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2487/2001 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 2, en artikel 6,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2345/2001 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 32, lid 1,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2248/2001 van de Raad van 19 november 2001 betreffende bepaalde procedures voor de toepassing van de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds, en de interim-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds ⁽⁵⁾, en met name op artikel 2,

Gelet op Verordening (EG) nr. 153/2002 van de Raad van 21 januari 2002 betreffende bepaalde procedures voor de toepassing van de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds, en de interim-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds ⁽⁶⁾, en met name op artikel 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2007/2000 voorziet in een jaarlijks preferentieel tariefcontingent van 11 475 ton „baby beef”, verdeeld over Bosnië-Herzegovina en de Federale Republiek Joegoslavië met inbegrip van Kosovo.
- (2) De interim-overeenkomsten met Kroatië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië die zijn goedgekeurd bij Besluit 2002/107/EG van de Raad van 28 januari 2002 inzake de sluiting van een interim-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap, enerzijds, en de Republiek Kroatië, anderzijds ⁽⁷⁾, en bij Besluit 2001/330/EG van de Raad van 9 april 2001 inzake de sluiting van de Interim-overeenkomst betreffende handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap,

enerzijds, en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, anderzijds ⁽⁸⁾, voorzien in jaarlijkse preferentiële tariefcontingenten van respectievelijk 9 400 t en 1 650 t.

- (3) Voor controledoeleinden is in Verordening (EG) nr. 2007/2000 bepaald dat voor invoer in het kader van de „baby beef”-contingenten voor Bosnië-Herzegovina en de Federale Republiek Joegoslavië met inbegrip van Kosovo een echtheidscertificaat moet worden overgelegd waarin wordt verklaard dat de goederen van oorsprong zijn uit het land van afgifte en dat zij volkomen beantwoorden aan de definitie in bijlage II bij die verordening. Met het oog op harmonisatie moet ook voor invoer in het kader van de contingenten „baby beef” van oorsprong uit Kroatië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië worden bepaald dat een echtheidscertificaat moet worden overgelegd waarin wordt verklaard dat de goederen van oorsprong zijn uit het land van afgifte en dat zij volkomen beantwoorden aan de definitie in bijlage III bij de interim-overeenkomsten met de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en met Kroatië. Voorts dienen het model voor deze echtheids-certificaten en de voorwaarden voor het gebruik daarvan te worden vastgesteld.
- (4) Kosovo, zoals omschreven in Resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999, is onder internationaal civiel bestuur van de Missie van de Verenigde Naties in Kosovo (UNMIK) geplaatst, die er ook een afzonderlijke douaneadministratie heeft ingesteld. Derhalve moet ook een specifiek echtheidscertificaat voor goederen van oorsprong uit de Federale Republiek Joegoslavië/Kosovo worden voorgescreven.
- (5) Voor het beheer van de betrokken contingenten moet gebruik worden gemaakt van invoercertificaten. Daartoe zijn, behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening, de bepalingen van toepassing die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie van 9 juni 2000 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten ⁽⁹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2299/2001 ⁽¹⁰⁾, en bij Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie van 26 juni 1995 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/80 ⁽¹¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2492/2001 ⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ PB L 240 van 23.9.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 335 van 19.12.2001, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽⁴⁾ PB L 315 van 1.12.2001, blz. 29.

⁽⁵⁾ PB L 304 van 21.11.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 25 van 29.1.2002, blz. 16.

⁽⁷⁾ PB L 40 van 12.2.2002, blz. 9.

⁽⁸⁾ PB L 124 van 4.5.2001, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 308 van 27.11.2002, blz. 19.

⁽¹¹⁾ PB L 143 van 27.6.1995, blz. 35.

⁽¹²⁾ PB L 337 van 20.12.2001, blz. 18.

- (6) Met het oog op een deugdelijk beheer van de invoer van de betrokken producten moet worden bepaald dat de invoercertificaten pas worden afgegeven na verificatie van met name de gegevens op de echtheidscertificaten.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 2003 worden de volgende tariefcontingenten geopend:

- 9 400 t „baby beef”, uitgedrukt in geslacht gewicht, van oorsprong uit Kroatië,
- 1 500 ton „baby beef”, uitgedrukt in geslacht gewicht, van oorsprong uit Bosnië-Herzegovina,
- 1 650 ton „baby beef”, uitgedrukt in geslacht gewicht, van oorsprong uit de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië,
- 9 975 ton „baby beef”, uitgedrukt in geslacht gewicht, van oorsprong uit de Federale Republiek Joegoslavië met inbegrip van Kosovo.

De volgnummers van de vier in de eerste alinea genoemde contingenten zijn respectievelijk 09.4503, 09.4504, 09.4505 en 09.4506.

Voor de afboeking op deze contingenten is 100 kg levend gewicht gelijk aan 50 kg geslacht gewicht.

2. Bij invoer in het kader van de in lid 1 bedoelde contingenten bedraagt het douanerecht 20 % van het ad-valoremrecht en 20 % van het specifieke recht, zoals vastgesteld in het gemeenschappelijk douanetarief.

3. In het kader van de in lid 1 bedoelde contingenten kunnen uitsluitend de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2007/2000 en in bijlage III bij de met Kroatië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië gesloten interim-overeenkomsten bedoelde levende dieren en aanbiedingsvormen van vlees van de volgende GN-codes worden ingevoerd:

- ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 en ex 0102 90 79,
- ex 0201 10 00 en ex 0201 20 20,
- ex 0201 20 30,
- ex 0201 20 50.

4. Elke aanvraag voor invoer in het kader van de in lid 1 bedoelde contingenten moet vergezeld gaan van een door de bevoegde autoriteiten van het land of douanegebied van uitvoer afgegeven echtheidscertificaat waarin wordt verklaard dat de producten van oorsprong zijn uit het betrokken land en dat zij beantwoorden aan de definitie in, naar gelang van het geval, bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2007/2000 of bijlage III bij de in lid 3 bedoelde interim-overeenkomsten.

Artikel 2

Om de in artikel 1 vastgestelde hoeveelheden te mogen invoeren moet bij het in het vrije verkeer brengen een invoercertificaat worden overgelegd overeenkomstig de volgende bepalingen:

- a) op de certificaataanvraag en het certificaat wordt in vak 8 het land of douanegebied van oorsprong vermeld; het certificaat verplicht tot invoer uit dat land of douanegebied;
 - b) in vak 20 van de certificaataanvraag en het certificaat wordt één van de volgende vermeldingen aangebracht:
 - «Baby beef» [Reglamento (CE) n° 5/2003]
 - »Baby beef« (forordning (EF) nr. 5/2003)
 - „Baby beef“ [Verordnung (EG) Nr. 5/2003]
 - «Baby beef» [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 5/2003]
 - 'Baby beef' (Regulation (EC) No 5/2003)
 - «Baby beef» [règlement (CE) n° 5/2003]
 - «Baby beef» [regolamento (CE) n. 5/2003]
 - „Baby beef” (Verordening (EG) nr. 5/2003)
 - «Baby beef» [Regulamento (CE) n.º 5/2003]
 - "Baby beef" (asetus (EY) N:o 5/2003)
 - "Baby beef" (förordning (EG) nr 5/2003)
 - c) het originele, overeenkomstig de artikelen 3 en 4 opgestelde echtheidscertificaat en een afschrift ervan worden aan de bevoegde autoriteit overgelegd op het ogenblik waarop het eerste invoercertificaat met betrekking tot dit echtheidscertificaat wordt aangevraagd.
- Het originele echtheidscertificaat wordt door de voren genoemde autoriteit bewaard;
- d) binnen de grenzen van de in het echtheidscertificaat vermelde hoeveelheid kan dit certificaat voor de afgifte van verschillende invoercertificaten worden gebruikt. In een dergelijk geval wordt het echtheidscertificaat door de bevoegde autoriteit telkens voor de opgenomen hoeveelheid gevisieerd;
 - e) de bevoegde autoriteit mag het invoercertificaat pas afgeven nadat zij zich ervan heeft vergewist dat alle gegevens op het echtheidscertificaat overeenstemmen met de van de Commissie in de desbetreffende wekelijkse mededelingen ontvangen informatie. Bij overeenstemming wordt het certificaat onmiddellijk afgegeven.

Artikel 3

1. Het in artikel 2 bedoelde echtheidscertificaat wordt, overeenkomstig het model voor het betrokken land van uitvoer in bijlage I, II, III, IV of V, opgesteld in de vorm van een origineel met twee afschriften, die worden gedrukt en ingevuld in één van de officiële talen van de Europese Gemeenschap; bovendien mogen ze worden gedrukt en ingevuld in de officiële taal of één van de officiële talen van het land van uitvoer.

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar de invoercertificaataanvraag wordt ingediend, kunnen een vertaling van het certificaat verlangen.

2. Het origineel en de afschriften worden in machineschrift of met de hand ingevuld. Worden ze met de hand ingevuld, dan moet dit met zwarte inkt en in drukletters gebeuren.

3. Het certificaat meet 210 bij 297 mm. Het te gebruiken papier weegt minstens 40 g per m². De kleur van het origineel is wit, die van het eerste afschrift rose en die van het tweede afschrift geel.

4. Elk certificaat draagt een individueel volgnummer, gevolgd door de naam van het land of douanegebied van afgifte.

Op de afschriften moeten hetzelfde nummer en dezelfde naam voorkomen als op het origineel.

5. Het certificaat is alleen geldig wanneer het naar behoren is geïseerd door een instantie van afgifte die in de lijst van bijlage VI voorkomt.

6. Het certificaat is naar behoren geïseerd wanneer plaats en datum van afgifte zijn vermeld, het stempel van de instantie van afgifte is aangebracht en het ondertekend is door de daartoe gemachtigde persoon of personen.

Artikel 4

1. Een instantie van afgifte kan alleen in de in bijlage VI opgenomen lijst voorkomen als:

- a) zij als zodanig erkend is door het land of douanegebied van uitvoer;
- b) zij zich ertoe verbindt de in de certificaten vermelde gegevens te verifiëren;
- c) zij zich ertoe verbindt de Commissie ten minste wekelijks de informatie te verstrekken die nodig is voor de verificatie van de in de echtheidscertificaten vermelde gegevens, met

name het certificaatnummer, de exporteur, de geadresseerde, het land van bestemming, het product (levende dieren/vlees), het nettogewicht en de datum van ondertekening.

2. De Commissie kan de lijst in bijlage VI herzien wanneer niet meer aan de in lid 1, onder a), vermelde voorwaarde is voldaan of wanneer een instantie van afgifte één of meer van de door haar aangegane verplichtingen niet nakomt of wanneer een nieuwe instantie van afgifte wordt aangewezen.

Artikel 5

De geldigheidsduur van de echtheids- en de invoercertificaten bedraagt drie maanden, te rekenen vanaf de respectieve data van afgifte. De geldigheidsduur ervan verstrijkt hoe dan ook uiterlijk op 31 december 2003.

Artikel 6

De autoriteiten van het betrokken land of douanegebied van uitvoer verstrekken de Commissie een specimen van de afdruk van de door hun instanties van afgifte gebruikte stempels, alsook naam en handtekening van de voor het ondertekenen van de echtheidscertificaten gemachtigde personen. De Commissie geeft deze informatie door aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

Artikel 7

De Verordeningen (EG) nr. 1291/2000 en (EG) nr. 1445/95 zijn van toepassing voor invoertransacties in het kader van de in artikel 1 bedoelde contingenten, tenzij dit in de onderhavige verordening anders is bepaald.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 december 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

1. Afzender (naam en volledig adres)	CERTIFICAAT Nr. 0000 Original KROATIË		
2. Geadresseerde (naam en volledig adres)	ECHTHEIDSCERTIFICAAT voor de uitvoer van runderen en vlees van runderen naar de Europese Gemeenschap (toepassing van Verordening (EG) nr. 5/2003)		
AANTEKENINGEN A. Het certificaat wordt opgesteld in één origineel met twee afschriften. B. Het origineel en de twee afschriften worden hetzij in machineschrift, hetzij met de hand ingevuld. In het laatste geval moeten zij met zwarte inkt in drukletters worden ingevuld.			
3. Merken, nummers, aantal en soort van de colli of stuks vee; omschrijving van de goederen	4. Code van de gecombineerde nomenclatuur	5. Brutogewicht (kg)	6. Nettogewicht (kg)
7. Nettogewicht (kg) (in letters)			
8. Ondergetekende,, handelend namens de bevoegde instantie van afgifte (vak 9), verklaart dat de bovenomschreven goederen een keuring hebben ondergaan in volgens bijgevoegd veterinaire certificaat van, van oorsprong en herkomst zijn uit de Republiek Kroatië en nauwkeurig beantwoorden aan de omschrijving in bijlage III bij de die is gehecht aan Besluit 2002/107/EG van de Raad (PB L 40 van 12.2.2002, blz. 9) gehechte interim-overeenkomst.			
9. Bevoegde instantie van afgifte	Plaats:	Datum:	
	(Stempel van de instantie van afgifte)	 (Handtekening)	

BIJLAGE II

1. Afzender (naam en volledig adres)	CERTIFICAAT Nr. 0000 Origineel BOSNIË-HERZEGOVINA		
2. Geadresseerde (naam en volledig adres)	ECHTHEIDSCERTIFICAAT voor de uitvoer van runderen en rundvlees naar de Europese Gemeenschap (toepassing van Verordening (EG) nr. 5/2003)		
AANTEKENINGEN A. Het certificaat wordt opgesteld in één origineel met twee afschriften. B. Het origineel en de twee afschriften worden hetzij in machineschrift, hetzij met de hand ingevuld. In het laatste geval moeten zij met zwarte inkt in drukletters worden ingevuld.			
3. Merken, nummers, aantal en soort van de colli of stuks vee; omschrijving van de goederen	4. Code van de gecombineerde nomenclatuur	5. Bruto-gewicht (kg)	6. Netto-gewicht (kg)
7. Nettogewicht (kg) (in letters)			
8. Ondergetekende,, handelend namens de bevoegde instantie van afgifte (vak 9), verklaart dat de bovenomschreven goederen een keuring hebben ondergaan in volgens bijgevoegd veterinaire certificaat van, van oorsprong en herkomst zijn uit de Republiek Bosnië-Herzegovina en nauwkeurig beantwoorden aan de omschrijving in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2007/2000 van de Raad (PB L 240 van 23.9.2000, blz. 1).			
9. Bevoegde instantie van afgifte	Plaats:		Datum:
	(Stempel van de instantie van afgifte)		 (Handtekening)

BIJLAGE III

1. Afzender (naam en volledig adres)	CERTIFICAAT Nr. 0000 Origineel VOORMALIGE JOEGOSLAVISCHE REPUBLIEK MACEDONIË		
2. Geadresseerde (naam en volledig adres)	ECHTHEIDSCERTIFICAAT voor de uitvoer van runderen en rundvlees naar de Europese Gemeenschap (toepassing van Verordening (EG) nr. 5/2003)		
AANTEKENINGEN A. Het certificaat wordt opgesteld in één origineel met twee afschriften. B. Het origineel en de twee afschriften worden hetzij in machineschrift, hetzij met de hand ingevuld. In het laatste geval moeten zij met zwarte inkt in drukletters worden ingevuld.			
3. Merken, nummers, aantal en soort van de colli of stuks vee; omschrijving van de goederen	4. Code van de gecombineerde nomenclatuur	5. Brutogewicht (kg)	6. Nettogewicht (kg)
7. Nettogewicht (kg) (in letters)			
8. Ondergetekende,, handelend namens de bevoegde instantie van afgifte (vak 9), verklaart dat de bovenomschreven goederen een keuring hebben ondergaan in volgens bijgevoegd veterinaire certificaat van, van oorsprong en herkomst zijn uit de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en nauwkeurig beantwoorden aan de omschrijving vervat in bijlage III bij de aan Besluit 2001/330/EG van de Raad (PB L 124 van 4.5.2001, blz. 2) gehechte interim-overeenkomst.			
9. Bevoegde instantie van afgifte	Plaats:		Datum:
	(Stempel van de instantie van afgifte)	 (Handtekening)	

BIJLAGE IV

1. Afzender (naam en volledig adres)	CERTIFICAAT Nr. 0000 Origineel FEDERALE REPUBLIEK JOEGOSLAVIË ⁽¹⁾		
2. Geadresseerde (naam en volledig adres)	ECHTHEIDSCERTIFICAAT voor de uitvoer van runderen en rundvlees naar de Europese Gemeenschap (toepassing van Verordening (EG) nr. 5/2003)		
AANTEKENINGEN A. Het certificaat wordt opgesteld in één origineel met twee afschriften. B. Het origineel en de twee afschriften worden hetzij in machineschrift, hetzij met de hand ingevuld. In het laatste geval moeten zij met zwarte inkt in drukletters worden ingevuld.			
3. Merken, nummers, aantal en soort van de colli of stuks vee; omschrijving van de goederen	4. Code van de gecombineerde nomenclatuur	5. Brutowicht (kg)	6. Nettogewicht (kg)
7. Nettogewicht (kg) (in letters)			
8. Ondergetekende,, handelend namens de bevoegde instantie van afgifte (vak 9), verklaart dat de bovenomschreven goederen een keuring hebben ondergaan in volgens bijgevoegd veterinaire certificaat van, van oorsprong en herkomst zijn uit de Federale Republiek Joegoslavië en nauwkeurig beantwoorden aan de omschrijving vervat in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2007/2000 van de Raad (PB L 240 van 23.9.2000, blz. 1).			
9. Bevoegde instantie van afgifte	Plaats:		Datum:
	(Stempel van de instantie van afgifte)		 (Handtekening)

⁽¹⁾ Met uitzondering van Kosovo, zoals omschreven in Resolutie nr. 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999.

BIJLAGE V

1. Afzender (naam en volledig adres)	CERTIFICAAT Nr. 0000 Origineel Internationaal civiel bestuur van de Missie van de Verenigde Naties (UNMIK)		
2. Geadresseerde (naam en volledig adres)	ECHTHEIDSCERTIFICAAT voor de uitvoer van runderen en rundvlees naar de Europese Gemeenschap (toepassing van Verordening (EG) nr. 5/2003)		
AANTEKENINGEN A. Het certificaat wordt opgesteld in één origineel met twee afschriften. B. Het origineel en de twee afschriften worden hetzij in machineschrift, hetzij met de hand ingevuld. In het laatste geval moeten zij met zwarte inkt in drukletters worden ingevuld.			
3. Merken, nummers, aantal en soort van de colli of stuks vee; omschrijving van de goederen	4. Code van de gecombineerde nomenclatuur	5. Brutogewicht (kg)	6. Nettogewicht (kg)
7. Nettogewicht (kg) (in letters)			
8. Ondergetekende,, handelend namens de bevoegde instantie van afgifte (vak 9), verklaart dat de bovenomschreven goederen een keuring hebben ondergaan in volgens bijgevoegd veterinaire certificaat van, van oorsprong en herkomst zijn uit de Federale Republiek Joegoslavië en nauwkeurig beantwoorden aan de omschrijving in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2007/2000 van de Raad (PB L 240 van 23.9.2000, blz. 1).			
9. Bevoegde instantie van afgifte	Plaats:		Datum:
	(Stempel van de instantie van afgifte)		 (Handtekening)

BIJLAGE VI

Instanties van afgifte:

- Republiek Kroatië: „Euroinspekt”, Zagreb, Kroatië.
 - Bosnië-Herzegovina:
 - Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië:
 - Federale Republiek Joegoslavië ⁽¹⁾: „YU Institute for Meat Hygiene and Technology”, Kacanskog 13, Belgrado, Joegoslavië.
 - Federale Republiek Joegoslavië/Kosovo.
-

⁽¹⁾ Met uitzondering van Kosovo, zoals omschreven in Resolutie nr. 1244 van de VN-Veiligheidsraad van 10 juni 1999.

VERORDENING (EG) Nr. 6/2003 VAN DE COMMISSIE**van 30 december 2002****betreffende de verspreiding van statistieken inzake het goederenvervoer over de weg****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1172/98 van de Raad van 25 mei 1998 betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg ⁽¹⁾, en met name op de artikelen 6 en 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De statistische gegevens inzake het goederenvervoer over de weg, als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1172/98, moeten zo volledig mogelijk worden geëxploiteerd, waarbij wel de vertrouwelijkheid van de afzonderlijke gegevensbestanden in acht moet worden genomen.
- (2) Er moet voor worden gezorgd dat de verspreide informatie een redelijk kwaliteitsniveau heeft en dat de bestaande statistische reeksen worden bijgehouden.
- (3) Aan de lidstaten moeten bepaalde gegevens ter beschikking worden gesteld zodat op nationaal niveau een volledige statistische dekking van het wegvervoer mogelijk wordt.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité statistisch programma,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De afzonderlijke gegevensbestanden die de lidstaten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1172/98 bij de Commissie (Eurostat) hebben ingediend, worden gebruikt voor de samenstelling

van statistische tabellen met geaggregeerde waarden die zijn verkregen door optelling van de onderliggende gegevens. De Commissie (Eurostat) verspreidt de statistische tabellen die daarvan het resultaat zijn, overeenkomstig de artikelen 2 en 3.

Artikel 2

Er wordt goedkeuring verleend voor verspreiding van de statistische tabellen in de bijlage.

Artikel 3

1. Tabellen worden alleen onder andere gebruikers dan de autoriteiten van de lidstaten verspreid als iedere cel, afhankelijk van de variabele, op ten minste tien voertuigbestanden is gebaseerd. Als een cel op minder dan tien voertuigbestanden is gebaseerd, wordt deze geaggregeerd met andere cellen of vervangen door de juiste vlag. Deze regel geldt niet voor de onder deel A van deze bijlage bedoelde tabellen.

2. Tabellen met geaggregeerde waarden op basis van minder dan tien voertuigbestanden kunnen aan de voor de communautaire vervoersstatistiek bevoegde nationale autoriteiten worden verstrekt, mits deze zich houden aan de in lid 1 genoemde voorwaarde voor de verspreiding van tabellen onder andere gebruikers.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 december 2002.

Voor de Commissie

Pedro SOLBES MIRA

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 163 van 6.6.1998, blz. 1.

BIJLAGE

LIJST VAN VOOR VERSPREIDING BESTEMDE TABELLEN

A. Continuïteit van bestaande tabellen

Met het oog op de continuïteit kan de Commissie (Eurostat) de bestaande tabellen verspreiden.

B. Hoofdtabellen

De volgende reeks tabellen en deelbestanden kunnen worden verspreid.

Tabel	Beschrijving Opmerking 1	Referentieperiode	Eenheden Opmerking 2	Opmerkingen
B1	Samenvatting van activiteiten naar aard van de verrichting en vervoerssoort	Jaar, kwartaal	1 000 t Miljoen tkm Voertuig-km	Opmerking 3 Opmerking 4
B2	Vervoer, naar aard van de verrichting	Jaar, kwartaal	1 000 t Miljoen tkm	Opmerking 3
B3	Vervoer, naar soort goederen	Jaar	1 000 t Miljoen tkm	
B4.1	Internationaal vervoer, naar land van lading en lossing (totaal van alle rapporterende landen)	Jaar	1 000 t Miljoen tkm	
B4.2	Als tabel B4.1, maar met daarnaast uitsplitsing naar soort goederen	Jaar	1 000 t Miljoen tkm	
B4.3	Internationaal vervoer, naar land van lading en lossing (met uitsplitsing naar rapporterend land)	Jaar	1 000 t Miljoen tkm	
B4.4	Als tabel B4.3, maar met daarnaast uitsplitsing naar soort goederen	Jaar	1 000 t Miljoen tkm	
B5.1	Vervoer, naar regio van lading	Jaar	1 000 t Miljoen tkm Bewegingen	
B5.2	Vervoer, naar regio van lossing	Jaar	1 000 t Miljoen tkm Bewegingen	
B6.1	Vervoer, naar afstandsklasse	Jaar	1 000 t Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B6.2	Als tabel B6.1, maar met daarnaast uitsplitsing naar soort goederen	Jaar	1 000 t Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B7	Vervoer, naar assenconfiguratie	Jaar	Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B8	Vervoer, naar leeftijd van het voertuig	Jaar	Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	

Tabel	Beschrijving Opmerking 1	Referentieperiode	Eenheden Opmerking 2	Opmerkingen
B9	Vervoer, naar maximaal toegestaan gewicht van het voertuig	Jaar	Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B10	Vervoer, naar laadvermogen van het voertuig	Jaar	Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B11	Vervoer, naar NACE-rubriek	Jaar	Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B12	Voertuigbewegingen, met lading en leeg	Jaar	Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B13.1	Voertuigbewegingen (doorvoer), naar doorvoerland, met lading of leeg, en naar maximaal toegestaan gewicht van het voertuig (totaal van alle rapporterende landen)	Jaar, kwartaal	1 000 t Bewegingen	
B13.2	Voertuigbewegingen (doorvoer), naar doorvoerland (met uitsplitsing naar rapporterend land)	Jaar	1 000 t Bewegingen	
B14	Vervoer van gevaarlijke goederen, naar categorie gevaarlijke goederen	Jaar	Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
B15	Vervoer, naar vrachtsort	Jaar	Miljoen tkm Miljoen voertuig-km Bewegingen	
Opmerking 1	De tabellen omvatten een uitsplitsing naar rapporterend land, tenzij anders vermeld.			
Opmerking 2	De volgende meeteenheden worden intern voor alle tabellen berekend: 1 000 t Miljoen tkm; Miljoen voertuig-km (met lading, leeg); bewegingen (met lading, leeg); aantal voor de berekening van de cel gebruikte voertuigbestanden. Deze kolom vermeldt de meeteenheden die standaard aan de gebruikers worden aangeboden. Op verzoek van de gebruikers kunnen andere meeteenheden worden verspreid. Afhankelijk van de gebruikersbehoeften kunnen de tabellen worden gebaseerd op variabelen betreffende de rit (gegevens van de A2-bestanden) of op goederengerelateerde vervoeractiviteiten (gegevens van de A3-bestanden) (zie Verordening (EG) nr. 1172/98). Bewegingen worden derhalve aangeduid met het aantal ritten óf met het aantal elementaire vervoeractiviteiten; doorvoerbewegingen worden als zodanig aangeduid.			
Opmerking 3	De aard van de verrichting wordt als volgt uitgesplitst: — binnenlandse rit: plaats van lading én lossing in het rapporterende land zelf; — internationale rit: plaats van lading of lossing of beide in een ander land dan het rapporterende land (= som van de volgende vier categorieën): — naar het buitenland (goederen geladen in het rapporterende land): de rit begint in het rapporterende land en eindigt elders, — uit het buitenland (goederen gelost in het rapporterende land): de rit begint elders en eindigt in het rapporterende land, — cross-trade: rit tussen twee andere landen dan het rapporterende land, — cabotage: rit tussen twee plaatsen in een ander land dan het rapporterende land.			
Opmerking 4	Zie voor de opmaak van deze tabel deel E van deze bijlage.			

C. Tabellen over cabotage

Om gegevens over cabotage te verstrekken die gelijkwaardig zijn aan die welke in het kader van Verordening (EG) nr. 3118/93 van de Raad ⁽¹⁾ beschikbaar komen, kunnen de volgende tabellen en deelbestanden worden verspreid:

	Beschrijving	Periode	Eenheid
C1	Cabotage door vervoerders uit ieder rapporterend land, naar rapporterend land	Jaar	tkm
C2	Cabotage door vervoerders uit alle rapporterende landen, naar land waar cabotage plaatsvindt	Jaar	tkm
C3	Cabotage naar rapporterend land en land waarin cabotage plaatsvindt	Jaar	tkm

D. Tabellen voor de autoriteiten van de lidstaten

Om de autoriteiten van andere lidstaten dan het rapporterende land in staat te stellen volledige statistieken over het wegvervoer in eigen land te produceren kunnen aan hen de volgende geaggregeerde gegevensbestanden worden verstrekt:

	Beschrijving	Periode	Geaggregeerd per kenmerk	Eenheden ⁽¹⁾
D1	Vervoeractiviteiten, nationaal (ritten met lading)	Jaar	— Rapporteerend land — Land van lading — Land van lossing — Soort goederen	t tkm Voertuig-km Bewegingen Aantal voertuigbestanden
D2	Vervoeractiviteiten, nationaal (lege ritten)	Jaar	— Rapporteerend land — Land van herkomst — Land van bestemming	Voertuig-km Bewegingen Aantal voertuigbestanden
D3	Vervoeractiviteiten, regionaal (ritten met lading)	Jaar	— Rapporteerend land — Regio van herkomst — Regio van bestemming	t tkm Voertuig-km Bewegingen Aantal voertuigbestanden
D4	Vervoeractiviteiten, regionaal (lege ritten)	Jaar	— Rapporteerend land — Regio van herkomst — Regio van bestemming	Voertuig-km Bewegingen Aantal voertuigbestanden
D5	Doorvoer (ritten, met lading en leeg)	Jaar	— Land van doorvoer — Rapporteerend land — Met lading/leeg	t Bewegingen Aantal voertuigbestanden

⁽¹⁾ Bewegingen kunnen betrekking hebben op het aantal ritten of op het aantal elementaire vervoeractiviteiten.

Afhankelijk van de gebruikersbehoeften kunnen, als de lidstaten daarmee instemmen, de kenmerken en eenheden in de tabellen voor de autoriteiten van de lidstaten ook aanvullende variabelen omvatten die zijn gebaseerd op de gegevens die in het kader van Verordening (EG) nr. 1172/98 van de Raad zijn verzameld.

⁽¹⁾ PB L 279 van 12.11.1993, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 7/2003 VAN DE COMMISSIE**van 3 januari 2003****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 509/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 31, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de in de internationale handel geldende prijzen van de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer voorzover de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag dat toestaan.

(2) Krachtens Verordening (EG) nr. 1255/1999 moeten de restituties voor de producten als bedoeld in artikel 1 van die verordening, die als zodanig worden uitgevoerd, worden vastgesteld rekening houdend met:

- de situatie en de verwachte ontwikkeling op de markt van de Gemeenschap met betrekking tot de prijzen voor melk en zuivelproducten en de beschikbare hoeveelheden, evenals met de prijzen voor melk en zuivelproducten in de internationale handel,
- de afzetkosten en de meest gunstige vervoerskosten, berekend vanaf de markten van de Gemeenschap tot aan de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, evenals met de aanvoerkosten tot aan de landen van bestemming,
- de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, zijnde het verzekeren van een evenwichtige en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op deze markten,
- de beperkingen die resulteren uit de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag,
- het belang dat erin gelegen is om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen,
- het economisch aspect van de beoogde uitvoer.

(3) Krachtens artikel 31, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 worden de prijzen in de Gemeenschap bepaald met inachtneming van de toegepaste prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn. Bij de bepaling van de prijzen in de internationale handel wordt met name rekening gehouden met:

- a) de prijzen die op de markten in derde landen worden toegepast,

b) de gunstigste prijzen bij invoer in de derde landen van bestemming uit andere derde landen,

c) de producentenprijzen die in de uitvoerende derde landen worden geconstateerd en, in voorkomend geval, met inachtneming van de subsidies die door deze landen worden toegekend,

d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

(4) Krachtens artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.

(5) Artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voorziet erin dat de lijst van producten waarvoor een restitutie wordt verleend bij uitvoer, en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier weken worden vastgesteld. Het bedrag van de restitutie kan echter gedurende meer dan vier weken op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven.

(6) Krachtens artikel 16 van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de invoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2279/2002 ⁽⁴⁾, is de verleende restitutie voor zuivelproducten met toegevoegde suiker gelijk aan de som van twee elementen. Het ene element dient om rekening te houden met de hoeveelheid zuivelproducten en wordt berekend door het basisbedrag te vermenigvuldigen met het gehalte aan zuivelproducten van het betrokken product, het andere element dient om rekening te houden met de hoeveelheid toegevoegde sacharose en wordt berekend door het basisbedrag van de restitutie die op de dag van uitvoer geldt voor de producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾, te vermenigvuldigen met het sacharosegehalte van het gehele product. Dit laatste element evenwel wordt uitsluitend in aanmerking genomen als de sacharose is geproduceerd uit in de Gemeenschap geteelde suikerbieten of in de Gemeenschap geteeld suikerriet.

⁽³⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 347 van 20.12.2002, blz. 31.

⁽⁵⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 79 van 22.3.2002, blz. 15.

- (7) Bij Verordening (EEG) nr. 896/84 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88 ⁽²⁾, zijn aanvullende bepalingen ingesteld inzake de toekenning van de restituties in geval van wijziging van het verkoopseizoen. Deze bepalingen voorzien in de mogelijkheid de restituties naar gelang van de datum waarop de producten zijn vervaardigd te differentiëren.
- (8) Voor de berekening van het restitutiebedrag voor smeltpaas moet worden bepaald dat de eventueel toegevoegde hoeveelheid aan caseïne en/of caseïnaten niet in aanmerking wordt genomen.
- (9) De toepassing van deze regels op de huidige marktsituatie in de zuivelsector, in het bijzonder op de prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, leidt tot het vaststellen van de restitutie voor de producten op de bedragen aangegeven in de bijlage.

- (10) Het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bedoeld in artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voor de uitgevoerde producten in ongewijzigde staat worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 6 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 91 van 1.4.1984, blz. 71.

⁽²⁾ PB L 28 van 1.2.1988, blz. 1.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector
melk en zuivelproducten**

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 39 9300	L06	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,212	0402 91 99 9000	L06	EUR/100 kg	43,93
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 11 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 19 9350	L06	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,212	0402 99 31 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,418	0402 99 31 9300	L06	EUR/kg	0,2629
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 31 9500	L06	EUR/kg	0,4530
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,325	0402 99 39 9150	L06	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	9,981	0403 90 11 9000	L06	EUR/100 kg	43,390
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9200	L06	EUR/100 kg	43,39
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	14,99	0403 90 13 9300	L06	EUR/100 kg	82,87
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 13 9500	L06	EUR/100 kg	86,49
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 13 9900	L06	EUR/100 kg	92,17
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 19 9000	L06	EUR/100 kg	92,74
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	36,41	0403 90 33 9400	L06	EUR/kg	0,8287
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	56,88	0403 90 33 9900	L06	EUR/kg	0,9217
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	62,73	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,212
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	14,99
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9310	L06	EUR/100 kg	36,41
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	71,49	0403 90 59 9340	L06	EUR/100 kg	53,28
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	105,07	0403 90 59 9370	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 11 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0403 90 59 9510	L06	EUR/100 kg	53,28
0402 10 19 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 21 9120	L06	EUR/100 kg	37,53
0402 10 91 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 21 9160	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 10 99 9000	L06	EUR/kg	0,4400	0404 90 23 9120	L06	EUR/100 kg	44,00
0402 21 11 9200	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 23 9130	L06	EUR/100 kg	83,62
0402 21 11 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 23 9140	L06	EUR/100 kg	87,27
0402 21 11 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 23 9150	L06	EUR/100 kg	93,00
0402 21 11 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 29 9110	L06	EUR/100 kg	93,58
0402 21 17 9000	L06	EUR/100 kg	44,00	0404 90 29 9115	L06	EUR/100 kg	94,13
0402 21 19 9300	L06	EUR/100 kg	83,62	0404 90 29 9125	L06	EUR/100 kg	95,10
0402 21 19 9500	L06	EUR/100 kg	87,27	0404 90 29 9140	L06	EUR/100 kg	102,21
0402 21 19 9900	L06	EUR/100 kg	93,00	0404 90 81 9100	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9110	L06	EUR/kg	0,4400
0402 21 91 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0404 90 83 9130	L06	EUR/kg	0,8362
0402 21 91 9350	L06	EUR/100 kg	95,10	0404 90 83 9150	L06	EUR/kg	0,8727
0402 21 91 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0404 90 83 9170	L06	EUR/kg	0,9300
0402 21 99 9100	L06	EUR/100 kg	93,58	0404 90 83 9936	L06	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L06	EUR/100 kg	94,13	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9300	L06	EUR/100 kg	95,10	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9400	L06	EUR/100 kg	100,37	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9500	L06	EUR/100 kg	102,21	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9600	L06	EUR/100 kg	109,41	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 21 99 9700	L06	EUR/100 kg	113,49	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 21 99 9900	L06	EUR/100 kg	118,21	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9200	L06	EUR/kg	0,4400	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	180,49
0402 29 15 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 15 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	191,78
0402 29 19 9300	L06	EUR/kg	0,8362	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	169,22
0402 29 19 9500	L06	EUR/kg	0,8727	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	175,98
0402 29 19 9900	L06	EUR/kg	0,9300	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	235,07
0402 29 91 9000	L06	EUR/kg	0,9358	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	185,00
0402 29 99 9100	L06	EUR/kg	0,9358	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L06	EUR/kg	1,0037	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	39,41
0402 91 19 9370	L06	EUR/100 kg	6,804		400	EUR/100 kg	—
0402 91 31 9300	L06	EUR/100 kg	8,058		A01	EUR/100 kg	39,41

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	36,66		L04	EUR/100 kg	8,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	36,66		A01	EUR/100 kg	15,17
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	16,09		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	16,09		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,46		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	53,46		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	54,22		L04	EUR/100 kg	11,87
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	54,22		A01	EUR/100 kg	22,26
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	60,52		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	60,52		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	88,94		L04	EUR/100 kg	17,26
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	88,94		A01	EUR/100 kg	32,38
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	74,11		L04	EUR/100 kg	19,53
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	74,11		A01	EUR/100 kg	36,60
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	20,48
	L04	EUR/100 kg	27,49		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	38,40
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	27,49	0406 40 50 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,14
	L04	EUR/100 kg	33,33		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	94,14
0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—	0406 40 90 9000	L03	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	96,66
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9913	A01	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	96,66
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 13 9000	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	61,46		L04	EUR/100 kg	106,29
	400	EUR/100 kg	17,96		400	EUR/100 kg	34,20
0406 20 90 9915	A01	EUR/100 kg	61,46		A01	EUR/100 kg	121,71
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	81,13		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	23,93		400	EUR/100 kg	35,25
0406 20 90 9917	A01	EUR/100 kg	81,13		A01	EUR/100 kg	125,77
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	86,20		L04	EUR/100 kg	109,84
	400	EUR/100 kg	25,44		400	EUR/100 kg	35,25
0406 20 90 9919	A01	EUR/100 kg	86,20		A01	EUR/100 kg	125,77
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	96,33		L04	EUR/100 kg	107,63
	400	EUR/100 kg	28,38		400	EUR/100 kg	25,29
0406 20 90 9990	A01	EUR/100 kg	96,33		A01	EUR/100 kg	122,94
	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	94,51
	L04	EUR/100 kg	8,10		400	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9710	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,69
	A01	EUR/100 kg	15,17	0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	93,89
	L04	EUR/100 kg	11,87		400	EUR/100 kg	—
0406 30 31 9730	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,52
	A01	EUR/100 kg	22,26				

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	94,38
	L04	EUR/100 kg	85,04		400	EUR/100 kg	13,13
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	107,15
	A01	EUR/100 kg	97,38		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	91,53
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	106,96
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	L04	EUR/100 kg	97,04
	L04	EUR/100 kg	78,15		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	14,50		A01	EUR/100 kg	110,84
	A01	EUR/100 kg	89,64		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	96,13
	L04	EUR/100 kg	71,43		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	109,15
	A01	EUR/100 kg	82,21		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	78,47
	L04	EUR/100 kg	72,14		400	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	90,23
	A01	EUR/100 kg	82,27		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	99,20
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	27,02
	400	EUR/100 kg	34,88		A01	EUR/100 kg	113,61
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	107,14
	L04	EUR/100 kg	110,56		400	EUR/100 kg	33,67
	400	EUR/100 kg	22,80		A01	EUR/100 kg	123,32
	A01	EUR/100 kg	127,15		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9100	L04	EUR/100 kg	98,22
	L04	EUR/100 kg	106,29		400	EUR/100 kg	29,46
	400	EUR/100 kg	34,20		A01	EUR/100 kg	113,03
	A01	EUR/100 kg	121,71		A00	EUR/100 kg	—
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9200	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	117,14		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	32,46		L04	EUR/100 kg	90,13
	A01	EUR/100 kg	135,59		400	EUR/100 kg	17,68
0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9300	A01	EUR/100 kg	106,94
	L04	EUR/100 kg	116,53		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	36,31		L04	EUR/100 kg	91,43
	A01	EUR/100 kg	134,46		400	EUR/100 kg	19,38
0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	A01	EUR/100 kg	108,06
	L04	EUR/100 kg	112,03		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	27,77		L04	EUR/100 kg	97,13
	A01	EUR/100 kg	129,88		400	EUR/100 kg	21,93
0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	A01	EUR/100 kg	113,61
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,03		L04	EUR/100 kg	107,14
	400	EUR/100 kg	27,77		400	EUR/100 kg	25,67
0406 90 73 9900	A01	EUR/100 kg	129,88	0406 90 87 9100	A01	EUR/100 kg	123,32
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	97,56		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	29,89		L04	EUR/100 kg	75,11
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	111,82	0406 90 87 9200	400	EUR/100 kg	15,81
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	89,10
	L04	EUR/100 kg	98,22		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	12,61		L04	EUR/100 kg	83,95
0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	113,03	0406 90 87 9400	400	EUR/100 kg	17,85
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	99,25
	L04	EUR/100 kg	88,57		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,15
0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	101,43	0406 90 87 9951	400	EUR/100 kg	19,55
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	100,75
	L04	EUR/100 kg	99,20		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	13,13		L04	EUR/100 kg	97,43
0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	113,61		400	EUR/100 kg	27,03
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	111,58

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	97,43		A01	EUR/100 kg	118,38
	400	EUR/100 kg	21,93		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	111,58		L04	EUR/100 kg	105,90
0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	400	EUR/100 kg	20,40
	L04	EUR/100 kg	41,51		A01	EUR/100 kg	119,70
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	47,73		L04	EUR/100 kg	94,51
0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	400	EUR/100 kg	15,39
	L04	EUR/100 kg	95,66		A01	EUR/100 kg	108,69
	400	EUR/100 kg	15,39		A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	109,55		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	74,16
	L04	EUR/100 kg	103,82		400	EUR/100 kg	19,38
					A01	EUR/100 kg	87,34

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

L03 Ceuta, Melilla, IJsland, Noorwegen, Zwitserland, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Heilige Stoel (gebruikelijke naam: Vaticaanstad), Malta, Turkije, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Canada, Cyprus, Australië en Nieuw-Zeeland,

L04 Albanië, Slovenië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië,

L05 Alle bestemmingen met uitzondering van Polen, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika,

L06 Alle bestemmingen met uitzondering van Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika.

„970” omvat de uitvoer zoals bedoeld in artikel 36, lid 1, onder a) en c), en artikel 44, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11) en de uitvoer op basis van contracten met op het grondgebied van een lidstaat gestationeerde maar niet onder zijn gezag vallende strijdkrachten.

VERORDENING (EG) Nr. 8/2003 VAN DE COMMISSIE
van 3 januari 2003
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 597/2002 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De invoerrechten in de sector granen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2392/2002 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (2) In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de invoerrechten 5 EUR per ton verschilt van het vastgestelde recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd. Dit

verschil heeft zich voorgedaan. De in Verordening (EG) nr. 2392/2002 vastgestelde invoerrechten moeten derhalve worden aangepast.

- (3) Artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2378/2002 voorziet in een afwijking van Verordening (EG) nr. 1249/96 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen. Derhalve moeten de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 2392/2002 worden gewijzigd, om de rechten die van toepassing zijn als de invoer niet in het kader van tariefcontingenten plaatsvindt, te preciseren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 2392/2002 worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 januari 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 91 van 6.4.2002, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 139.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht ⁽¹⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽²⁾	0,00
	van gemiddelde kwaliteit ⁽³⁾	95,00
	van lage kwaliteit ⁽³⁾	95,00
1002 00 00	Rogge	40,60
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	40,60
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽⁴⁾	93,00
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	31,86
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽⁵⁾	31,86
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	40,60

⁽¹⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽²⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 EUR/t.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een invoerrecht van 12 EUR/t in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 2375/2002 geopende tariefcontingent.

⁽⁴⁾ De importeur komt in aanmerking voor een invoerrecht van 8 EUR/t in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 2377/2002 geopende tariefcontingent voor brouwgerst of voor een invoerrecht van 16 EUR/t in het kader van het bij Verordening (EG) nr. 2376/2002 geopende tariefcontingent voor gerst.

⁽⁵⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 30 december 2002 tot en met 2 januari 2003)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	van lage kwaliteit (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	142,90	92,03	216,02 (***)	206,02 (***)	186,02 (***)	114,82 (***)
Golf-premie (EUR/t)	38,14	13,95	—	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Een korting van 30 EUR/t (artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2378/2002).

(***) Fob Gulf.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 14,69 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 23,61 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 9/2003 VAN DE COMMISSIE

van 3 januari 2003

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽⁴⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktten, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 januari 2003.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.⁽⁴⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,09	—	0,12
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,53	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgesteld bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 10/2003 VAN DE COMMISSIE**van 3 januari 2003****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EEG) nr. 1260/2001 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenatureerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 28 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie vastgesteld worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in bijlage I, punt II, van Verordening (EG) nr. 1260/2001. Deze restitutie werd bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1260/2001. Kandisuiker werd omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽³⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.

- (4) De toestand op de wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten kunnen het noodzakelijk maken de restitutie voor suiker naar gelang van de bestemming te variëren.
- (5) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.
- (6) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds gewijzigd worden.
- (7) De toepassing van deze regels op de huidige situatie van de suikemarkt en met name op de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de restitutie ter hoogte van de in de bijlage aangegeven bedragen.
- (8) Bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 wordt het vereveningsstelsel van de opslagkosten niet verlengd per 1 juli 2001. Daarmee moet dan ook rekening worden gehouden voor de vaststelling van de restituties die worden toegekend wanneer de producten na 30 september 2001 worden uitgevoerd.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke niet gedenatureerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 3 januari 2003 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,79 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,79 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4435
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	44,35
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,34
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,34
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,4435

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 11/2003 VAN DE COMMISSIE**van 3 januari 2003****tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de twintigste deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1331/2002**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1331/2002 van de Commissie van 23 juli 2002 inzake een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2002/2003 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾ worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1331/2002 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving,

waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de twintigste deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de twintigste deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1331/2002, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op 47,426 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 januari 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.⁽²⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.⁽³⁾ PB L 195 van 24.7.2002, blz. 6.

VERORDENING (EG) Nr. 12/2003 VAN DE COMMISSIE
van 3 januari 2003
tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1050/2001 van de Raad ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt op gezette tijden een wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald, rekening houdende met de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreeneerde katoen. Deze historische verhouding is vastgesteld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1486/2002 ⁽⁴⁾ houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen. Als de wereldmarktprijs niet op die wijze kan worden bepaald, wordt hij bepaald op basis van de laatst vastgestelde prijs.
- (2) Krachtens artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald voor een product met bepaalde kenmerken, waarbij rekening wordt gehouden met de gunstigste, voor de werkelijke markttendens representa-

tief geachte aanbiedingen en noteringen. Om deze prijs te bepalen, wordt het gemiddelde berekend van de aanbiedingen en noteringen op één of meer Europese beurzen voor in een haven van Noord-Europa cif-geleverde producten uit de verschillende, voor de internationale handel als meest representatief beschouwde productielanden. Evenwel is bepaald dat deze criteria voor het bepalen van de wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen worden aangepast, om rekening te houden met de verschillen op grond van de kwaliteit van het geleverde product en de aard van de aanbiedingen en noteringen. In artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 is bepaald welke aanpassingen kunnen plaatsvinden.

- (3) Op grond van bovenbedoelde criteria moet de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen op het hieronder aangegeven niveau worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 bedoelde wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen wordt vastgesteld op 25,995 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3 januari 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 210 van 3.8.2001, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 223 van 20.8.2002, blz. 3.

RICHTLIJN 2002/91/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 16 december 2002****betreffende de energieprestatie van gebouwen**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 6 van het Verdrag is bepaald dat de eisen inzake milieubescherming moeten worden geïntegreerd in de omschrijving en uitvoering van het beleid en het optreden van de Gemeenschap.
- (2) De natuurlijke hulpbronnen waarvan het behoedzame en rationele gebruik in artikel 174 van het Verdrag is vermeld, omvatten aardolieproducten, aardgas en vaste brandstoffen die essentiële energiebronnen, maar tevens de belangrijkste emissiebronnen van kooldioxide zijn.
- (3) Verbetering van de energie-efficiëntie vormt een belangrijk onderdeel van het beleid en de maatregelen die nodig zijn ter naleving van het Protocol van Kyoto, en moet deel uitmaken van elk geheel van maatregelen om aan verdere verbintenissen te voldoen.
- (4) Het beheer van de vraag naar energie is voor de Gemeenschap een belangrijk instrument om invloed uit te oefenen op de wereldenergiemarkt en daarmee op de continuïteit van de energievoorziening op middellange en lange termijn.
- (5) De Raad heeft in zijn conclusies van 30 mei 2000 en 5 december 2000 het actieplan voor energie-efficiëntie van de Commissie onderschreven en verzocht om specifieke maatregelen in de bouwsector.
- (6) Meer dan 40 % van het eindverbruik van energie in de Gemeenschap komt voor rekening van de woon- en tertiaire sector, die grotendeels uit gebouwen bestaat en die zich nog steeds uitbreidt, een tendens die ongetwijfeld tot een hoger energieverbruik en derhalve tot meer uitstoot van kooldioxide door deze sector zal leiden.
- (7) Richtlijn 93/76/EEG van de Raad van 13 september 1993 tot beperking van kooldioxide-emissies door verbetering van de energie-efficiëntie (Save) ⁽⁵⁾, die vereist dat lidstaten programma's op het gebied van

energie-efficiëntie in de bouwsector opstellen en ten uitvoer leggen alsmede daarover verslag uitbrengen, begint nu een aantal belangrijke positieve effecten te sorteren. Er is echter een aanvullend wettelijk instrument nodig om concretere acties vast te stellen teneinde het aanzienlijke, nog niet gerealiseerde potentieel voor energiebesparingen te benutten en de grote verschillen tussen de resultaten van de lidstaten in deze sector te verminderen.

- (8) Richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake voor de bouw bestemde producten ⁽⁶⁾ schrijft voor dat bouwwerken en de temperatuurregelings- en ventilatie-installaties ervan zodanig moeten worden ontworpen en uitgevoerd dat een, gezien de plaatselijke klimatologische omstandigheden, gering energieverbruik voldoende is om het thermische comfort van de bewoners te verzekeren.
- (9) Bij de maatregelen voor de verdere verbetering van de energieprestaties van gebouwen moet rekening worden gehouden met de klimatologische en plaatselijke omstandigheden, alsmede met de binnenklimaatseisen en de kosteneffectiviteit. De maatregelen mogen geen beletsel vormen voor andere essentiële eisen die aan gebouwen worden gesteld, zoals toegankelijkheid, veiligheid, gezondheid en de gebruiksbestemming van het gebouw.
- (10) De energieprestaties van gebouwen dienen te worden berekend volgens een methode, die op regionaal niveau mag worden gedifferentieerd, en die behalve thermische isolatie ook andere factoren in aanmerking neemt welke een steeds belangrijkere rol spelen, zoals installaties voor verwarming en airconditioning, de toepassing van hernieuwbare energiebronnen en het ontwerp van het gebouw. Een gemeenschappelijke benadering van dit proces, uit te voeren door gekwalificeerd personeel en/of erkende deskundigen, wier onafhankelijkheid op basis van objectieve criteria wordt gegarandeerd, zal bijdragen tot gelijke voorwaarden wat betreft de inspanningen die in de lidstaten worden gedaan om energie in de bouwsector te besparen en zal toekomstige eigenaars of gebruikers duidelijkheid verschaffen over de energieprestaties op de communautaire onroerendgoedmarkt.
- (11) De Commissie is voornemens om normen zoals EN 832 of prEN 13790 verder te ontwikkelen en daarbij ook rekening te houden met airconditioningsystemen en verlichting.

⁽¹⁾ PB C 213 E van 31.7.2001, blz. 266, en PB C 203 E van 27.8.2002, blz. 69.

⁽²⁾ PB C 36 van 8.2.2002, blz. 20.

⁽³⁾ PB C 107 van 3.5.2002, blz. 76.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 6 februari 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 7 juni 2002 (PB C 197 E van 20.8.2002, blz. 6.) en besluit van het Europees Parlement van 10 oktober 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB L 237 van 22.9.1993, blz. 28.

⁽⁶⁾ PB L 40 van 11.2.1989, blz. 12. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG (PB L 220 van 30.8.1993, blz. 1).

- (12) Gebouwen zijn van invloed op het energieverbruik op lange termijn en nieuwe gebouwen zouden daarom moeten voldoen aan minimumeisen inzake energieprestaties die zijn aangepast aan het plaatselijke klimaat. In dit verband dienen goede praktijken een optimaal gebruik van de elementen ter verbetering van de energieprestaties mogelijk te maken. Aangezien de mogelijke toepassing van alternatieve systemen van energievoorziening in het algemeen niet volledig wordt onderzocht, moet de technische, ecologische en economische haalbaarheid van alternatieve systemen van energievoorziening worden nagegaan; dit kan in een keer door de lidstaat bepaald worden door middel van een studie op basis waarvan tegen de gemiddelde plaatselijke marktvoorwaarden een lijst van maatregelen voor energiebehoud wordt vastgesteld die aan de criteria inzake kosteneffectiviteit voldoen. Alvorens met de bouw wordt aangevangen, kunnen specifieke studies worden gevraagd als de maatregelen haalbaar worden geacht.
- (13) Ingrijpende renovaties van bestaande gebouwen boven een bepaalde grootte moeten worden beschouwd als een goede gelegenheid om kosteneffectieve maatregelen te nemen ter verbetering van de energieprestaties. Ingrijpende renovaties zijn gevallen zoals die waarbij de totale kosten van de renovatie met betrekking tot de buitenschil of energie-installaties zoals verwarming, warmwatervoorziening, airconditioning, ventilatie en verlichting hoger zijn dan 25 % van de waarde van het gebouw, exclusief de waarde van de grond waarop het gebouw zich bevindt, dan wel die waarbij meer dan 25 % van de buitenschil van het gebouw gerenoveerd wordt.
- (14) De verbetering van de totale energieprestatie van een bestaand gebouw betekent echter niet noodzakelijk een totale renovatie van het gebouw, maar zou beperkt kunnen blijven tot die delen die het meeste relevant zijn voor de energieprestatie van het gebouw en die kosteneffectief zijn.
- (15) De renovatie-eisen voor bestaande gebouwen mogen niet onverenigbaar zijn met de beoogde functie, de hoedanigheid of het karakter van het gebouw; het moet mogelijk zijn door grotere energiebesparingen de aan zo'n renovatie verbonden extra kosten binnen een, gezien de verwachte technische levensduur van de investering, redelijke termijn terug te verdienen.
- (16) De certificering kan ondersteund worden door programma's ter vergemakkelijking van een gelijke toegang tot verbeterde energieprestaties, gebaseerd worden op overeenkomsten tussen organisaties van belanghebbenden en een door de lidstaat aangewezen instantie, of uitgevoerd worden door energieservicefirma's die bereid zijn zich ertoe te verbinden de vastgestelde investeringen te doen. De controle en follow-up van de regelingen dient te worden uitgevoerd door de lidstaten. Deze moeten tevens de toepassing van stimuleringsmaatregelen vergemakkelijken. Het certificaat zou zoveel mogelijk de bestaande energieprestatiesituatie van het gebouw moeten beschrijven en kan dienovereenkomstig herzien worden. Overheidsgebouwen en gebouwen die veelvuldig door het publiek worden bezocht, dienen een voorbeeldfunctie te vervullen op het gebied van zorg voor het milieu en energiegebruik en daarom dient voor die gebouwen regelmatig energiecertificering plaats te vinden. De verspreiding van informatie over die energieprestaties onder het publiek kan worden verbeterd door die energiecertificaten op een opvallende plaats aan te brengen. Bovendien dient het duidelijk aangeven van officieel aanbevolen binnentemperaturen, samen met de werkelijke gemeten temperatuur, het onjuiste gebruik van systemen voor verwarming, airconditioning en ventilatie tegen te gaan. Dit zou ertoe moeten bijdragen dat onnodig energieverbruik wordt vermeden en comfortabele klimaatomstandigheden binnenshuis (thermisch comfort) ten opzichte van de buitentemperatuur worden gewaarborgd.
- (17) Voor het stimuleren van betere energieprestaties kunnen lidstaten ook gebruikmaken van niet in deze richtlijn genoemde middelen/maatregelen. De lidstaten dienen goed energiebeheer te stimuleren, rekening houdend met de gebruiksintensiteit van gebouwen.
- (18) De laatste jaren is het aantal airconditioningsystemen in de zuidelijke landen van Europa toegenomen. Dit veroorzaakt in deze landen aanzienlijke problemen op het gebied van piekbelasting, waardoor de kostprijs voor elektrische energie stijgt en de energiebalans in het gedrang komt. Er moet prioriteit worden verleend aan strategieën die bijdragen tot betere thermische prestaties van gebouwen tijdens de zomer. Met name technieken voor passieve koeling en in het bijzonder technieken die bijdragen tot het verbeteren van de kwaliteit van het binnenklimaat en van het microklimaat rond gebouwen moeten verder worden ontwikkeld.
- (19) Regelmatig onderhoud van verwarmingsketels en airconditioningsystemen door gekwalificeerd personeel draagt bij tot handhaving van de correcte afstelling ervan in overeenstemming met de productspecificatie en zal leiden tot optimale prestaties uit milieu-, veiligheids- en energieoogpunt. Een onafhankelijke beoordeling van de gehele verwarmingsinstallatie is op zijn plaats wanneer vervanging op basis van kosteneffectiviteit te overwegen zou zijn.
- (20) Facturering aan gebruikers van gebouwen van de kosten van verwarming, klimaatregeling en warm tapwater, die naar evenredigheid op basis van het werkelijke verbruik worden berekend, kan bijdragen tot energiebesparing in de woonsector. Gebruikers dienen in staat te worden gesteld hun eigen gebruik van verwarming en warm tapwater te regelen, mits dergelijke maatregelen kosteneffectief zijn.
- (21) In overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, als vastgelegd in artikel 5 van het Verdrag, dienen er op communautair niveau algemene beginselen te worden vastgesteld voor een systeem van energieprestatie-eisen en de doelstellingen daarvan, maar de gedetailleerde uitvoering dient aan de lidstaten te worden overgelaten, zodat elke lidstaat het systeem kan kiezen dat het meest op zijn specifieke situatie is toegesneden. Deze richtlijn is beperkt tot het minimum dat is vereist om deze doelstellingen te verwezenlijken en gaat niet verder dan voor dat doel noodzakelijk is.

- (22) Er dient te worden voorzien in de mogelijkheid om de methode voor de berekening van de energieprestatie van gebouwen snel aan te passen en om de lidstaten de minimumeisen op het gebied van de energieprestatie van gebouwen op gezette tijden te laten evalueren met betrekking tot de vooruitgang van de techniek, onder andere ten aanzien van de isolatiewaarde (of kwaliteit) van het bouw materiaal, en toekomstige ontwikkelingen op het gebied van de normalisatie.
- (23) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Doel van deze richtlijn is het stimuleren van verbeterde energieprestatie van gebouwen in de Gemeenschap — rekening houdend met zowel de klimatologische en plaatselijke omstandigheden buiten het gebouw als met de eisen voor het binnenklimaat —, en de kosteneffectiviteit.

Deze richtlijn voorziet in eisen met betrekking tot:

- het algemeen kader voor een methode voor de berekening van de geïntegreerde energieprestatie van gebouwen,
- de toepassing van minimumeisen voor de energieprestatie van nieuwe gebouwen,
- de toepassing van minimumeisen voor de energieprestatie van bestaande grote gebouwen die een ingrijpende renovatie ondergaan,
- de energiecificering van gebouwen, en
- de regelmatige keuring van c.v.-ketels en airconditioningsystemen in gebouwen en een eenmalige totale keuring van verwarmingsinstallaties waarvan de ketel ouder is dan 15 jaar.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn zijn de volgende definities van toepassing:

- gebouw: een overdekte constructie met muren waarvoor energie gebruikt wordt om het binnenklimaat te regelen; de term „gebouw” kan verwijzen naar het gebouw in zijn geheel of naar delen ervan die zijn ontworpen of aangepast om afzonderlijk te worden gebruikt;
- energieprestatie van een gebouw: de hoeveelheid energie die daadwerkelijk wordt verbruikt of die nodig wordt geacht voor de verschillende behoeften die verband houden met een gestandaardiseerd gebruik van een gebouw, waaronder verwarming, warmwatervoorziening, koeling, ventilatie en verlichting. De hoeveelheid wordt uitgedrukt in een of meer numerieke indicatoren die zijn berekend met inachtneming van de volgende factoren: isolatie, technische en installatiekenmerken, ontwerp en ligging in samenhang met de klimatologische aspecten, blootstelling aan de zon en invloed van

aangrenzende structuren, eigen energieopwekking, alsmede andere factoren, waaronder het binnenklimaat, die van invloed zijn op de vraag naar energie;

- energieprestatiecertificaat van een gebouw: een door een lidstaat, of door een door deze lidstaat aangewezen rechtspersoon erkend certificaat waarin het resultaat is vermeld van de berekening van de energieprestatie van een gebouw volgens een methode die is gebaseerd op het algemeen kader in de bijlage;
- WKK (warmtekrachtkoppeling): de gelijktijdige omzetting van primaire brandstoffen in mechanische of elektrische en thermische energie, waarbij wordt voldaan aan bepaalde kwaliteitscriteria inzake energie-efficiëntie;
- airconditioningsysteem: een combinatie van alle bestanddelen die nodig zijn voor een vorm van luchtbehandeling waarbij de temperatuur wordt geregeld of kan worden verlaagd, eventueel samen met een regeling van de ventilatie, luchtvochtigheid en luchtzuiverheid;
- c.v.-ketel: het geheel van ketellichaam en brander dat de verbrandingswarmte op water overbrengt;
- nominaal vermogen (uitgedrukt in kW): het maximale verwarmingsvermogen dat door de fabrikant voor continu gebruik is aangegeven en gegarandeerd, waarbij het door hem aangegeven nuttig rendement wordt gehaald;
- warmtepomp: een toestel/installatie dat/die bij lage temperatuur warmte aan de lucht, het water of de bodem onttrekt en deze warmte aan het gebouw afgeeft.

Artikel 3

Vaststelling van een berekeningsmethodiek

De lidstaten passen op nationaal of regionaal niveau voor de berekening van de energieprestatie van gebouwen een methodiek toe op basis van het algemene kader in de bijlage. De delen 1 en 2 van dit kader worden volgens de procedure van artikel 14, lid 2, en met inachtneming van de in de lidstaten vigerende normen aan de stand van de techniek aangepast.

Deze methode wordt vastgesteld op nationaal of op regionaal niveau.

De energieprestatie van een gebouw wordt op transparante wijze uitgedrukt en kan een indicator voor de CO₂-uitstoot omvatten.

Artikel 4

Vaststelling van de eisen voor de energieprestatie

- De lidstaten nemen de noodzakelijke maatregelen opdat minimumeisen voor de energieprestatie van gebouwen worden vastgesteld volgens de in artikel 3 bedoelde methodiek. Bij het vaststellen van de eisen kunnen de lidstaten onderscheid maken tussen nieuwe en bestaande gebouwen alsmede verschillende categorieën gebouwen. In de eisen wordt rekening gehouden met de algemene binnenklimaatssituatie — om eventuele negatieve neveneffecten zoals onvoldoende ventilatie te voorkomen —, met de plaatselijke omstandigheden, met de gebruiksbestemming en met de ouderdom van het gebouw. De eisen dienen regelmatig en ten minste om de vijf jaar te worden getoetst, en zo nodig aan de technische vooruitgang in de bouwsector te worden aangepast.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. De eisen voor de energieprestatie worden toegepast overeenkomstig de artikelen 5 en 6.

3. De lidstaten kunnen beslissen om ten aanzien van de volgende categorieën gebouwen geen eisen als bedoeld in lid 1 vast te stellen of toe te passen:

- gebouwen en monumenten die officieel beschermd zijn als onderdeel van een daartoe aangewezen omgeving, dan wel vanwege hun bijzondere architectonische of historische waarde, indien de toepassing van de eisen hun karakter of aanzicht op onaanvaardbare wijze zou veranderen;
- gebouwen die worden gebruikt voor erediensten en religieuze activiteiten;
- tijdelijke gebouwen die in principe niet langer dan twee jaar gebruikt worden, industriepanden, werkplaatsen en niet voor bewoning bestemde gebouwen van landbouwbedrijven met een lage energiebehoefte en niet voor bewoning bestemde gebouwen van landbouwbedrijven die in gebruik zijn bij een sector die onder een nationale sectorovereenkomst inzake energieprestatie valt;
- woongebouwen die in principe minder dan vier maanden per jaar gebruikt worden;
- alleenstaande gebouwen met een totale bruikbare vloeroppervlakte van minder dan 50 m².

Artikel 5

Nieuwe gebouwen

De lidstaten nemen de noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat nieuwe gebouwen aan de in artikel 4 bedoelde minimumeisen voor de energieprestatie voldoen.

Waar het gaat om nieuwe gebouwen met een totale bruikbare vloeroppervlakte van meer dan 1 000 m² zorgen de lidstaten ervoor dat de technische, milieutechnische en economische haalbaarheid van alternatieve systemen zoals

- gedecentraliseerde systemen voor energievoorziening gebaseerd op hernieuwbare energiebronnen,
- WKK,
- stads/blokverwarming of -koeling, indien beschikbaar,
- warmtepompen, onder bepaalde voorwaarden,

in aanmerking worden genomen, alvorens met de bouw wordt begonnen.

Artikel 6

Bestaande gebouwen

De lidstaten nemen de noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat wanneer bestaande gebouwen met een totale bruikbare vloeroppervlakte van meer dan 1 000 m² een ingrijpende renovatie ondergaan, de energieprestatie ervan tot het niveau van de minimumeisen wordt opgevoerd, voorzover dit technisch, functioneel en economisch haalbaar is. Zij leiden deze minimumeisen voor de energieprestatie af uit de overeenkomstig artikel 4 vastgestelde energieprestatie-eisen. De eisen kunnen worden vastgesteld hetzij voor het gerenoveerde gebouw in zijn geheel, hetzij voor de gerenoveerde systemen of bestanddelen, wanneer deze deel uitmaken van een renovatie die binnen een bepaald tijdsbestek moet worden uitgevoerd, met het eerder genoemde doel de totale energieprestatie van het gebouw te verbeteren.

Artikel 7

Energieprestatiecertificaat

1. De lidstaten zorgen ervoor dat bij de bouw, verkoop of verhuur van een gebouw aan de eigenaar, of door de eigenaar aan de toekomstige koper of huurder, naar gelang van het geval, een energieprestatiecertificaat wordt verstrekt. Het certificaat is niet langer dan tien jaar geldig.

De certificering van appartementen of van voor apart gebruik ontwikkelde eenheden die deel uitmaken van een blok is mogelijk op basis van:

- een gemeenschappelijke certificering voor het gehele gebouw, wanneer het gaat om een blok met een gemeenschappelijk verwarmingssysteem; of
- keuring van een ander representatief appartement in hetzelfde blok.

De lidstaten kunnen de in artikel 4, lid 3, bedoelde categorieën van de toepassing van dit lid uitsluiten.

2. Het energieprestatiecertificaat voor gebouwen bevat referentiewaarden, zoals geldende wettelijke normen en benchmarks, waarmee de consumenten de energieprestatie van gebouwen kunnen vergelijken en beoordelen. Het certificaat gaat vergezeld van aanbevelingen voor de kosteneffectieve verbetering van de energieprestatie.

De certificaten zijn louter informatief. De eventuele werking ervan voor gerechtelijke of andere procedures wordt bepaald door de nationale voorschriften.

3. De lidstaten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat in gebouwen met een totale bruikbare vloeroppervlakte van meer dan 1 000 m² waarin overheidsdiensten en instellingen die aan een groot aantal personen overheidsdiensten verstrekken gevestigd zijn, en die derhalve vaak door die personen bezocht worden, een energiecertificaat dat niet ouder is dan tien jaar wordt aangebracht op een opvallende plaats die duidelijk zichtbaar is voor het publiek.

Voor die gebouwen kunnen het bereik van de aanbevolen en actuele binnentemperaturen en, indien van toepassing, andere relevante klimaatfactoren eveneens duidelijk worden aangegeven.

Artikel 8

Keuring van c.v.-ketels

Met het oog op de vermindering van het energieverbruik en de beperking van kooldioxide-emissies:

a) nemen de lidstaten de noodzakelijke maatregelen voor het instellen van een regelmatige keuring van c.v.-ketels die werken op niet-hernieuwbare, vloeibare of vaste brandstof en een nominaal vermogen hebben van 20 tot 100 kW. De keuring kan ook worden ingesteld voor ketels die op andere brandstoffen werken;

dienen c.v.-ketels met een nominaal vermogen van meer dan 100 kW ten minste om de twee jaar gekeurd te worden; voor gasketels kan deze periode verlengd worden tot vier jaar;

stellen de lidstaten voor verwarmingsinstallaties met ketels met een nominaal vermogen van meer dan 20 kW die ouder zijn dan 15 jaar, de noodzakelijke maatregelen vast voor een eenmalige keuring van de gehele verwarmingsinstallatie. Aan de hand van deze keuring, die een beoordeling dient te omvatten van het rendement van de ketel en van de ketelgrootte ten opzichte van de verwarmingsbehoeften van het gebouw, adviseren de deskundigen de gebruikers over vervanging van de ketels, andere wijzigingen van het verwarmingssysteem en alternatieve oplossingen; of

- b) nemen de lidstaten de noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat de gebruikers geadviseerd worden over vervanging van de c.v.-ketels, andere wijzigingen van het verwarmingssysteem en alternatieve oplossingen, die keuringen kunnen inhouden om de doeltreffendheid en de juiste grootte van de ketel te beoordelen. Deze aanpak dient bij benadering hetzelfde resultaat op te leveren als het bepaalde onder a). De lidstaten die voor deze optie kiezen, brengen bij de Commissie om de twee jaar verslag uit over de gelijkwaardigheid van hun benadering.

Artikel 9

Keuring van airconditioningsystemen

Met het oog op de vermindering van het energieverbruik en de beperking van kooldioxide-emissies nemen de lidstaten de nodige maatregelen voor het instellen van een regelmatige keuring van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW.

De keuring omvat een beoordeling van het rendement van de airconditioning en van de dimensionering ervan gelet op de koelingsbehoefte van het gebouw. De gebruikers wordt nuttig advies verstrekt over mogelijke verbetering of vervanging van het airconditioningsysteem en over alternatieve oplossingen.

Artikel 10

Onafhankelijke deskundigen

De lidstaten zorgen ervoor dat de certificering van gebouwen en de daarbij behorende aanbevelingen, alsmede de keuring van c.v.-ketels en airconditioningsystemen, op onafhankelijke wijze worden uitgevoerd door gekwalificeerde en/of erkende deskundigen die hetzij zelfstandig hetzij in dienst van een openbaar of particulier orgaan optreden.

Artikel 11

Evaluatie

De Commissie, bijgestaan door het bij artikel 14 ingestelde comité, voert een evaluatie van deze richtlijn uit in het licht van de ervaring die is opgedaan met de toepassing ervan en doet zo nodig voorstellen voor onder andere:

- a) eventuele aanvullende maatregelen met betrekking tot renovatie van gebouwen met een totale bruikbare vloeroppervlakte van minder dan 1 000 m²;

- b) algemene stimulansen voor het nemen van extra maatregelen voor energie-efficiëntie van gebouwen.

Artikel 12

Informatie

De lidstaten kunnen de nodige maatregelen nemen om de gebruikers van gebouwen te informeren over de verschillende methoden en praktijken om de energieprestatie te verbeteren. Op verzoek assisteert de Commissie de lidstaten bij deze voorlichtingcampagnes, die kunnen worden opgezet in de vorm van communautaire programma's.

Artikel 13

Aanpassing van het kader

De delen 1 en 2 van de bijlage worden regelmatig, doch niet vaker dan elke twee jaar, herzien.

De wijzigingen die nodig zijn om de delen 1 en 2 van de bijlage aan de technische vooruitgang aan te passen, worden vastgesteld volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 14

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 15

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 4 januari 2006 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. Bij gebrek aan gekwalificeerde en/of erkende deskundigen beschikken de lidstaten over een extra termijn van drie jaar voor de integrale toepassing van de artikelen 7, 8 en 9 van deze richtlijn. Wanneer de lidstaten van deze mogelijkheid gebruikmaken, stellen zij de Commissie daarvan in kennis, onder opgave van hun redenen en van een tijdschema voor de verdere toepassing van de richtlijn.

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 december 2002.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

M. FISCHER BOEL

BIJLAGE

Algemene kaderrichtsnoeren voor het berekenen van energieprestaties van gebouwen (artikel 3)

1. Bij de toepassing van de methode voor het berekenen van de energieprestaties van gebouwen worden ten minste de volgende aspecten in aanmerking genomen:
 - a) thermische kenmerken van het gebouw (buitenschil, binnenruimten enz.). Die kenmerken kunnen ook de luchtdichtheid omvatten;
 - b) verwarmingsinstallatie en warmwatervoorziening, met inbegrip van de isolatiekenmerken;
 - c) airconditioningsysteem;
 - d) ventilatie;
 - e) ingebouwde lichtinstallatie (vooral buiten de woonsector);
 - f) positie en oriëntatie van de gebouwen, met inbegrip van het buitenklimaat;
 - g) passieve zonnepanelen, zonwering;
 - h) natuurlijke ventilatie;
 - i) de kwaliteit van het binnenklimaat, inclusief het kunstmatig binnenklimaat.
 2. Bij deze berekening wordt, indien van toepassing, rekening gehouden met de positieve invloed van de volgende aspecten:
 - a) actieve zonnepanelen en andere verwarmings- en elektriciteitssystemen op basis van hernieuwbare energiebronnen;
 - b) elektriciteit geproduceerd door middel van warmtekrachtkoppeling;
 - c) verwarmings- en koelsystemen per blok of wijk;
 - d) natuurlijk licht.
 3. Ten behoeve van deze berekening worden gebouwen op een geschikte wijze onderverdeeld in categorieën als:
 - a) eengezinswoningen van verschillende typen;
 - b) appartementencomplexen;
 - c) kantoren;
 - d) onderwijsgebouwen;
 - e) ziekenhuizen;
 - f) hotels en restaurants;
 - g) sportvoorzieningen;
 - h) groot- en kleinhandelsgebouwen;
 - i) andere typen energieverbruikende gebouwen.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 december 2002

betreffende de kennisgeving, krachtens artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag, door de Franse Republiek van de nationale bepalingen inzake de beperking van de invoer en het in de handel brengen van bepaalde chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 5113)

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/1/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

1. Communautaire wetgeving

1.1. Richtlijn 76/116/EEG inzake meststoffen

- (1) Richtlijn 76/116/EEG van de Raad van 18 december 1975 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake meststoffen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/97/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾, beoogt de opheffing van de handelsbelemmeringen als gevolg van de uiteenlopende wetgeving van de lidstaten inzake meststoffen. Hiertoe zijn op communautair niveau eisen vastgesteld waaraan meststoffen moeten voldoen om in de handel te worden gebracht met de vermelding „EG-meststof”⁽³⁾. Het gaat hierbij om bepalingen betreffende de aanduiding, afbakening, samenstelling, etikettering en verpakking van de belangrijkste enkelvoudige en samengestelde meststoffen in de Gemeenschap.
- (2) Bijlage I bij Richtlijn 76/116/EEG geeft de typeaanduidingen voor EG-meststoffen en de vereisten voor elk type, met name met betrekking tot de samenstelling, waaraan elke EG-meststof moet voldoen. In bijlage I zijn de EG-meststoffen in categorieën ingedeeld op grond

van hun primaire nutriënten: de elementen stikstof, fosfor en kalium, die respectievelijk worden weergegeven met de letters N, P en K. Met name wordt een onderscheid gemaakt tussen enkelvoudige meststoffen, waarin slechts een van deze basisnutriënten voorkomt, en samengestelde meststoffen, waarin er twee of drie voorkomen.

- (3) Tot de enkelvoudige meststoffen met primaire nutriënten behoren onder meer:
- in de lijst van de stikstofmeststoffen, ammoniumnitraat, een langs chemische weg verkregen product dat ammoniumnitraat als hoofdbestanddeel bevat en een stikstofgehalte van ten minste 20 % moet hebben;
 - in de lijst van kaliummeststoffen, kaliumchloride, een door bewerking van ruwe kalizouten verkregen product dat als hoofdbestanddeel kaliumchloride bevat en een kaliumgehalte, gemeten als kaliumoxide (K_2O), van ten minste 37 % moet hebben.
- (4) De samengestelde meststoffen met primaire nutriënten, langs chemische weg of door menging verkregen producten die geen organische nutriënten van dierlijke of plantaardige oorsprong bevatten, worden op grond van hun samenstelling in vier subcategorieën ingedeeld: NPK-, NP-, NK- en PK-meststoffen. NPK-meststoffen moeten een minimumgehalte aan nutriënten hebben van in totaal 20 %, waarbij het minimumgehalte voor stikstof 3 % moet bedragen, voor fosfor, gemeten in fosforzuuranhydride (P_2O_5) 5 %, en voor kalium, gemeten in kaliumoxide, 5 %. NK-meststoffen moeten een minimumgehalte aan nutriënten hebben van in totaal 18 %, waarbij het minimumgehalte voor stikstof 3 % en voor kalium, gemeten in kaliumoxide, 5 % moet bedragen.

⁽¹⁾ PB L 24 van 30.1.1976, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 18 van 23.1.1999, blz. 60.

⁽³⁾ De term „E.E.G.-meststof” uit Richtlijn 76/116/EEG werd bij Richtlijn 97/63/EG vervangen door „EG-meststof” (PB L 335 van 6.12.1997, blz. 15).

- (5) Ingevolge artikel 2 mag de vermelding „EG-meststof” alleen worden gebruikt voor meststoffen die behoren tot een van de in bijlage I vermelde typen meststoffen en voldoen aan de in Richtlijn 76/116/EEG en de bijlagen I, II en III bij die richtlijn gestelde eisen.
- (6) Artikel 7 bevat een bepaling over het vrije verkeer: „Onverminderd de bepalingen van andere communautaire richtlijnen mogen de lidstaten het in het verkeer brengen van meststoffen die voorzien zijn van de vermelding „EG-meststof”, en die voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn en haar bijlagen, niet verbieden, beperken of belemmeren om redenen die verband houden met samenstelling, identificatie, etikettering of verpakking.”.
- (7) Artikel 8 ten slotte heeft betrekking op de officiële controles die de lidstaten kunnen verrichten teneinde na te gaan of meststoffen die in de handel worden gebracht met de vermelding „EG-meststof” voldoen aan de bepalingen van Richtlijn 76/116/EEG en de bijlagen I en II bij die richtlijn.

1.2. Richtlijn 80/876/EEG inzake enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte

- (8) Gezien de bijzondere aard van de in Richtlijn 76/116/EEG bedoelde meststoffen op basis van ammoniumnitraat en de hieruit voortvloeiende eisen inzake openbare veiligheid en de gezondheid en de bescherming van werknemers zijn in Richtlijn 80/876/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake enkelvoudige meststoffen en met een hoog stikstofgehalte⁽⁴⁾ voor deze meststoffen aanvullende communautaire voorschriften opgenomen. In het belang van de openbare veiligheid zijn op communautair niveau de kenmerken en eigenschappen vastgesteld, aan de hand waarvan enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte worden onderscheiden van ammoniumnitraatsoorten die worden gebruikt bij de vervaardiging van explosieven.
- (9) Volgens artikel 1 van Richtlijn 80/876/EEG is deze richtlijn, onverminderd de toepassing van Richtlijn 76/116/EEG van toepassing op enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, die in de lidstaten van de Gemeenschap in de handel worden gebracht. Onder „meststoffen” worden verstaan alle producten op basis van ammoniumnitraat die langs chemische weg worden bereid om als meststof te worden gebruikt, met meer dan 28 gewichtspercenten stikstof en die anorganische additieven of inerte stoffen kunnen bevatten zoals gemalen kalksteen of gemalen dolomiet, calciumsulfaat, magnesiumnitraat of kieseriet, waarbij wordt gepreciseerd dat andere anorganische additieven of inerte stoffen die bij de samenstelling van de meststof worden gebruikt, de temperatuurgevoeligheid of het detonatievermogen niet mogen verhogen.
- (10) Ingevolge Richtlijn 80/876/EEG moeten enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte bepaalde kenmerken vertonen om de waarborg te bieden dat zij geen gevaar opleveren. In bijlage I worden de kenmerken en grenswaarden van

enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte gepreciseerd; dit betreft onder meer het maximale chloorgehalte, dat op 0,02 gewichtspercent is vastgesteld. Bovendien kunnen de lidstaten eisen dat deze meststoffen, voordat of nadat zij in de handel worden gebracht, worden onderworpen aan een detonatieproef als bedoeld in bijlage II.

2. Omwerking van de communautaire meststoffenwetgeving

- (11) Op 14 september 2001 heeft de Commissie een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake meststoffen goedgekeurd⁽⁵⁾. Het gaat hierbij om een omwerking van de richtlijnen van de Raad en de Commissie betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake meststoffen.
- (12) Dit voorstel beoogt een vereenvoudiging van de meststoffenwetgeving door de Richtlijnen 76/116/EEG, 80/876/EEG, 87/94/EEG en 77/535/EEG, alsmede de verschillende wijzigingen en aanpassingen ervan aan de technische vooruitgang in een verordening samen te voegen. Alle technische specificaties zijn opgenomen in de bijlagen. De gemeenschappelijke en de specifieke bepalingen zijn van elkaar gescheiden. De specifieke bepalingen zijn ingedeeld naar de belangrijkste groepen meststoffen die momenteel in de wetgeving zijn opgenomen. De technische bijlagen zijn uit de oorspronkelijke richtlijnen gecompileerd en anders gerangschikt. Ook zijn er enkele wijzigingen aangebracht, evenwel zonder dat de technische specificaties met betrekking tot het nutriëntengehalte zijn gewijzigd.
- (13) Hoofdstuk IV van titel II van deze voorgestelde verordening, „Bepalingen voor specifieke typen meststoffen”, gaat over meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte⁽⁶⁾. Het is grotendeels gebaseerd op Richtlijn 80/876/EEG, waarvan het toepassingsgebied werd uitgebreid tot samengestelde meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, teneinde rekening te houden met de nieuwe marktsituatie. Volgens de oude wetgeving golden er voor samengestelde meststoffen geen detonatieproeven, zodat een leemte was gecreëerd die de lidstaten om veiligheidsredenen wensten te dichten. Wanneer deze omwerking in werking is getreden, kan ook voor samengestelde meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte een detonatieproef worden geëist.
- (14) In verband hiermee geeft bijlage III van het voorstel, over de technische bepalingen voor meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, onder punt 2 de beschrijving van de detonatieproef voor meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, waaraan alle meststoffen — enkelvoudige en samengestelde — op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte kunnen worden onderworpen. Punt 1 van bijlage III, waarin de voorschriften van bijlage I van Richtlijn 80/876/EEG zijn overgenomen, geeft enkel de kenmerken en grenswaarden voor enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte.

⁽⁵⁾ COM(2001) 508 def. (PB C 51 E van 26.2.2002, blz. 1).

⁽⁶⁾ Zie de artikelen 25 tot en met 28 van de voorgestelde verordening.

⁽⁴⁾ PB L 250 van 23.9.1980, blz. 7.

- (15) De lidstaten hebben al de gelegenheid gehad dit voorstel te bestuderen en de Raad heeft op 30 september 2002 met eenparigheid van stemmen een politiek akkoord over de goedkeuring van een gemeenschappelijk standpunt⁽⁷⁾ bereikt. Wat de bepalingen inzake meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte betreft, ging het bij de door de lidstaten voorgestelde wijzigingen uitsluitend om het verplicht stellen van de detonatieproef voor alle meststoffen met een hoog stikstofgehalte; verder moet degene die de meststoffen in de handel brengt bewijzen dat de meststoffen deze met succes hebben doorstaan en krijgt hij een extra verplichting in verband met de traceerbaarheid van de meststoffen. De tekst van bijlage III is evenwel niet gewijzigd.

3. Kennisgeving van nationale bepalingen

- (16) Frankrijk heeft kennis gegeven van nieuwe nationale bepalingen⁽⁸⁾ die beogen de invoer en het in de handel brengen van NK-meststoffen met een gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof van meer dan 28 gewichtspercenten en een chloorgehalte van meer dan 0,02 gewichtspercent te verbieden. Ingevolge een door de bevoegde ministers ondertekend besluit moeten deze meststoffen op kosten en onder verantwoordelijkheid van hun bezitters uit de handel worden genomen. Dit besluit ging vergezeld van een circulaire over het inert maken van deze meststoffen.
- (17) Met het aangemelde besluit betreffende een verbod op de invoer en het in de handel brengen van bepaalde chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte wordt beoogd de invoer, het gratis of tegen betaling in de handel brengen en het bezit met het oog op de verkoop of de gratis verspreiding van NK-meststoffen met meer dan 28 gewichtspercenten van ammoniumnitraat afkomstige stikstof en met een chloorgehalte van meer dan 0,02 gewichtspercent te verbieden (artikel 1 van het ontwerp-besluit).
- (18) Dit verbod wordt aangevuld met de verplichting voor degene die deze meststoffen voor het eerst in Frankrijk in het verkeer heeft gebracht, deze onder zijn verantwoordelijkheid en op zijn kosten terug te halen, ongeacht waar de meststoffen zich bevinden (artikel 2 van het ontwerp-besluit).
- (19) De teruggehaalde producten mogen volgens het aangemelde besluit pas dan weer in Frankrijk in de handel worden gebracht wanneer ze aan de geldende regeling voldoen, namelijk na toevoeging van een inerte massa die het NK-gehalte verandert (artikel 3 van het ontwerp-besluit).
- (20) Ter uitvoering van de bepalingen van artikel 3 wordt het besluit aangevuld met een ministeriële circulaire met een beschrijving van de wijze waarop NK-meststoffen met een stikstofgehalte van meer dan 28 gewichtspercenten

en met een chloorgehalte van meer dan 0,02 gewichtspercent inert moeten worden gemaakt.

4. Door Frankrijk aangevoerde argumenten

- (21) Gezien de mogelijke gevaren van bepaalde meststoffen achten de Franse autoriteiten de invoering van speciale bepalingen over NK-meststoffen met een hoog gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof (NH_4NO_3) en met een kaliumgehalte, gemeten als kaliumoxide (K_2O), van 5 %, waarbij het kalium aanwezig is in de vorm van kaliumchloride (KCl), noodzakelijk. Deze nationale bepalingen wijken voor EG-meststoffen van het NK-type af van de bepalingen van Richtlijn 76/116/EEG.
- (22) De Franse autoriteiten hebben in een betoog uiteengezet waarom zij deze bepalingen willen invoeren. Zij zijn van mening dat Frankrijk zich ten aanzien van NK-meststoffen in een positie bevindt waardoor zij zich kan beroepen op een mogelijke afwijking als bedoeld in artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag. Dit betoog wordt hieronder kort samengevat.
- (23) Om te beginnen wijzen de Franse autoriteiten erop dat Richtlijn 76/116/EEG weliswaar EG-meststoffen van het NK-type definieert, maar niet specificeert in welke vorm kalium erin kan zijn opgenomen. Hieruit leiden zij af dat het niet is verboden EG-meststoffen van het NK-type te vervaardigen door het mechanisch mengen van een enkelvoudige meststof op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte of zelfs zuiver ammoniumnitraat, d.w.z. een product waarvan het gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof meer dan 28 gewichtspercenten bedraagt, en een kaliumzout, namelijk kaliumchloride.
- (24) De Franse autoriteiten herinneren er vervolgens aan dat sinds 1995 ingevolge een hele reeks verordeningen van de Raad⁽⁹⁾ antidumpingrechten op de invoer van enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte van oorsprong uit Rusland, Oekraïne en Polen zijn ingesteld. Zij wijzen erop dat bepaalde door deze maatregel getroffen producenten toen hebben bedacht meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte te mengen met kaliumchloride om er zo voor te zorgen dat het kaliumgehalte van dit mengsel, gemeten als kaliumoxide, ten minste 5 % bedraagt. De Franse autoriteiten vestigen er de aandacht op dat als het kaliumgehalte van het mengsel minder dan 5 % bedraagt, het product niet meer als een EG-meststof van het NK-type kan worden beschouwd, maar moet worden gezien als een enkelvoudige meststof op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, waarover antidumpingrechten moeten worden betaald⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ Document van de Raad nr. 12179/02.

⁽⁸⁾ Na de kennisgeving heeft Frankrijk de beoogde maatregelen goedgekeurd en bekendgemaakt. Deze maatregel wordt in een aparte procedure behandeld.

⁽⁹⁾ De eerste van deze verordeningen is Verordening (EG) nr. 2022/95 (PB L 198 van 23.8.1995, blz. 1), waarbij een antidumpingrecht voor ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland werd ingesteld. Momenteel zijn van kracht Verordening (EG) nr. 132/2001 (PB L 23 van 25.1.2001, blz. 1), waarbij een antidumpingrecht voor ammoniumnitraat van oorsprong uit Polen en Oekraïne werd ingesteld, en Verordening (EG) nr. 658/2002 (PB L 102 van 18.4.2002, blz. 1), waarbij een antidumpingrecht voor ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland werd ingesteld.

⁽¹⁰⁾ Zie bladzijde 2 van het Franse betoog.

- (25) Volgens de Franse autoriteiten hebben deze NK-meststoffen, in theorie mengsels van enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte en kaliumchloride, op deze manier twee kenmerken: er hoeven geen antidumpingrechten over te worden betaald en ze zijn niet onderworpen aan de eisen van Richtlijn 80/876/EEG. Volgens de Franse autoriteiten vloeit hieruit voort dat het niet verboden is deze enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte te vervangen door een product dat niet met Richtlijn 80/876/EEG in overeenstemming is of zelfs door zuiver ammoniumnitraat, ook technisch ammoniumnitraat genaamd, dat gebruikt wordt voor de vervaardiging van industriële explosieven.
- (26) De Franse autoriteiten hebben deze meststoffen vanuit een dubbele optiek bestudeerd: enerzijds hun theoretische en werkelijke overeenstemming met de door de communautaire wetgeving gestelde eisen, teneinde vast te stellen of het bij deze NK-mengmeststoffen werkelijk om EG-meststoffen gaat, en anderzijds hun eventuele gevaarlijkheid; hiertoe worden door het directoraat-generaal Mededinging, consumentenzaken en fraudebestrijding (DGCCRF — Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes) ⁽¹¹⁾ monsters genomen van ingevoerde partijen.
- (27) Gezien het resultaat van deze analyses ⁽¹²⁾ stelden de Franse autoriteiten zich vragen over de gefundeerdheid van de aanduiding „EG-meststof 32-0-5”, waaronder deze producten in de handel worden gebracht. Sommige partijen van deze NK-meststoffen arriveren met de aanduiding „EG-meststof 33-0-5”. De Franse autoriteiten zijn van oordeel dat het werkelijke stikstofgehalte van deze meststoffen nooit de vermelde waarde kan hebben, want zelfs met een tolerantie van $\pm 1,1$ %, die ingevolge artikel 8, lid 3, van Richtlijn 76/116/EEG niet stelselmatig mag worden uitgebuit, zou het minimale stikstofgehalte van deze meststof 35,449 % moeten bedragen. Zij leiden hieruit af dat deze producten nauwelijks aan de vermelde nutriëntengehalten beantwoorden.
- (28) Vervolgens hebben de Franse autoriteiten de mogelijke gevaarlijkheid van deze NK-meststoffen onderzocht. Afgezien van de verschillen tussen het vermelde en het werkelijke nutriëntengehalte rees de vraag welke gevaren deze producten in zich bergen, met name voor het

milieu en het arbeidsmilieu, een vraagstuk dat in Richtlijn 76/116/EEG niet wordt behandeld. Na de ramp in Toulouse en gezien het feit dat er kaliumchloride aan het ammoniumnitraat wordt toegevoegd, vroegen de Franse autoriteiten zich af of een dergelijk product niet gevaarlijk kan zijn ⁽¹³⁾.

- (29) Volgens de Franse autoriteiten kunnen NK-meststoffen net als bepaalde enkelvoudige stikstofhoudende meststoffen zwakke explosieve eigenschappen hebben. Dit gevaar doet zich alleen voor bij meststoffen met een vrij hoog ammoniumnitraatgehalte ⁽¹⁴⁾. Volgens de Franse autoriteiten bestaat er bij deze NK-meststoffen met een hoog ammoniumnitraatgehalte dus een ontploffingsgevaar, dat weliswaar niet groot is, maar des te reëler daar het kalium aanwezig is in de vorm van kaliumchloride ⁽¹⁵⁾.
- (30) In verband hiermee voeren de Franse autoriteiten de volgende argumenten aan:
- het is bekend dat chloor een sensibilisator voor de ontleding van ammoniumnitraat is, wat ook verklaart dat volgens punt 5 van bijlage I van Richtlijn 80/876/EEG het chloorgehalte van enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte niet meer dan 0,02 gewichtspercenten mag bedragen;
 - de Commissie voor explosieven (commission des substances explosives) ⁽¹⁶⁾, waaraan dit vraagstuk in 2001 werd voorgelegd, heeft een aanbeveling ⁽¹⁷⁾ gedaan, waarin zij als „soms explosief” aanmerkt, NK-meststoffen die meer dan 90 % ammoniumnitraat bevatten, wat overeenkomt met een totaal stikstofgehalte van meer dan 28 %, en een hoog chloorgehalte in de vorm van kaliumchloride ⁽¹⁸⁾;
 - deze mengsels van kaliumchloride en ammoniumnitraat kunnen uit zichzelf warmer worden, wat in het algemeen niet van invloed is op de veiligheid ⁽¹⁹⁾;
 - het chloor kan evenwel als katalysator gaan werken, waardoor een versnelling van de reactie optreedt en er een zichzelf in stand houdende decompositie volgt waarbij giftige dampen vrijkomen die een niet te onderschatten risico vormen ⁽²⁰⁾, aangezien deze mengsels grote hoeveelheden ammoniumnitraat bevatten.

⁽¹¹⁾ Deze dienst is er onder meer mee belast zich ervan te vergewissen dat de in de handel gebrachte producten in overeenstemming zijn met de geldende wetgeving.

⁽¹²⁾ In 2000 en 2001 heeft het DGCCRF in zijn laboratorium in Bordeaux 126 meststofmonsters onderzocht. Het ging hierbij om „NK-meststoffen 32-0-5” (benaming waaronder verreweg de meeste van deze NK-meststoffen worden ingevoerd). Van deze 126 monsters hadden er slechts drie het door de importeur genoemde stikstof- en kaliumgehalte, ook al werd er rekening gehouden met de door Richtlijn 76/116/EEG vastgestelde toleranties. Het stikstofgehalte lag tussen 24,10 % en 33 % (gemiddeld 29,94 %) met een standaardafwijking van 1,413 %, terwijl het kaliumgehalte tussen 3,3 % en 21,3 % lag (gemiddeld 7,24 %) met een standaardafwijking van 2,714 %. Bij 13 van de 126 monsters bedroeg het kaliumgehalte minder dan 5 %, het vereiste minimumgehalte voor EG-meststoffen van het NK-type.

⁽¹³⁾ Zie bladzijde 8 van het Franse betoog.

⁽¹⁴⁾ Zie Louis Médard „Les explosifs occasionnels”, Techniques et documentation, 1979, blz. 664. Zie overweging 34 van deze beschikking.

⁽¹⁵⁾ Zie bladzijde 8 van het Franse betoog.

⁽¹⁶⁾ Deze commissie is in 1961 per decreet opgericht. Zij bestaat uit vertegenwoordigers van de betrokken overheidsdiensten en personen die zijn aangewezen wegens hun competentie op het gebied van explosieven. Een van haar taken is de opstelling van adviezen of aanbevelingen over alle vraagstukken inzake explosieven die haar door de minister van Industrie worden voorgelegd.

⁽¹⁷⁾ De tekst van de aanbeveling van de Commissie voor explosieven is als bijlage aan het Franse betoog gehecht.

⁽¹⁸⁾ Zie bladzijde 9 van het Franse betoog.

⁽¹⁹⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 665.

⁽²⁰⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 664.

Dit explosie- en ontledingsrisico verklaart volgens de Franse autoriteiten de voorzorgen die bij het vervoer van NK-meststoffen over land of over zee worden genomen; deze zijn strikter dan bij enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte.

- (31) De Franse autoriteiten wijzen in dit verband op artikel 1, lid 3, van Richtlijn 80/876/EEG inzake enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, waarin wordt bepaald dat anorganische additieven of inerte stoffen — met uitzondering van die welke in lid 2 worden genoemd — die bij de samenstelling van de meststof worden gebruikt, de temperatuurgevoeligheid en het detonatievermogen niet mogen verhogen. Volgens de Franse autoriteiten kan kaliumchloride niet als inerte stof ten opzichte van ammoniumnitraat worden beschouwd nu men weet dat vermenging van ammoniumnitraat en kaliumchloride onder bepaalde omstandigheden tot een exothermische reactie kan leiden, die een zichzelf in stand houdende decompositie tot gevolg kan hebben. De Franse autoriteiten leiden hieruit af dat deze in Frankrijk in de handel gebrachte producten weliswaar ontegenzeggelijk EG-meststoffen zijn, althans wanneer ze conform zijn, maar het zijn ook NK-meststoffen, samengestelde meststoffen dus, met een gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof van meer dan 28 % en een opgegeven chloridegehalte van 3,78 %. ⁽²¹⁾.

- (32) Ook wijzen de Franse autoriteiten erop dat het gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof van deze NK-meststoffen significant hoger is dan dat wat in de tot nu toe in de handel gebrachte NK-meststoffen werd aangetroffen. Zij zijn van mening dat men wegens het gebrek aan kennis over deze meststoffen, die ten tijde van de vaststelling van Richtlijn 76/116/EEG nog niet bestonden, en de ervaringen die zijn opgedaan sedert het midden van de jaren vijftig, toen het gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof van samengestelde meststoffen aanzienlijk toenam, de nodige voorzichtigheid moet betrachten. Zo vinden de Franse autoriteiten dat het chloorgehalte van deze enkelvoudige meststoffen minder dan 0,02 gewichtspercent moet bedragen en het daarom normaal lijkt deze bovengrens voor het chloorgehalte ook voor NK-meststoffen aan te houden ⁽²²⁾.

- (33) In het kader van bovengenoemde procedure ⁽²³⁾ hebben de Franse autoriteiten enkele aanvullende opmerkingen ten aanzien van de kennisgeving uit hoofde van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag gemaakt. De Commissie heeft hier in het kader van haar beoordeling rekening mee gehouden. De Franse autoriteiten zijn van mening dat artikel L.255-1 van de Code rural, die is ingevoegd bij wet 79-595 van 13 juli 1979 betreffende de organisatie van de controle op meststoffen hen de mogelijkheid biedt het in de handel brengen van NK-meststoffen met de vermelding „EG-meststof” te verbieden. Hoewel zij erkennen dat Richtlijn 76/116/EEG ontegenzeggelijk

harmonisatiemaatregelen bevat over met name de samenstelling, identificatie, etikettering en verpakking van de meststoffen, bevat de richtlijn volgens hen thans geen enkele bepaling over de intrinsieke veiligheid van samengestelde meststoffen met de vermelding „EG-meststof”. Uit bepaalde reclameteksten ⁽²⁴⁾ zou blijken dat het bij deze NK-meststoffen enkel om ammoniumnitraten met een hoge dosering gaat, waaraan minimale hoeveelheden kaliumchloride zijn toegevoegd om ze als NK-meststoffen in de handel te kunnen brengen. Volgens de Franse autoriteiten berust het verbod weliswaar in eerste instantie op een veiligheidsprobleem, maar is hun besluit daarnaast ook gebaseerd op door de autoriteiten verrichte controles ⁽²⁵⁾, op grond waarvan zij zich afvragen of het verbod werkelijk EG-meststoffen betreft. Gezien de verschillen die zijn geconstateerd tussen de aangegeven en de werkelijke gehalten, zijn de Franse autoriteiten van mening dat deze meststoffen niet aan de in Richtlijn 76/116/EEG beschreven kenmerken beantwoorden. Volgens hen kan men eigenlijk niet volhouden dat deze meststoffen, enkel omdat erop wordt vermeld dat het EG-meststoffen zijn, moeten profiteren van de bepaling van artikel 7 van Richtlijn 76/116/EEG over het vrije verkeer.

Nieuw wetenschappelijk bewijs voor de bescherming van het milieu en het arbeidsmilieu

- (34) Afgezien van bovenstaande argumenten hebben de Franse autoriteiten ter ondersteuning van hun verzoek bepaalde documenten verstrekt, met name hoofdstuk 25 (Meststoffen op basis van ammoniumnitraat) van het werk van Louis Médard „Les explosifs occasionnels”, Techniques et documentation, 1979, en de aanbeveling van de Commissie voor explosieven, maar zonder de aanvullende wetenschappelijke elementen die aan deze aanbeveling ten grondslag lagen. Ook verwijzen zij naar de hypothesen die zijn onderzocht in het kader van het onderzoek van de explosie bij het bedrijf AZF de Grande Paroisse in Toulouse, zonder hierbij overigens ook maar enige documentatie te verstrekken. Afgezien van enkele in hun betoog opgenomen theoretische berekeningen hebben de Franse autoriteiten geen andere documenten of inlichtingen over de gevaren van deze NK-meststoffen verstrekt.

- (35) De Franse autoriteiten voeren aan dat, omdat de in de handel gebrachte samengestelde meststoffen tot het midden van de jaren vijftig aanzienlijk minder stikstof bevatten dan de nadien gefabriceerde meststoffen, in het bijzonder in de vorm van van ammoniumnitraat afkomstige stikstof, de verschijnselen van een zichzelf in stand houdende decompositie vrijwel onbekend waren. Zij herinneren eraan dat sindsdien, vooral in het begin, de verhoging van het gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof tot spectaculaire ongevallen door de ontleding van samengestelde meststoffen heeft geleid.

⁽²¹⁾ Zie bladzijde 14 van het Franse betoog.

⁽²²⁾ Zie bladzijde 14 van het Franse betoog.

⁽²³⁾ Zie voetnoot 8 bij deze beschikking.

⁽²⁴⁾ Zie overweging 41 van deze beschikking, en met name voetnoot 32.

⁽²⁵⁾ Zie met name overweging 27 van deze beschikking en voetnoot 12.

(36) Volgens de Franse autoriteiten blijkt thans nergens uit dat zich bij de nieuwe NK-meststoffen, die behalve meer dan 80 % ammoniumnitraat of meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, ook ten minste 7,93 % kaliumchloride bevatten, niet ook complexe verschijnselen zouden kunnen voordoen die tot grote ongevallen kunnen leiden ⁽²⁶⁾. Zij zijn van oordeel dat dit des te waarschijnlijker is daar kaliumchloride geen inerte stof ten opzichte van ammoniumnitraat is en dat de analyse van monsters van deze meststoffen hebben aangetoond dat er aanzienlijke verschillen zijn tussen het vermelde en het werkelijke nutriëntengehalte.

(37) Bovendien mag men volgens de Franse autoriteiten niet uit het oog verliezen dat er zich op 21 september 2001 een explosie heeft voorgedaan in het bedrijf Grande Paroisse in Toulouse, een fabrikant van technisch ammoniumnitraat en enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte. Daarbij kwamen 30 personen, waaronder 22 werknemers van het bedrijf, om het leven en leed het milieu grote schade. De explosie deed zich voor in een hangar waar niet-conforme producten met een hoog gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof werden gemengd. Het ging om ammoniumnitraten die niet als enkelvoudige meststoffen in de handel konden worden gebracht omdat ze niet aan de specificaties van Richtlijn 80/876/EEG of aan de Franse norm NF U 42-001 voldeden, en om technische ammoniumnitraten die niet aan de door de cliënten vastgestelde specificaties voldeden ⁽²⁷⁾. De Franse autoriteiten merken op dat niet ver van de plaats van de explosie een grote voorraad enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte enkel materiële schade leed (opengescheurde en verspreide zakken) maar dat het product zelf intact was gebleven.

(38) De Franse autoriteiten delen mede dat de oorzaken van deze explosie tot nu toe niet bekend zijn en dat nog geen enkele hypothese over de oorzaken van de explosie definitief verworpen is ⁽²⁸⁾. Zo kan de ramp mogelijk zijn veroorzaakt doordat per ongeluk gechlorideerde afval in een hangar met ammoniumnitraat werden gebracht. De Franse autoriteiten vinden het daarom verstandig om overeenkomstig het voorzorgsbeginsel maatregelen te nemen om te verhinderen dat NK-meststoffen in de handel worden gebracht die bestaan uit mengsels van grote hoeveelheden ammoniumnitraat of enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte en stoffen die de temperatuurgevoeligheid en het detonatievermogen van het ammoniumnitraat verhogen ⁽²⁹⁾. Zij benadrukken dat kalium weliswaar als kaliumoxide wordt gemeten, maar in werkelijkheid aanwezig is in de vorm van een zout, kaliumchloride,

terwijl bekend is dat kaliumchloride ten opzichte van ammoniumnitraat niet inert is.

Specifieke kenmerken van het probleem

- (39) De Franse autoriteiten zijn van oordeel dat de Franse markt voor enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte door zijn omvang bijzondere kenmerken heeft, wanneer deze markt wordt vergeleken met die van de andere lidstaten van de Europese Unie. Het aandeel van de Franse markt bedraagt namelijk 40 % van de totale markt van de Europese Unie voor dit meststofftype. Deze meststoffen worden grotendeels ingevoerd; het aandeel van de invoer uit niet-EU-landen bedraagt 23,4 % ⁽³⁰⁾.
- (40) De Franse autoriteiten stellen de laatste jaren een sterke groei vast van de invoer van NK-meststoffen waarvan het vermelde gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof meer dan 28 % bedraagt en het vermelde kaliumgehalte, dat aanwezig is in de vorm van kaliumchloride, maar gemeten wordt als kaliumoxide, 5 %. Volgens de door de Franse autoriteiten verstrekte cijfers luiden de invoercijfers voor deze producten: voor het landbouwjaraar 1997-1998 0 t, voor het landbouwjaraar 1998-1999 20 000 t, voor het landbouwjaraar 1999-2000 40 000 t en voor het landbouwjaraar 2000-2001 88 000 t; in het kalenderjaar 2001 alleen al werd 76 000 t in Franse havens gelost.
- (41) De Franse autoriteiten wijzen erop dat deze NK-meststoffen kort na de invoering van de antidumpingrechten op de invoer van ammoniumnitraat in Frankrijk in de handel zijn opgedoken ⁽³¹⁾. Zoals ook blijkt uit de reclame van enkele importeurs van meststoffen op basis van ammoniumnitraat uit Rusland ⁽³²⁾, gebeurde dit om de antidumpingrechten te omzeilen. Volgens de Franse autoriteiten beschouwt de gespecialiseerde pers ⁽³³⁾, die toch een afspiegeling van de markt is, dit product eerder als een variant van een enkelvoudige meststof op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte dan als een samengestelde NK-meststof ⁽³⁴⁾.

5. Algemene informatie over de mogelijke gevaren van samengestelde meststoffen met een hoog stikstofgehalte (NPK-meststoffen)

- (42) Onderstaande informatie is afkomstig uit hoofdstuk 25 (Meststoffen op basis van ammoniumnitraat) van het werk van Louis Médard „Les explosifs occasionnels”, Techniques et documentation, 1979, dat de Franse autoriteiten ter ondersteuning van hun verzoek om een afwijking als bijlage bij hun betoog hebben gevoegd ⁽³⁵⁾.

⁽³⁰⁾ Zie bladzijde 3 van het Franse betoog.

⁽³¹⁾ Zie overweging 24 van deze beschikking.

⁽³²⁾ De Franse autoriteiten hebben als bijlage een website met aanbiedingen van WCIB — France Appro Fertilizer and Pesticide World Market geleverd, die de volgende aanbieding hebben: „NPK-mengmeststoffen met de standaardformule 32-00-05, op basis van ammoniumnitraat 34,5 % waaraan P of K is toegevoegd om geen antidumpingrechten te hoeven betalen.”

⁽³³⁾ De Franse autoriteiten verwijzen naar de volgende publicaties: „The FMB fertilizer Europe Report” van 16 februari 2000, blz. 2; „Fertilizer Europe” van 22 januari 2001, blz. 2 en „FMB Consultants” van 11 januari 2002, blz. 2.

⁽³⁴⁾ Zie bladzijde 4 van het Franse betoog.

⁽³⁵⁾ Dit werk is een synthese van de terzake uitgevoerde werkzaamheden. In zijn uiteenzetting gebruikt Louis Médard „NPK-meststoffen” als generieke term, d.w.z. voor alle typen samengestelde meststoffen, zodat NK-meststoffen een subcategorie van de NPK-meststoffen vormen.

⁽²⁶⁾ Zie bladzijde 15 van het Franse betoog. De Franse autoriteiten verwijzen hier naar Louis Médard, op. cit., blz. 666.

⁽²⁷⁾ Zie bladzijde 15 van het Franse betoog.

⁽²⁸⁾ Zie bladzijde 15 van het Franse betoog.

⁽²⁹⁾ Zie bladzijden 15 en 16 van het Franse betoog.

Aard van de mogelijke gevaren van NPK-meststoffen

- (43) Volgens Louis Médard bevatten bijna alle vaste NPK-meststoffen ammoniumnitraat. Naargelang hun samenstelling, en in mindere mate hun structuur, kunnen zich de volgende gevaren voordoen:
- Meststoffen met een vrij hoog ammoniumnitraatgehalte kunnen, net als bepaalde enkelvoudige stikstofmeststoffen, zwakke explosieve eigenschappen hebben.
 - Bepaalde NPK-meststoffen kunnen, net als warme oplossingen van NO_3NH_4 , overgaan tot een nitraatdecompositie, als de temperatuur maar hoog genoeg is; het gaat om een autokatalytische reactie, die, wanneer deze eenmaal op gang is gekomen, zich tot alle aanwezige voorraden uitbreidt. Chloriden bevorderen deze decompositie.
 - Bij veel soorten ammoniumnitraat en chloride bevattende meststoffen kan een speciaal type deflagratie ontstaan als men ergens in de massa voldoende warmte toevoert. Deze deflagratie plant zich vervolgens zeer langzaam voort. Men spreekt ook van een zichzelf in stand houdende decompositie (smeulen). Door de katalytische reactie van de in de meststof aanwezige chloride-ionen kan deze decompositie gemakkelijk op gang worden gebracht.
 - Sommige meststoffen kunnen tijdens de opslag spontaan wel 40° warmer worden dan normaal, en als de temperatuur hoog genoeg wordt, kan deze de onder het tweede streepje genoemde nitraatdecompositie op gang brengen ⁽³⁶⁾.

Spontane verwarming van NPK-meststoffen

- (44) Spontane verwarming met $20\text{--}30^\circ$ kan zich met name voordoen in aanwezigheid van organische stoffen, zoals in fosfaatlagen, wanneer de meststoffen in grote hopen worden opgeslagen. Een dergelijke verwarming van meststoffen die organische stoffen bevatten, mag niet worden verward met de zeer bescheiden verwarming, met ongeveer 10° , die bij bepaalde samengestelde meststoffen zonder organisch materiaal kan worden waargenomen. Deze geringe verwarming ontstaat door de vorming van nieuwe zouten als gevolg van de herschikking van anionen en kationen en is niet van invloed op de veiligheid ⁽³⁷⁾.

Eigenschappen van smeulende NPK-meststoffen

- (45) NPK-meststoffen die zowel chloride als ammoniumnitraat (dan wel zouten met nitraat- en ammoniumionen, zoals KNO_3 en NH_4Cl) bevatten, kunnen gaan smeulen. Overigens is kalium in de meeste NPK-meststoffen aanwezig in de vorm van kaliumchloride, maar ook een ander op basis van kaliumchloride verkregen en onvoldoende gezuiverd kaliumzout kan chloride-ionen bevatten. $0,5\%$ chloride in een meststof is voldoende om een dergelijke decompositie te veroorzaken. De voortplanting van de decompositie wordt begunstigd wanneer zich een groot vast residu („skelet”) kan vormen. Daarom zijn meststoffen met bicalciumfosfaat

eerder geneigd te gaan smeulen dan die met ammoniumfosfaat.

- (46) In meststoffen die onder atmosferische druk als bulkgoed worden opgeslagen, heeft het smeulen onder meer de volgende eigenschappen:
1. Het smeulen begint, na een inductieperiode, doordat de meststoffen op een bepaalde plaats worden verwarmd. De temperatuur die hiervoor nodig is hangt af van het type meststof. Bij een warmtebron met een lage temperatuur ($120\text{--}160^\circ$) moet deze al gedurende langere tijd, soms wel een paar uur, werkzaam zijn, wil de decompositie zich voortplanten. Er moet in het algemeen al een aanzienlijke hoeveelheid meststof worden verwarmd; als het oppervlak te klein is, is de decompositie van de meststof ontoereikend om zich tot buiten het verwarmde gebied voort te planten.
 2. De voortplantingssnelheid van de deflagratie waarvan bij het smeulen van NPK-meststoffen sprake is, loopt uiteen van $3\text{--}150\text{ cm/uur}$.
 3. Het temperatuurprofiel aan de voorzijde van de deflagratie (dikte ongeveer 10 cm) laat een gebied zien (vaak $2\text{--}3\text{ cm}$) waar het product wordt voorverwarmd tot $120\text{--}135^\circ$, gevolgd door een gebied waar de temperatuur snel stijgt (100° per mm of meer) tot een zeker maximum, waarna de temperatuur weer langzaam daalt.
 4. Bepaalde sporenelementen, en met name koper, hebben een opmerkelijk katalytisch effect ⁽³⁸⁾.
 5. Wanneer de meststof met zwavel vervuild is, wordt de decompositie van NPK-meststoffen door smeulen vergemakkelijkt ⁽³⁹⁾.

Gevaren van deflagratie van NPK-meststoffen

- (47) De voortplantingssnelheid van een onbeperkte deflagratie van de NPK-meststoffen waarbij dit verschijnsel zich kan voordoen, is nog altijd erg gering ($100\text{--}1000$ keer minder dan die van de gebruikelijke pyrotechnische verbindingen). Het verschijnsel heeft dan ook geen destructieve mechanische gevolgen. De bij het smeulen van NPK-meststoffen ontstane schade is vooral het

⁽³⁶⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 663-664.

⁽³⁷⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 664-665.

⁽³⁸⁾ Bij meststoffen die zonder koper niet kunnen smeulen, kan deflagratie zich bij aanwezigheid van $0,01\text{--}0,03\%$ koper met $6\text{--}10\text{ cm/uur}$ voortplanten. Een meststof met $0,3\%$ koper kan een voortplantingssnelheid van $50\text{--}100\text{ cm/uur}$ bereiken. Daarom kan men zich afvragen of het wel verstandig is koper aan NPK-meststoffen toe te voegen, tenzij deze praktisch chloorvrij zijn. Zie Louis Médard, op. cit., blz. 669.

⁽³⁹⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 667-669.

gevolg van de in de stof bereikte temperatuur. Deze is hoog genoeg om hout te laten verkolen. De ontstane gassen zijn niet opmerkelijk oxidatief en kunnen de ontwikkeling van een brand dan ook niet versnellen ⁽⁴⁰⁾.

Voorkomen van decompositie van NPK-meststoffen

- (48) Volgens Louis Médard moet bij de opslag van meststoffen vooral worden vermeden dat de decompositie kan beginnen. Uit zijn analyse van ongevallen ⁽⁴¹⁾ is gebleken dat de voornaamste oorzaken van decompositie zijn: een brandende gloeilamp die in contact blijft met de meststof; het feit dat de meststof in contact blijft met een warm voorwerp tijdens of na een reparatie waarbij vuur is gebruikt; het gebruik van kapotte elektrische apparaten waardoor warme punten met de meststof in contact kunnen komen; de aanwezigheid van leidingen met warme vloeistoffen die door de ruimte of het scheepsrui lopen waar de meststof ligt opgeslagen.
- (49) Bij opslag en vervoer moet er dus voor worden gezorgd dat de meststof niet door een van de genoemde oorzaken wordt verwarmd, en ook dat stoffen die een brand kunnen veroorzaken niet in de buurt van de meststof komen. Het risico houdt namelijk in mindere mate verband met de hoeveelheid brandstof als wel met de nabijheid ervan bij de meststof. Ook moet worden vermeden dat er stoffen in de nabijheid van de meststoffen komen die gevaarlijk kunnen reageren of waarvan men de samenstelling niet goed kent. Ten slotte moet het absoluut verboden zijn explosieven naar binnen te brengen ⁽⁴²⁾.

II. PROCEDURE

- (50) Bij schrijven van 12 juni 2002, dat op 19 juni 2002 ter kennis van de Commissie werd gebracht, stelde de permanente vertegenwoordiging van Frankrijk bij de Europese Unie de Commissie er overeenkomstig artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag van in kennis dat Frankrijk voornemens was nationale bepalingen betreffende bepaalde chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte in te voeren die verder gaan dan de maatregelen van Richtlijn 76/116/EEG.
- (51) Hiertoe hebben de Franse autoriteiten een ontwerpbesluit aangemeld, waarbij de invoer en het in de handel brengen van chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte wordt verboden. Dit ontwerpbesluit ging vergezeld van een ontwerp-circulaire over het inert maken van die meststoffen en van een betoog ter motivering en ondersteuning van het verzoek om een afwijking.
- (52) Bij schrijven van 31 juli 2002 heeft de Commissie de Franse autoriteiten meegedeeld dat zij de kennisgeving overeenkomstig artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag had ontvangen en dat de in artikel 95, lid 6, bedoelde periode van zes maanden voor het onderzoek van deze

kennisgeving inging op 20 juni 2002, dat wil zeggen de dag volgende op de datum van ontvangst van de kennisgeving.

- (53) Bij schrijven van 2 augustus 2002 heeft de Commissie de andere lidstaten in kennis gesteld van het uit de Franse Republiek ontvangen verzoek. De Commissie heeft ook een mededeling over het verzoek bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽⁴³⁾, teneinde andere belanghebbenden in kennis te stellen van het ontwerp van de nationale maatregelen die Frankrijk beoogde in te voeren ⁽⁴⁴⁾.

III. JURIDISCHE ANALYSE

1. Beoordeling van de ontvankelijkheid

- (54) Met de kennisgeving van 19 juni 2002 beogen de Franse autoriteiten toestemming te verkrijgen voor de invoering van nationale bepalingen die onverenigbaar zijn met Richtlijn 76/116/EEG, een maatregel betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten met het oog op de totstandbrenging en de werking van de interne markt.
- (55) Artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag luidt als volgt: „Wanneer een lidstaat het na het nemen van een harmonisatiemaatregel door de Raad of de Commissie noodzakelijk acht, nationale bepalingen te treffen die gebaseerd zijn op nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu vanwege een specifiek probleem dat zich in de lidstaat heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen, stelt hij de Commissie (...) in kennis van de voorgenomen bepalingen en de redenen voor het vaststellen ervan.”
- (56) Richtlijn 76/116/EEG heeft betrekking op meststoffen met de vermelding „EG-meststof”. Sommige meststofftypen, zoals organische mest, vallen momenteel nog onder de nationale regelingen en niet onder Richtlijn 76/116/EEG. Bij deze richtlijn zijn op communautair niveau de voorschriften voor de in bijlage I bij deze richtlijn opgenomen meststoffen geharmoniseerd. Op alle in bijlage I bij Richtlijn 76/116/EEG opgenomen EG-meststoffen zijn dus uitsluitend de bepalingen van die richtlijn van toepassing, met name ten aanzien van hun aanduiding, afbakening, samenstelling, etikettering en verpakking. Deze meststoffen moeten derhalve, wanneer ze in overeenstemming zijn met de eisen van Richtlijn 76/116/EEG, van de clausule inzake het vrije verkeer kunnen profiteren. Alleen enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte moeten, om als meststof in de handel te mogen worden gebracht, bovendien in overeenstemming zijn met de aanvullende communautaire voorschriften van Richtlijn 80/876/EEG.

⁽⁴⁰⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 673.

⁽⁴¹⁾ In zijn werk gaat Louis Médard in op de eerste ongevallen als gevolg van de zichzelf in stand houdende decompositie van NPK-meststoffen, waarna hij tot de conclusie komt dat deze ongevallen aantonen dat er veel typen NPK-meststoffen zijn die gemakkelijk kunnen gaan smeulen. Zie Louis Médard, op. cit., blz. 666-667.

⁽⁴²⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 674-675.

⁽⁴³⁾ PB C 188 van 8.8.2002, blz. 3.

⁽⁴⁴⁾ Intussen heeft Frankrijk de aangemelde maatregelen in zijn nationale recht opgenomen, zonder een beschikking van de Commissie over zijn verzoek af te wachten. De Commissie onderzoekt deze situatie in een afzonderlijke procedure.

- (57) Bij vergelijking van de bepalingen van Richtlijn 76/116/EEG en de aangemelde nationale bepalingen blijken deze in de volgende opzichten stringenter te zijn dan die van de richtlijn:
1. De invoer en het in Frankrijk in de handel brengen van en de handel in NK-meststoffen waarvan het gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof hoger is dan 28 % en het chloorgehalte hoger is dan 0,02 %, is verboden;
 2. NK-meststoffen waarvan het gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof hoger is dan 28 % en het chloorgehalte hoger dan 0,02 %, worden onverwijld uit de handel genomen.
- (58) Zoals door artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag wordt verlangd, heeft Frankrijk de Commissie kennis gegeven van de tekst van de bepalingen die verder gaan dan die waarin Richtlijn 76/116/EEG voorziet, en bij het verzoek een toelichting gevoegd van de redenen die volgens Frankrijk de invoering van die bepalingen rechtvaardigen.
- (59) De door Frankrijk ingediende kennisgeving om goedkeuring te verkrijgen voor de invoering van nationale bepalingen die afwijken van de bepalingen van Richtlijn 76/116/EEG, dient daarom ingevolge artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag als ontvankelijk te worden beschouwd.

2. Inhoudelijke beoordeling

- (60) Ingevolge artikel 95 van het EG-Verdrag moet de Commissie nagaan of aan alle voorwaarden is voldaan die een lidstaat in staat stellen een beroep te doen op de in dit artikel opgenomen uitzonderingsmogelijkheden.
- (61) De Commissie moet derhalve beoordelen of aan de voorwaarden van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag is voldaan. Dit artikel bepaalt dat, wanneer een lidstaat het noodzakelijk acht nationale bepalingen te treffen die afwijken van een harmonisatiemaatregel, hij dit moet doen:
- a) op grond van nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu;
 - b) vanwege een specifiek probleem dat zich in die lidstaat heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen.
- (62) Bovendien keurt de Commissie, overeenkomstig artikel 95, lid 6, van het EG-Verdrag, de betrokken nationale bepalingen goed of wijst zij die af nadat zij heeft nagegaan of die bepalingen al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapt beperking van de handel tussen de lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.
- 2.1. Evaluatie van het standpunt van Frankrijk*
- (63) Om te beginnen herinnert de Commissie eraan dat het bij de in artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag bedoelde nationale maatregelen gaat om maatregelen waarbij nieuwe eisen worden gesteld die zijn gebaseerd op de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu vanwege een specifiek probleem dat zich in de lidstaat heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen.
- (64) Bij het onderzoek van de aangemelde nationale maatregelen en de beoordeling van de door de lidstaat aangevoerde redenen stond de communautaire harmonisatiemaatregel waarvan de nationale maatregelen afwijken, in casu de bepalingen van Richtlijn 76/116/EEG over NK-meststoffen met de aanduiding „EG-meststof” centraal, althans voorzover het ontwerp-besluit aanvullende eisen — met name ten aanzien van hun samenstelling — voor het in de handel brengen van EG-meststoffen van het NK-type bevat, zoals het maximale stikstof- en chloorgehalte. Richtlijn 76/116/EEG stelt namelijk geen maximum aan het stikstof-, kalium- of chloorgehalte van NK-meststoffen. In bijlage I wordt enkel gezegd dat de aanduiding „chloridearm” alleen mag worden gebruikt wanneer het chloridegehalte niet hoger is dan 2 % en dat het chloridegehalte mag worden aangegeven. Hieruit blijkt duidelijk dat NK-meststoffen een chloorgehalte van meer dan 2 % mogen hebben. De aangemelde nationale maatregelen, waarbij NK-meststoffen met een gehalte aan van ammoniumnitraat afkomstige stikstof van meer dan 28 % en met een chloorgehalte van meer dan 0,02 % worden verboden, gaan dan ook verder dan de communautaire bepalingen.
- (65) Het uitgangspunt is dus de overeenstemming van de in het ontwerp-besluit bedoelde NK-meststoffen met de eisen van Richtlijn 76/116/EEG, aangezien de aanduiding „EG-meststof” alleen mag worden gebruikt voor meststoffen die behoren tot een van de in bijlage I opgenomen typen meststoffen en die voldoen aan de in die richtlijn en de bijlagen I tot en met III bij die richtlijn gestelde eisen. De lidstaten kunnen alle passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de aanduiding „EG-meststof” alleen kan worden gebruikt voor meststoffen die tot een van de in bijlage I genoemde typen meststoffen behoren en die aan de eisen van de richtlijn voldoen. Verder zegt artikel 8 van de richtlijn uitdrukkelijk dat de lidstaten moeten controleren of EG-meststoffen aan de bepalingen van de richtlijn voldoen⁽⁴⁵⁾. De Commissie ontkent dus niet dat de lidstaten de mogelijkheid hebben maatregelen te nemen ten aanzien van meststoffen die niet aan de eisen van Richtlijn 76/116/EEG voldoen, maar meststoffen met een totaal nutriëntengehalte (N + K₂O) van meer dan 18 gewichtspercenten, een stikstofgehalte van meer dan 3 % en een kaliumgehalte van meer dan 5 % beantwoorden wel aan de definitie van EG-meststoffen van het NK-type in Richtlijn 76/116/EEG die overeenkomstig artikel 7 van die richtlijn in het vrije verkeer mogen worden gebracht, althans voorzover ze aan de eisen van die richtlijn voldoen.

⁽⁴⁵⁾ Zie overweging 7 van deze beschikking.

- (66) Ook moet worden gewezen op vaste rechtspraak van het Hof van Justitie, namelijk dat de voorwaarden voor toelaatbaarheid van een afwijking van de basisregels van het Gemeenschapsrecht restrictief moeten worden uitgelegd. Omdat de desbetreffende bepaling een uitzondering vormt op de beginselen van de uniforme toepassing van het Gemeenschapsrecht en de eenheid van de markt, moet artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag, zoals alle bepalingen die een afwijking toestaan, zodanig worden geïnterpreteerd dat de draagwijdte niet mag worden uitgebreid tot gevallen die verder gaan dan die welke formeel zijn voorzien. Artikel 95 moet dan ook restrictief worden uitgelegd en mag ten aanzien van alle aangevoerde motieven alleen onder stringente voorwaarden worden toegepast.

2.1.1. Bewijslast

- (67) Binnen de in artikel 95, lid 6, van het EG-Verdrag genoemde termijn moet de Commissie nagaan of het ontwerp van nationale maatregelen waarvan krachtens artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag kennisgeving is gedaan, gerechtvaardigd is, waarbij zij moet uitgaan van de door de lidstaat aangevoerde „redenen”. Volgens het Verdrag moet de lidstaat die het verzoek indient, dus aantonen dat de maatregelen gerechtvaardigd zijn. Gezien de procedurele regeling van artikel 95 van het EG-Verdrag en met name de strikte termijn waarbinnen een beschikking moet worden gegeven, moet de Commissie zich gewoonlijk beperken tot een onderzoek van de relevantie van de gegevens die worden aangedragen door de lidstaat die het verzoek indient, zonder zelf te zoeken naar een mogelijke rechtvaardiging.

2.1.2. Nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het werkmilieu vanwege een specifiek probleem dat zich in Frankrijk heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen

- (68) De Franse autoriteiten zijn van mening dat uit de verstrekte toelichting ⁽⁴⁶⁾ blijkt dat deze meststoffen pas sinds kort in Frankrijk in de handel worden gebracht en dat het, omdat de Franse markt specifiek is, een specifiek Frans probleem betreft, dat zich heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel was genomen ⁽⁴⁷⁾.
- (69) De Franse autoriteiten voeren aan dat Richtlijn 76/116/EEG niet zegt in welke vorm kalium in de NK-meststoffen moet zijn opgenomen, zodat ook kaliumchloride mag worden gebruikt ⁽⁴⁸⁾. Bovendien gaan zij er stilzwijgend van uit dat deze NK-meststoffen, waarbij het gaat om een mechanisch mengsel van enkelvoudige mest-

stoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte (ook „ammoniumnitraten met een hoge dosering” genoemd) waaraan kaliumchloride is toegevoegd, eerder als enkelvoudige meststof moeten worden beschouwd dan als samengestelde EG-meststof. Inderdaad staat in Richtlijn 76/116/EEG niet in welke vorm het kalium in de meststof moet zijn opgenomen, noch voor NK-meststoffen, noch voor de andere typen samengestelde meststoffen ⁽⁴⁹⁾. De richtlijn bepaalt daarentegen juist dat samengestelde meststoffen langs chemische weg of door menging verkregen producten zijn die geen organische nutriënten van dierlijke of plantaardige oorsprong bevatten ⁽⁵⁰⁾. Door mechanische menging vervaardigde samengestelde meststoffen vallen dus ook onder Richtlijn 76/116/EEG. Overigens zegt ook Louis Médard dat samengestelde meststoffen soms worden verkregen door twee of drie enkelvoudige meststoffen te mengen ⁽⁵¹⁾. De Commissie is dan ook van mening dat de in de aangemelde nationale maatregelen bedoelde NK-meststoffen, wanneer ze in overeenstemming zijn met de eisen van Richtlijn 76/116/EEG, als samengestelde EG-meststoffen van het NK-type moeten worden beschouwd en onder de communautaire wetgeving vallen.

- (70) De Franse autoriteiten wijzen op gegevens over de omvang van de Franse markt voor enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte, en op het aandeel van de invoer uit derde landen hierin. Zij lijken de opkomst en de toename van de invoer van deze NK-meststoffen dus te zien als een nieuw probleem dat specifiek voor Frankrijk is. Zij voeren aan dat deze NK-meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte door de vakpers eerder als een soort enkelvoudige meststof dan als een samengestelde meststof worden beschouwd ⁽⁵²⁾. De Commissie is van oordeel dat drie uittreksels van tijdschriftartikelen geen goed beeld van de markt kunnen geven. Bovendien blijkt bij lezing van deze uittreksels, in tegenstelling tot wat de Franse autoriteiten beweren ⁽⁵³⁾, dat deze vakpers een onderscheid maakt tussen enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat (AN) en NK- of NPK-meststoffen ⁽⁵⁴⁾. De kenmerken van de Franse markt voor enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte vormen dus geen bewijs voor het bestaan van een specifieke situatie die voor bepaalde samengestelde meststoffen afwijkende nationale maatregelen rechtvaardigen, tenzij men erkent dat het beweerde specifieke probleem enkel en alleen van economische aard is, en dus geen direct verband houdt met het doel het milieu of het werkmilieu te beschermen.

⁽⁴⁹⁾ Richtlijn 76/116/EEG geeft overigens evenmin aan in welke vorm stikstof of fosfaat in samengestelde meststoffen moet zijn opgenomen.

⁽⁵⁰⁾ Zie overweging 4 van deze beschikking.

⁽⁵¹⁾ Zie Louis Médard, op. cit., blz. 653.

⁽⁵²⁾ Zie overweging 41 van deze beschikking.

⁽⁵³⁾ Zie overweging 41 van deze beschikking.

⁽⁵⁴⁾ Zo zegt „The FMB fertilizer Europe Report” van 16 februari 2000, blz. 2, dat de handel een vrij grote hoeveelheid Russische 32-0-5-mengsels heeft geïmporteerd, maar dat de Franse douane bijzonder streng blijkt te zijn bij de controle van het product, waarbij producten met minder dan 5 % K₂O als enkelvoudige stikstofmeststof (AN) worden beschouwd, zodat hierover antidumpingrechten moeten worden betaald. „Fertilizer Europe” van 22 januari 2001, blz. 2, zegt dat het MS Aleksey Afanasjev in Muuga 1 604 ton ammoniumnitraat (AN) in grote zakken heeft geladen, alsmede 1 403 ton NK-meststoffen 32-0-5 in grote zakken.

⁽⁴⁶⁾ De in het Franse betoog opgenomen toelichting van het specifieke probleem is integraal opgenomen in de overwegingen 39 tot en met 41 van deze beschikking.

⁽⁴⁷⁾ Zie bladzijde 14 van het Franse betoog.

⁽⁴⁸⁾ Zie overweging 23 van deze beschikking.

- (71) Bovendien mag de handel in dit type NK-meststof dan wel een recent verschijnsel zijn, dat pas in opkomst is gekomen nadat de harmonisatiemaatregel was genomen, maar het is geen verschijnsel dat alleen op de Franse markt speelt. Frankrijk heeft namelijk niet bewezen dat deze meststoffen alleen voor de Franse markt zijn bestemd. Aan de hand van de door de Franse autoriteiten verstrekte gegevens kan niet worden aangetoond dat er door het in de handel brengen van deze NK-meststoffen in Frankrijk een specifieke situatie is ontstaan. Er is geen enkele aanwijzing gegeven voor het bestaan en de omvang van een dergelijk verschijnsel in de lidstaten, terwijl deze gegevens wel nodig zijn om het specifieke karakter van de door Frankrijk beschreven situatie te beoordelen. Als men de potentiële gevaren van deze meststoffen in zijn overwegingen betreft, zoals de Franse autoriteiten hebben gedaan om hun nationale maatregelen te rechtvaardigen⁽⁵⁵⁾, dan moet men ook erkennen dat het probleem in verband met het vervoer en de opslag van deze meststoffen voor alle lidstaten gelijk is en geen kenmerk kan zijn voor een specifieke situatie in Frankrijk, waarop afwijkende nationale maatregelen kunnen worden gebaseerd.
- (72) De invoering van nationale maatregelen die strenger zijn dan de communautaire norm moet worden gemotiveerd met nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu, waarbij het bij het laatste punt enkel kan gaan om niet-economische motieven die verband houden met de veiligheid, de gezondheid en de hygiëne van de werknemers.
- (73) Of wetenschappelijke gegevens nieuw zijn, moet worden beoordeeld in het licht van de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis. Artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag heeft ten doel een oplossing te vinden voor een bijzonder probleem dat zich op grond van nieuwe wetenschappelijke gegevens in een lidstaat heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen.
- (74) De lidstaat die zich op de noodzaak van een afwijking beroept, moet dus nieuwe wetenschappelijke gegevens aandragen, zoals een evaluatie van de gevaren voor het milieu of het arbeidsmilieu, wetenschappelijke informatie en studies of ander lopend onderzoek; daarbij moet rekening worden gehouden met de gevolgen van de bestaande communautaire bepalingen.
- (75) In het licht van deze overwegingen lijken de documentatie en de argumenten die de Franse autoriteiten ter ondersteuning van hun verzoek om een afwijking hebben aangedragen, geen nieuwe wetenschappelijke gegevens in de zin van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag te zijn.
- (55) Zie met name de overwegingen 4 en 7 van het ontwerp-besluit: „wanneer de producten niet op de juiste wijze worden opgeslagen of vervoerd, en met name wanneer hierdoor de opname van vocht wordt bevorderd, kan het chloor bij de omgevingstemperatuur met het ammoniumnitraat reageren en kan zich stikstoftrichloride vormen dat explosieve eigenschappen kan hebben;” „deze mengmeststoffen worden momenteel ingevoerd en in de handel gebracht zonder dat er bijzondere voorzorgsmaatregelen ten aanzien van het vervoer en de opslag worden genomen.”
- (76) Gezien het voorgaande⁽⁵⁶⁾, en met name de als bijlage bij de Franse kennisgeving gevoegde uittreksels uit het werk van Louis Médard, blijkt zonneklaar dat de handel in NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte in Frankrijk weliswaar een betrekkelijk recent verschijnsel is, maar dat de mogelijke gevaren van dergelijke typen meststoffen met een hoog stikstofgehalte en met name de zwakke explosieve eigenschappen en de zichzelf in stand houdende decompositie, al vóór de goedkeuring van Richtlijn 76/116/EEG bekend waren, wat de Franse autoriteiten overigens ook erkennen⁽⁵⁷⁾. Bovendien treedt de zichzelf in stand houdende decompositie volgens deze wetenschappelijke literatuur op bij alle typen NPK-meststoffen die zowel chloor als ammoniumnitraat bevatten, dus niet alleen bij NK-meststoffen, maar ook bij NPK- en NP-meststoffen⁽⁵⁸⁾. Ook de preventieve maatregelen zijn al enige tijd bekend; de belangrijkste is om bij de opslag van deze producten te vermijden dat de decompositie kan beginnen⁽⁵⁹⁾.
- (77) Wat de door Frankrijk genoemde aanbeveling van de Commissie voor explosieven betreft, zij opgemerkt dat deze commissie tijdens haar zittingen van 23 januari en 28 maart 2001 onderzoek heeft gedaan naar het mogelijke gevaar van NK-meststoffen die meer dan 90 % ammoniumnitraat bevatten — wat neerkomt op een totaal stikstofgehalte van meer dan 31,5 % —, alsmede een hoog gehalte aan chloor in de vorm van kaliumchloride. In haar aanbeveling heeft de commissie de aandacht van de bevoegde autoriteiten willen vestigen op dit type mengsel, dat weliswaar niet als explosief in de gebruikelijke zin van het woord mag worden beschouwd, maar onder bepaalde omstandigheden wel explosieve eigenschappen heeft⁽⁶⁰⁾. In tegenstelling tot wat de Franse autoriteiten beweren⁽⁶¹⁾, heeft de Commissie voor explosieven NK-meststoffen die meer dan 90 % ammoniumnitraat bevatten dus niet als een onder omstandigheden explosief product gekwalificeerd, maar heeft zij enkel vastgesteld dat deze meststoffen soms explosieve eigenschappen kunnen vertonen. Deze bewering bevat geen enkel nieuw element⁽⁶²⁾ en er zijn geen nieuwe wetenschappelijke gegevens aangedragen om deze conclusie te schragen.
- (56) Zie meer in het bijzonder deel I, afdeling 5, van deze beschikking.
- (57) Zie overweging 35 van deze beschikking.
- (58) Zie met name overweging 45 van deze beschikking. In dit verband moet erop worden gewezen dat het bij de producten die in een mengsel met ammoniumnitraat een spontane reactie kunnen veroorzaken, gaat om nitrieten in een voldoende grote concentratie, of producten als oud hout dat doordrenkt is met ammoniumnitraat, zaagsel van hout of metalen dat sterk vermengd is met ammoniumnitraat. Andere producten, zoals chloride-ionen werken alleen sensibiliserend: ze verlagen de decompositietemperatuur of het energetisch initiatieniveau, maar ze kunnen de decompositie in geen geval initiëren.
- (59) Zie overweging 48 van deze beschikking.
- (60) Zie overweging 34 van deze beschikking.
- (61) Zie overweging 30, tweede streepje, van deze beschikking.
- (62) In zijn analyse wijst Louis Médard namelijk al op dit verschijnsel wanneer hij het heeft over de mogelijke gevaren van NPK-meststoffen. Volgens hem kan de meststof zwakke explosieve eigenschappen hebben, die lijken op die van bepaalde enkelvoudige stikstofmeststoffen; dit gevaar doet zich overigens alleen voor bij meststoffen met een vrij hoog ammoniumnitraatgehalte. Zie Louis Médard, op. cit., blz. 664.

(78) Volgens de Commissie hebben de Franse autoriteiten de conclusies van de Commissie voor explosieven geëxtrapoleerd. Deze commissie heeft namelijk aanbevolen speciale aandacht te besteden aan een juiste indeling, met het oog op het vervoer, van NK-meststoffen die meer dan 90 % ammoniumnitraat bevatten — wat neerkomt op een totaal stikstofgehalte van meer dan 31,5 % —, alsmede een hoog gehalte aan chloor in de vorm van kaliumchloride, en de voorschriften voor het vervoer van deze stoffen strikt toe te passen ⁽⁶³⁾. Zij wenste dat degene die een dergelijk product invoert of in de handel brengt, verplicht is om eerst monsters van het product te laten analyseren teneinde zich ervan te vergewissen dat het product volledig in overeenstemming is met de geldende voorschriften. Met name moet volgens de commissie een door een in de Europese Unie gevestigd en algemeen bekend laboratorium uitgevoerde analyse garanderen dat de recent genomen monsters van het product de in Richtlijn 87/94/EEG, gewijzigd bij Richtlijn 88/126/EEG, beschreven detonatieproef met succes hebben doorstaan ⁽⁶⁴⁾. De aanbevelingen van de Commissie voor explosieven hebben dus alleen betrekking op NK-meststoffen met een stikstofgehalte van meer dan 31,5 %, en niet 28 %. Bovendien heeft de commissie alleen aanbevolen te zorgen voor een passende indeling van deze meststoffen met het oog op hun vervoer en na te gaan of ze wel volledig in overeenstemming zijn met de voorschriften, met name door er de in Richtlijn 87/94/EEG beschreven detonatieproef op uit te voeren. Richtlijn 76/116/EEG verlangt deze proef overigens niet: de detonatieproef wordt tot nu toe alleen voorgeschreven voor de enkelvoudige meststoffen met een hoog ammoniumnitraatgehalte bedoeld in Richtlijn 80/876/EEG.

(79) Bovendien moeten de door artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag vereiste nieuwe wetenschappelijke gegevens betrekking hebben op de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu. De Franse autoriteiten hebben evenwel geen enkel wetenschappelijk gegeven aangevoerd dat specifiek betrekking heeft op de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu. Ook is gekeken naar de overwegingen van het ontwerp-besluit ⁽⁶⁵⁾, daar deze uitsluitend over de motieven van de aangemelde maatregelen kunnen geven, doch hierin was geen sprake van eisen ten aanzien van de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu. Vooral de overwegingen 4 en 7 ⁽⁶⁶⁾ benadrukken het feit dat deze mengmeststoffen momenteel zonder bijzondere voorzorgsmaatregelen ten aanzien van het vervoer en de opslag worden ingevoerd en in de handel worden gebracht, wat een ernstig en onmiddellijk gevaar oplevert. De zorgen lijken dus

eerder betrekking te hebben op het vervoer en de opslag van deze meststoffen dan op de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu. In dit verband zij opgemerkt dat de Franse autoriteiten geen direct verband tussen vervoer en opslag enerzijds en de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu anderzijds hebben aange-toond. Volgens de Commissie kunnen deze zorgen van Frankrijk over het vervoer en de opslag van de meststoffen dan ook niet specifiek worden gelijkgesteld met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu in de zin van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag.

(80) De enige wetenschappelijke gegevens die Frankrijk heeft verstrekt ter onderbouwing van zijn verzoek om een afwijking, met name ten aanzien van de eventuele gevaren van NK-meststoffen, blijken te bestaan uit uittreksels van het werk van Louis Médard uit 1979, dat een analyse geeft van de werkzaamheden op dat terrein.

(81) Men mag dus concluderen dat de aangemelde nationale maatregelen niet gemotiveerd zijn, want Frankrijk heeft niet aan de hand van nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu aangetoond dat er zich een specifiek probleem heeft aangediend nadat Richtlijn 76/116/EEG werd goedgekeurd, zoals artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag vereist.

(82) Wat de argumenten met betrekking tot de ramp in Toulouse betreft ⁽⁶⁷⁾, die volgens de Franse autoriteiten toepassing van het voorzorgsbeginsel zouden rechtvaardigen, wijst de Commissie erop dat „toepassing van het voorzorgsbeginsel veronderstelt dat potentieel gevaarlijke gevolgen van een verschijnsel, product of proces zijn vastgesteld en dat het risico door een wetenschappelijke evaluatie met onvoldoende zekerheid kan worden bepaald” ⁽⁶⁸⁾. Het voorzorgsbeginsel verplicht de lidstaat ertoe nieuwe gegevens te verstrekken die ernstige twijfels met betrekking tot de gezondheid of het milieu oproepen, en die, overeenkomstig de gemeenschappelijke regeling van het bewijsrecht, ernstige en afdoende aanwijzingen vormen, die, hoewel er wetenschappelijk gezien twijfel blijft bestaan, een voorzorgsmaatregel kunnen rechtvaardigen. Uit het voorzorgsbeginsel, zoals dat door de Gemeenschapsrechter is uitgelegd ⁽⁶⁹⁾, volgt verder dat een preventieve maatregel slechts mag worden getroffen wanneer het risico, hoewel het bestaan en de omvang ervan niet „volledig” door sluitende wetenschappelijke gegevens zijn aangetoond, toch voldoende gedocumenteerd lijkt door de wetenschappelijke gegevens die beschikbaar zijn wanneer de maatregel wordt getroffen. Een preventieve maatregel kan niet worden gerechtvaardigd met een louter hypothetische benadering van het risico op grond van eenvoudige veronderstellingen die nog niet wetenschappelijk zijn onderzocht. Het voorzorgsbeginsel kan dus slechts worden toegepast in situaties waarin sprake is van een risico — met name voor de gezondheid van de mens — dat weliswaar niet uitsluitend is gebaseerd op eenvoudige hypothesen die nog niet wetenschappelijk zijn onderzocht, maar toch ook nog niet volledig is aangetoond.

⁽⁶³⁾ Zie overweging 34 van deze beschikking.

⁽⁶⁴⁾ Zie overweging 34 van deze beschikking.

⁽⁶⁵⁾ Het ontwerp-besluit dat de Commissie overeenkomstig artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag ter kennis is gebracht.

⁽⁶⁶⁾ Zie overweging 71 van deze beschikking, en meer in het bijzonder voetnoot 55.

⁽⁶⁷⁾ Zie de overwegingen 37 en 38 van deze beschikking.

⁽⁶⁸⁾ Zie de mededeling van de Commissie over het voorzorgsbeginsel (COM(2000) 1 def., van 2 februari 2000).

⁽⁶⁹⁾ Zie met name de arresten van het Gerecht van eerste aanleg van 11 september 2002 in de zaken T-13/99 en T-70/99.

(83) Om te beginnen erkennen de Franse autoriteiten zelf al ⁽⁷⁰⁾ dat het bij de explosie in Toulouse ging om enkelvoudige meststoffen op basis van ammoniumnitraat en met een hoog stikstofgehalte die niet voldeden aan de eisen van Richtlijn 80/876/EEG of om technisch ammoniumnitraat, waarvan de explosieve eigenschappen bekend zijn, en niet om NK-meststoffen die voldoen aan de eisen van Richtlijn 76/116/EEG. Men mag dan ook geen oorzakelijk verband leggen tussen dergelijke EG-meststoffen en het ongeval. Verder zeggen de Franse autoriteiten dat nog steeds geen enkele hypothese over de oorzaken van deze explosie definitief kan worden uitgesloten omdat deze nog steeds onbekend zijn ⁽⁷¹⁾. Ten slotte geven de Franse autoriteiten toe dat de hypothese over de mogelijke rol van chloorproducten bij het ontstaan van de explosie in Toulouse gebaseerd is op het feit dat er per ongeluk chloorafval in een hangar met ammoniumnitraat werd gebracht en niet op de aanwezigheid van kaliumchloride in de meststoffen ⁽⁷²⁾. De Commissie beschouwt de beweringen als zwak en te algemeen. Ze kunnen zelfs niet als wetenschappelijk worden aangemerkt. De Commissie is dan ook van mening dat toepassing van het voorzorgsbeginsel in dit verband niet gerechtvaardigd is.

(84) In ieder geval herinnert de Commissie eraan dat, indien er handelend moet worden opgetreden, de maatregelen op grond van het voorzorgsbeginsel gerechtvaardigd moeten zijn met betrekking tot de nagestreefde bescherming. De Commissie wijst er in dit verband op dat de meststoffenwetgeving momenteel wordt besproken in het kader van een omwerking ⁽⁷³⁾. Bij dit voorstel is rekening gehouden met de nieuwe marktsituatie, met name door de vereiste detonatieproef uit te breiden tot samengestelde meststoffen op basis van ammoniumnitraat met een hoog stikstofgehalte. Met het oog hierop is de Commissie dan ook van mening dat alleen een maatregel waarbij het in de handel brengen van deze NK-meststoffen eventueel wordt onderworpen aan een detonatieproef, tegemoet had kunnen komen aan de Franse bezwaren. De aangemelde nationale maatregelen, waarbij niet alleen de invoer en het in de handel brengen van bepaalde NK-meststoffen worden verboden, maar waarbij bovendien deze meststoffen, op kosten en onder de verantwoordelijkheid van de houders, uit de handel moeten worden genomen, lijken ongerechtvaardigd in het licht van de gevaren die deze meststoffen zouden kunnen opleveren wanneer ze in overeenstemming zijn met de communautaire wetgeving en voldoen aan de definitie van EG-meststoffen.

⁽⁷⁰⁾ Zie overweging 37 van deze beschikking.

⁽⁷¹⁾ Zie overweging 38 van deze beschikking.

⁽⁷²⁾ Zie overweging 38 van deze beschikking. In verband hiermee moet ook melding worden gemaakt van het verslag van de interne onderzoekscommissie over de explosie: „Rapport de la commission d'enquête interne sur l'explosion survenue le 21 septembre 2001 à l'usine Grande Paroisse de Toulouse - Point de la situation des travaux en cours à la date du 18 mars 2002”.

⁽⁷³⁾ Zie afdeling 2 van deel I van deze beschikking.

2.1.3. Samenvatting

(85) Artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag stelt drie eisen aan de invoering van nationale maatregelen die afwijken van de communautaire harmonisatiemaatregelen: ze moeten gebaseerd zijn op nieuwe wetenschappelijke gegevens op de genoemde gebieden, er moet een specifiek probleem in de verzoekende lidstaat bestaan en het probleem moet zich hebben aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen.

(86) Na de wetenschappelijke gegevens in het licht van het Franse verzoek te hebben onderzocht, is de Commissie van oordeel dat Frankrijk niet op basis van nieuwe wetenschappelijke gegevens die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu, heeft aangetoond dat er op zijn grondgebied een specifiek probleem bestaat, dat zich na de invoering van Richtlijn 76/116/EEG inzake meststoffen heeft aangediend en tot de invoering van de aangemelde nationale maatregelen noopt. Bovendien is de Commissie van oordeel dat het beroep van Frankrijk op het voorzorgsbeginsel de aangemelde nationale maatregelen tot afwijking van Richtlijn 76/116/EEG niet kan rechtvaardigen.

(87) Het verzoek van Frankrijk om invoering van nationale maatregelen om de invoer en het in de handel brengen van bepaalde chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte op zijn grondgebied te verbieden, voldoet daarom niet aan alle door artikel 95, lid 5, gestelde voorwaarden.

2.2. Ontbreken van willekeurige discriminatie, van een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten en van een hinderpaal voor de werking van de interne markt

(88) Overeenkomstig artikel 95, lid 6, van het EG-Verdrag keurt de Commissie de betrokken nationale bepalingen goed of wijst zij die af nadat zij heeft nagegaan of zij al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.

(89) Omdat het verzoek van Frankrijk niet aan de in artikel 95, lid 5, vermelde basisvoorwaarden voldoet (zie afdeling 2.1 van deel III van deze beschikking), behoeft de Commissie niet na te gaan of de betrokken nationale bepalingen al dan niet een middel tot willekeurige discriminatie, een verkapte beperking van de handel tussen de lidstaten of een hinderpaal voor de werking van de interne markt vormen.

IV. CONCLUSIE

(90) Gezien de elementen waarover zij beschikte om de gefundeerdheid van de motieven voor de aangemelde nationale maatregel te beoordelen en in het licht van de voorgaande opmerkingen is de Commissie van mening dat het op 19 juni 2002 door Frankrijk ingediende verzoek tot invoering van nationale bepalingen die van

Richtlijn 76/116/EEG afwijken op het punt van de invoer en het in de handel brengen van bepaalde chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte, die voldoen aan de definities van EG-meststoffen en aan de eisen van Richtlijn 76/116/EEG

- ontvankelijk is;
- niet voldoet aan alle voorwaarden van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag, aangezien Frankrijk geen nieuwe wetenschappelijke gegevens heeft aangevoerd die verband houden met de bescherming van het milieu of het arbeidsmilieu vanwege een specifiek probleem dat zich in die lidstaat heeft aangediend.

- (91) De Commissie is derhalve van oordeel dat de nationale bepalingen waarvan zij in kennis is gesteld, niet kunnen worden goedgekeurd overeenkomstig artikel 95, lid 6, van het EG-Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De nationale bepalingen betreffende de beperking van de invoer en het in de handel brengen van bepaalde chloorhoudende NK-meststoffen met een hoog stikstofgehalte die aan de definities van EG-meststoffen en aan de eisen van Richtlijn 76/116/EEG voldoen, waarvan de Franse Republiek uit hoofde van artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag heeft kennisgegeven, worden afgewezen.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Franse republiek.

Gedaan te Brussel, 18 december 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie